

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

เครื่องสั่งอาหารไร้สาย

WIRELESS FOOD ORDERING EQUIPMENT

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2545

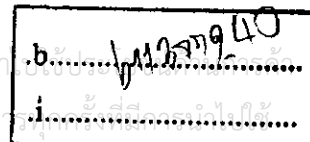
ร.พ.
ก 136 ค
2545

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน 50090

วัน,เดือน,ปี 21 ส.ย. 2547

ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้...
i.....ไปให้

เครื่องสั่งอาหารไร้สาย
WIRELESS FOOD ORDERING EQUIPMENT

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญานิพนธ์ ปีการศึกษา 2545

ภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง เครื่องส่งอาหารแบบไร้สาย

Wireless food ordering equipment

ผู้จัดทำ

1.นางสาวกมลชนก ชมสา 42010002

2.นายเจษฎา ศรีสนธิ์ 42010064

_____ ไพโรจน์ (อาจารย์ที่ปรึกษา)
(รศ.ดร.ปราโมทย์ วาดเขียน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องสั่งอาหารแบบไร้สาย

Wireless food ordering equipment

ผู้จัดทำ 1: นางสาวกมลชนก ชมสา 42010002

2: นายเจษฎา ศรีสนธิ 42010064

อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร.ปราโมทย์ วาดเขียน

บทคัดย่อ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาและประดิษฐ์เครื่องสั่งอาหารแบบไร้สาย เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ลูกค้า โดยไม่ต้องสั่งอาหารผ่านบริกรสร้างความถูกต้อง รวดเร็วให้กับการสั่งอาหาร วิธีการคือ ให้ลูกค้าป้อนรหัสอาหารที่ต้องการสั่งเข้าสู่เครื่องสั่งอาหาร ซึ่งมีจอในการแสดงผล แล้วเครื่องจะทำการส่งข้อมูลไปยังเครื่องรับรายการอาหารโดยวิธีการไร้สาย แล้วทำการส่งไปยังคอมพิวเตอร์เพื่อทำการแสดงผล ทำบิล และตรวจสอบจำนวนวัตถุดิบในการประกอบอาหารที่คงเหลืออยู่ได้

Abstract

This thesis is to study and invent the Wireless food ordering equipment. Foods would be ordered by just key food codes on keypad. The result would be displayed on LCD monitor. The above stated codes would then be sent to receiver terminal by the wireless system. Accordingly more over, ingredients quantity could accurately be checked to save your worthy time.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	3
2.1 ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล 8051	3
2.1.1 คุณลักษณะพื้นฐานของ 8051	4
2.1.2 โครงสร้างภายในของ 8051	5
2.2 คำสั่งควบคุมโมดูล LCD	5
2.3 การสื่อสารข้อมูล (Data Communication)	8
2.4 การส่งผ่านข้อมูล(Transmission modes)	8
2.5 มาตรฐานพอร์ตอนุกรมแบบ RS 232	10
2.6 โพล และ ซีเลคท์	12
2.7 การมอดูเลตแบบพรีแควนซีชิฟท์คีย์อิง (Frequency Shift Keying)	14
2.8 การมอดูเลตทางความถี่ (Frequency Modulation : FM)	19
2.9 ระบบเฟสล็อกกลุ๊ป	25
2.10 ระบบสังเคราะห์ความถี่ที่ใช้เฟสล็อกกลุ๊ป	32
2.10.1 วัฏจักรห้วงจรคอลลพิทท์ออสซิลเลเตอร์	34
2.11 วงจรสังเคราะห์ความถี่เฟสล็อกกลุ๊ปแบบพริสเกลเลอร์สองโมดูลัส	38
2.12 วงจรภาคไอเอฟและดีมอดูเลเตอร์	39
2.13 วงจร LOW PASS FILTER	40
2.14 การเขียน โปรแกรมติดต่อกับพอร์ตอนุกรม	41
บทที่ 3 การคำนวณและการสร้าง	44
3.1 การเชื่อมต่ออุปกรณ์ภายนอกกับไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51	44
3.2 วงจรเชื่อมต่อ MAX 232 เข้ากับพอร์ตอนุกรมของคอมพิวเตอร์ และไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51	44
3.3 วงจรพรีแควนซีชิฟท์คีย์อิงมอดูเลเตอร์ (Frequency Shift Keying Modulation)	45
3.4 วงจรพรีแควนซีชิฟท์คีย์อิงดีมอดูเลเตอร์ (Frequency Shift Keying Demodulation)	47
3.5 ระบบสังเคราะห์ความถี่แบบที่ใช้เฟสล็อกกลุ๊ป	51
3.5.1 วงจรออสซิลเลเตอร์ควบคุมความถี่ที่ควบคุมด้วยแรงดัน (VCO)	52
3.5.2 วงจรพริสเกลเลอร์แบบสองโมดูลัส	53
3.5.3 วงจรเปรียบเทียบเฟส	53
3.5.4 วงจรรูปฟิลเตอร์	57
3.6 วงจรเอฟเอ็มดีเทคเตอร์	61

3.7 การออกแบบวงจร BUTTERWORTH LOWPASS FILTER	62
3.8 วงจรพีเอมพลิฟายเออร์	65
3.9 การออกแบบระบบเครื่องส่งอาหาร	65
3.10 รูปวงจรรวม	67
บทที่ 4 ผลการทดลอง	68
4.1 วงจรเอฟเอสเคมอดูเลเตอร์	68
4.2 วงจรเอฟเอสเคดีมอดูเลเตอร์	69
4.3. ระบบสังเคราะห์ความถี่แบบเฟสล็อกกลูป	70
4.3.1 วงจรสังเคราะห์ความถี่ของเครื่องส่งที่มีความถี่ 135.7 เมกกะเฮิรตซ์	70
4.3.2 วงจรสังเคราะห์ความถี่ของเครื่องส่งที่มีความถี่ 136.7 เมกกะเฮิรตซ์	74
4.3.3 วงจรสังเคราะห์ความถี่ของเครื่องรับที่มีความถี่ 125 เมกกะเฮิรตซ์	77
4.3.4 วงจรสังเคราะห์ความถี่ของเครื่องส่งที่มีความถี่ 126 เมกกะเฮิรตซ์	81
4.4 การมอดูเลตทางความถี่	83
4.4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของสัญญาณข่าวสาร กับสเปกตรัมของสัญญาณเอฟเอ็ม	83
4.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของสัญญาณข่าวสาร กับสเปกตรัมของสัญญาณเอฟเอ็ม	84
4.4.3 ผลของสเปกตรัมจากการมอดูเลตที่ความถี่ 135.7 MHz	85
4.4.4 ผลของสเปกตรัมจากการมอดูเลตที่ความถี่ 136.7 MHz	86
4.5 ผลการทดลองวงจรขยายกำลังงาน (Power Amplifier)	87
4.6 วงจรพีเอมพลิฟายเออร์	87
4.7 วงจรเอฟเอ็มดีเทกเตอร์	89
4.8 แสดงผลการส่งและรับสัญญาณ โดยวิธีการ ไร้สาย	92
4.9 คุณสมบัติของสายอากาศ	93
4.10 ขั้นตอนการทำงานของระบบ	94
4.11 การแสดงผลทางคอมพิวเตอร์	95
4.12 Flowchart Master	98
4.13 Flowchart Slave	99
4.14 Flowchart Interrupt	100
4.15 Flowchart การแสดงผล	101
บทที่ 5 สรุปและวิจารณ์	102

เอกสารอ้างอิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปที่ 1.1 แผนภาพแสดงการทำงานของระบบรวม	1
รูปที่ 1.2 แสดงบล็อกไดอะแกรมการแปลงสัญญาณและมอดูเลตทางความถี่ด้านส่ง	2
รูปที่ 1.3 แสดงบล็อกไดอะแกรมการแปลงสัญญาณและดีมอดูเลตทางความถี่ด้านรับ	2
รูปที่ 2.1 แผนภาพแสดงหน่วยการทำงานพื้นฐานของ MCS-51	3
รูปที่ 2.2 แสดงการจัดการขาของ ไอซี 8051	4
รูปที่ 2.3 รูป MAX232 และโครงสร้างภายในของ MAX232	11
รูปที่ 2.4 คอนเน็คเตอร์ 9 ขาหรือแบบ DB-9 (มองจากหลังคอมพิวเตอร์)	11
รูปที่ 2.5 แสดงลำดับการทำงานของโพลและซีเลคท์	14
รูปที่ 2.6 ลักษณะของสัญญาณเอฟเอสเค	15
รูปที่ 2.7 อัตรากาการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณอินพุต	16
รูปที่ 2.8 การเบี่ยงเบนความถี่ของเอฟเอสเค	17
รูปที่ 2.9 สัญญาณเอฟเอ็ม	19
รูปที่ 2.10 แอมพลิจูดของคลื่นพาห์และ ไซค์แบนด์ของการมอดูเลตแบบเอฟเอ็ม	24
รูปที่ 2.11 สเปกตรัมของคลื่นมอดูเลตแบบเอฟเอ็ม เมื่อ $m_f = 0.5, 1, 2.5$ และ 4.0	24
รูปที่ 2.12 ผลต่างเฟสเมื่อความถี่เท่ากัน	25
รูปที่ 2.13 ผลต่างเฟสเมื่อความถี่อินพุต ไม่เท่ากัน	26
รูปที่ 2.14 บล็อกไดอะแกรมของวงจรตั้งคราะห์ความถี่ที่ใช้เฟสล็อกกลูป	33
รูปที่ 2.15 วงจรคอลพิทท์ออสซิลเลเตอร์	34
รูปที่ 2.16 วงจรสมมูล AC π - Model ของวงจรคอลพิทท์ออสซิลเลเตอร์	35
รูปที่ 2.17 วงจรตั้งคราะห์ความถี่เฟสล็อกกลูปแบบพริสเกลเลอร์สองโมดูลัส	38
รูปที่ 2.18 แสดงแผนผังของ ไอซีเบอร์ 13135	40
รูปที่ 3.1 แสดงการเชื่อมต่อไมโครคอนโทรลเลอร์กับคีย์แพดและ โมดูลแอลซีดี	44
รูปที่ 3.2 วงจรเชื่อมต่อ MAX232 เข้ากับพอร์ตอนุกรมของคอมพิวเตอร์ และไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51	45
รูปที่ 3.3 บล็อกไดอะแกรมของ ไอซีเบอร์ XR2206	45
รูปที่ 3.4 วงจร ไอซีเบอร์ XR2206	47
รูปที่ 3.5 บล็อกไดอะแกรมของ ไอซีเบอร์ XR2211	48
รูปที่ 3.6 วงจรของ ไอซีเบอร์ XR2211	50
รูปที่ 3.7 วงจรตั้งคราะห์ความถี่ด้วยเฟสล็อกกลูป	51

รูปที่ 3.8 วงจรกำเนิดสัญญาณปรับความถี่ได้ตามแรงดันควบคุม (VCO)	53
รูปที่ 3.9 การต่อวงจรของไอซี MC 12017	53
รูปที่ 3.10 การโปรแกรมตัวหาคความถี่	56
รูปที่ 3.11.การเซตค่าต่างๆของไอซีเบอร์ MC 145152-2 เมื่อสังเคราะห์ ความถี่ 135.7 เมกกะเฮิรตซ์	56
รูปที่ 3.12 วงจรรูปฟิลเตอร์	58
รูปที่ 3.13 วงจรรูปฟิลเตอร์ของวงจรสังเคราะห์ความถี่ด้วยเฟสล็อกกลูป135.7 เมกกะเฮิรตซ์	59
รูปที่ 3.14 แสดงแผนผังของไอซีเบอร์ 13135	62
รูปที่ 3.15 วงจร Low pass filter	64
รูปที่ 3.16 วงจรพรีแอมพลิฟายเออร์	65
รูปที่ 3.17 วงจรรวมทางด้านตัวแม่(ต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์)	67
รูปที่ 3.18 วงจรรวมทางด้านตัวลูก(ต่อกับไมโครคอนโทรลเลอร์)	68
รูปที่ 4.1 แสดงสัญญาณที่ได้จากวงจรเอพเอสเคมอดูเลเตอร์	68
รูปที่ 4.2 แสดงสัญญาณที่ได้จากวงจรเอพเอสเคมอดูเลเตอร์	69
รูปที่ 4.3 แสดงสัญญาณเปรียบเทียบระหว่างสัญญาณที่เข้า FSK Modulation	69
รูปที่ 4.4 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างความถี่และแรงดันไฟตรงที่ควบคุมของวีซีโอ 135.7 เมกกะเฮิรตซ์	71
รูปที่ 4.5 แสดงสัญญาณเอาต์พุตของวงจรพรีสเกลเลอร์ทางด้านส่ง	72
รูปที่ 4.6 แสดงเอาต์พุตของเฟสดีเทคเตอร์และสัญญาณที่ขา LD	72
รูปที่ 4.7 แสดงสัญญาณเอาต์พุตที่ออกจากวงจรรูปฟิลเตอร์	73
รูปที่ 4.8 แสดงสเปกตรัมของวงจรสังเคราะห์ความถี่ 135.7 เมกกะเฮิรตซ์	73
รูปที่ 4.9 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างความถี่และแรงดันไฟตรงที่ควบคุมของวีซีโอ 136.7 เมกกะเฮิรตซ์	75
รูปที่ 4.10 แสดงสัญญาณเอาต์พุตของวงจรพรีสเกลเลอร์ทางด้านส่ง	75
รูปที่ 4.11 แสดงเอาต์พุตของเฟสดีเทคเตอร์และสัญญาณที่ขา LD	76
รูปที่ 4.12 แสดงสเปกตรัมของวงจรสังเคราะห์ความถี่ 135.7 เมกกะเฮิรตซ์	76
รูปที่ 4.13 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างความถี่และแรงดันไฟตรงที่ควบคุมของวีซีโอ 125 เมกกะเฮิรตซ์	78
รูปที่ 4.14 แสดงสัญญาณเอาต์พุตของวงจรพรีสเกลเลอร์ทางด้านรับ	78
รูปที่ 4.15 แสดงเอาต์พุตของเฟสดีเทคเตอร์และสัญญาณที่ขา LD	79
รูปที่ 4.16 แสดงสเปกตรัมของวงจรสังเคราะห์ความถี่ 125 เมกกะเฮิรตซ์	79
รูปที่ 4.17 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างความถี่และแรงดันไฟตรงที่ควบคุมของวีซีโอ 126 เมกกะเฮิรตซ์	81

เอกสารที่ 4.18 แสดงสัญญาณเอาต์พุตของวงจรพรีสเกลเลอร์ทางด้านรับ ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ 81 การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.19 แสดงเอาต์พุตของเฟสดีเทคเตอร์และสัญญาณที่ขา LD	82
รูปที่ 4.20 แสดงสเปกตรัมของวงจรสังเคราะห์ความถี่ 126 เมกกะเฮิร์ตซ์	82
รูปที่ 4.21 แสดงผลสเปกตรัมของการสัญญาณ FM เมื่อข่าวสารเป็นสัญญาณไซน์ ความถี่ 3 แอมป์ลิจูด 50mV	83
รูปที่ 4.22 แสดงผลสเปกตรัมของการสัญญาณ FM เมื่อข่าวสารเป็นสัญญาณไซน์ ความถี่ 3kHz แอมป์ลิจูด 100 mV	83
รูปที่ 4.23 แสดงผลสเปกตรัมของการสัญญาณ FM เมื่อข่าวสารเป็นสัญญาณไซน์ ความถี่ 3kHz แอมป์ลิจูด 50mV	84
รูปที่ 4.24 แสดงผลสเปกตรัมของการสัญญาณ FM เมื่อข่าวสารเป็นสัญญาณไซน์ ความถี่ 10 kHz แอมป์ลิจูด 50mV	84
รูปที่ 4.25 แสดงสเปกตรัมของสัญญาณ FM ความถี่ 135.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ ที่ถูกมอดูเลตด้วยสัญญาณข่าวสาร 2.4 kHz	85
รูปที่ 4.26 แสดงสเปกตรัมของสัญญาณ FM ความถี่ 135.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ ที่ถูกมอดูเลตด้วยสัญญาณข่าวสาร 5.4 kHz	85
รูปที่ 4.27 แสดงสเปกตรัมของสัญญาณ FM ความถี่ 136.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ ที่ถูกมอดูเลตด้วยสัญญาณข่าวสาร 2.4 kHz	86
รูปที่ 4.28 แสดงสเปกตรัมของสัญญาณ FM ความถี่ 136.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ ที่ถูกมอดูเลตด้วยสัญญาณข่าวสาร 5.4 kHz	86
รูปที่ 4.29 แสดงกราฟคุณสมบัติของวงจรขยายกำลังงาน	87
รูปที่ 4.30 กราฟคุณสมบัติของวงจรพีเอเอ็มพลิฟายเออร์	87
รูปที่ 4.31 แสดงสเปกตรัมของสัญญาณที่รับได้ทางเครื่องรับ ขณะยังไม่ผ่านวงจรพีเอเอ็มพลิฟายเออร์ ที่ความถี่ 135.7 MHz -40 dBm	89
รูปที่ 4.32 แสดงสเปกตรัมของสัญญาณที่รับได้ทางเครื่องรับ เมื่อผ่านวงจรพีเอเอ็มพลิฟายเออร์ ที่ความถี่ 135.7 MHz -29 dBm กับสัญญาณที่เอาต์พุตของ IC13135	89 88
รูปที่ 4.33 แสดงผลสเปกตรัมของสัญญาณความถี่ 10.7 เมกกะเฮิร์ตซ์	90
รูปที่ 4.34 แสดงสเปกตรัมของสัญญาณความถี่ 455 กิโลเฮิร์ตซ์	90
รูปที่ 4.35 แสดงคุณสมบัติของวงจร Low pass Filter	91
รูปที่ 4.36 แสดงผลการเปรียบเทียบสัญญาณไซน์ความถี่ 2.4 กิโลเฮิร์ตซ์ กับสัญญาณที่เอาต์พุตของ IC13135	91
รูปที่ 4.37 แสดงผลการเปรียบเทียบสัญญาณไซน์ความถี่ 5.4 กิโลเฮิร์ตซ์ กับสัญญาณที่เอาต์พุตของ IC13135	92
รูปที่ 4.38 แสดงสัญญาณเปรียบเทียบเมื่อส่งอักษร "A" จากไมโครคอนโทรลเลอร์ และสัญญาณที่รับได้จากเครื่องรับ	92

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.39 แสดงขั้นตอนแรกของการทำงานของเครื่องสั่งอาหาร	93
รูปที่ 4.40 แสดงหน้าจอขณะทำการสั่งอาหาร	94
รูปที่ 4.41 แสดงหน้าจอขณะทำการส่งรายการอาหาร	94
รูปที่ 4.42 แสดงหน้าจอเมื่อได้รับสัญญาณยืนยันการรับรายการอาหารเรียบร้อยแล้ว	94
รูปที่ 4.43 แสดงวิธีการเรียกดูใบสั่งอาหาร	95
รูปที่ 4.44 แสดงใบรายการอาหาร โต๊ะที่ 2	96
รูปที่ 4.45 แสดงวิธีการเรียกดูใบสั่งอาหาร	96
รูปที่ 4.46 แสดงปริมาณเครื่องปรุงอาหารที่เหลืออยู่	97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

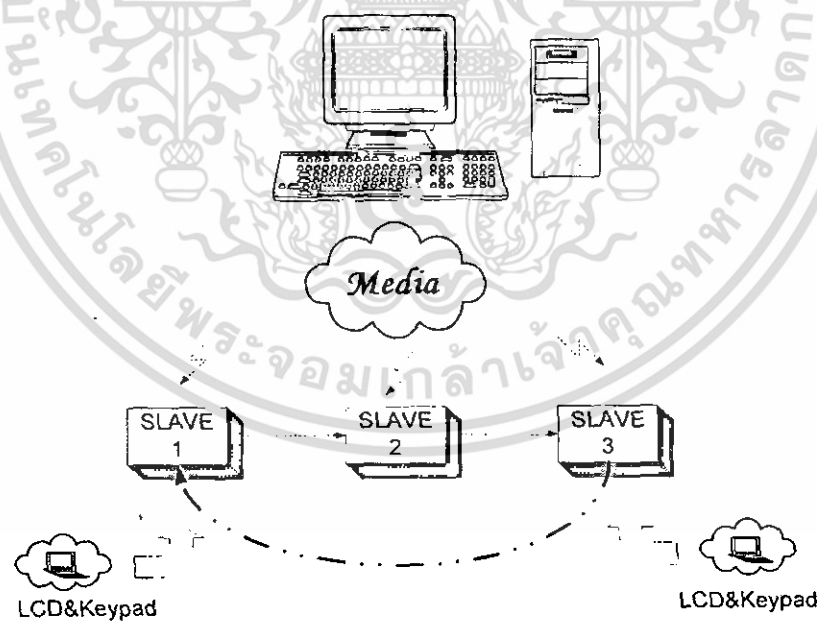
	หน้า
ตารางที่ 2.1 การกระจายคลื่นพาหะและไซด์แบนด์ที่ดัชนีการมอดูเลตต่าง ๆ	23
ตารางที่ 4.1 แสดงผลการออสซิลเลทความถี่และค่าความต่างศักย์ของวิธีโอควมถี่ 135.7 MHz	70
ตารางที่ 4.2 แสดงผลการออสซิลเลทความถี่และเพาเวอร์ของวิธีโอควมถี่ 136.7 MHz	74
ตารางที่ 4.3 แสดงผลการออสซิลเลทความถี่และเพาเวอร์ของวิธีโอควมถี่ 125 MHz	77
ตารางที่ 4.4 แสดงผลการออสซิลเลทความถี่และเพาเวอร์ของวิธีโอควมถี่ 126 MHz	80
ตารางที่ 4.5 ตารางคุณสมบัติของวงจรถรีแอมพลิฟายเออร์	88

บทที่ 1
บทนำ

ในปัจจุบันนี้เทคโนโลยีต่างๆเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของเราอย่างมาก เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกให้กับเรา พร้อมทั้งก่อให้เกิดความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการทำงานต่างๆ จากความต้องการเหล่านี้จึงได้มีความคิดในการประดิษฐ์เครื่องสั่งอาหารไร้สายขึ้นมา

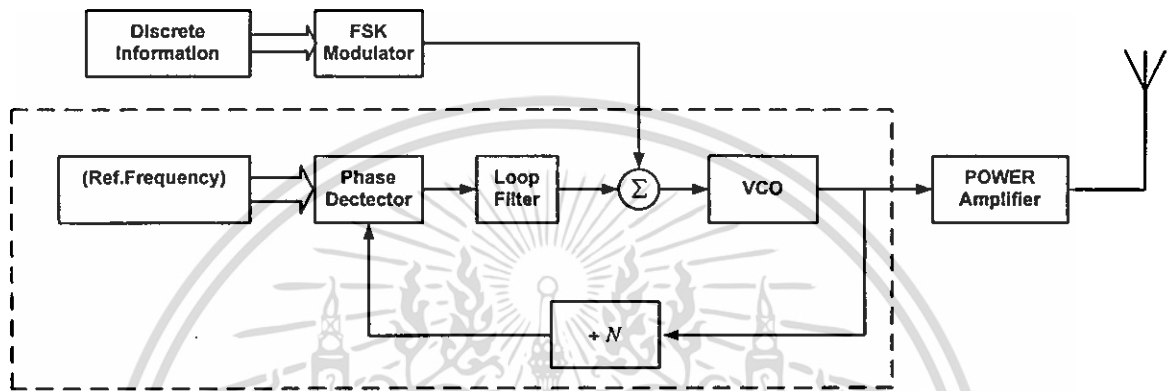
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้ทำการศึกษาและจัดสร้างเครื่องสั่งอาหารไร้สาย(Wireless Food Ordering Equipment) โดยลักษณะการทำงานคือ เครื่องสั่งอาหารจะดูวงไว้บนโต๊ะอาหาร เมื่อมีลูกค้าเข้ามายังร้านอาหารและนั่งที่โต๊ะ ก็จะมีการเลือกรายการอาหารจากเมนูที่วางอยู่บนโต๊ะ โดยในเมนูนี้จะมีรหัสรายการอาหารแต่ละชนิดอยู่ จากนั้นลูกค้าจะทำการสั่งอาหาร โดยกดหมายเลขรหัสอาหารลงในเครื่องสั่งอาหาร ซึ่งเมื่อกรหัสตามรายการอาหารและจำนวนรายการที่ต้องการสั่งแล้ว บนหน้าจอของเครื่องสั่งอาหารจะแสดงชื่อและราคาของรายการอาหารที่ได้ทำการกดลงไปซึ่งเมื่อกรหัสตามรายการอาหารและจำนวนรายการที่ต้องการสั่งแล้ว ผู้สั่งจะต้องกดปุ่มอีกครั้งเพื่อทำการส่งรายการอาหารไปยังตัวรับ และจะทำการแสดงผลยังหน้าจอคอมพิวเตอร์ ที่เครื่องคอมพิวเตอร์จะทำการแสดงผลโดยอาศัยการทำงานของโปรแกรมวิซวลเบสิก (Visual Basic) เมื่อคอมพิวเตอร์ทำการรับข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ก็จะทำการส่งสัญญาณกลับมายังตัวส่ง และที่จอของเครื่องสั่งอาหาร ไร้สายจะแสดงข้อความขอบคุณ เป็นอันเสร็จการทำงาน

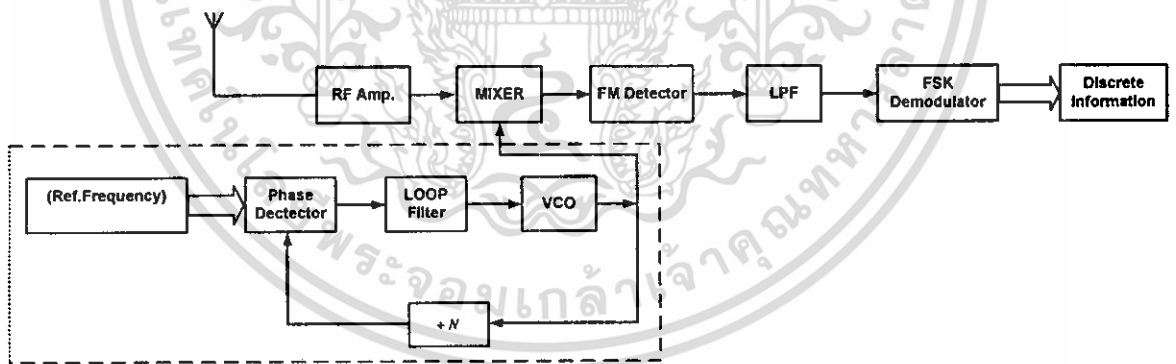
รูปที่ 1.1 แผนภาพแสดงการทำงานของระบบรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการส่งสัญญาณดิจิทัลจากไมโครคอนโทรลเลอร์ออกอากาศต้องทำการแปลงให้เป็นสัญญาณอนาล็อกแล้วทำการมอดูเลตกับความถี่สูงเพื่อส่งออกอากาศได้

รูปที่ 1.2 แสดงบล็อกไดอะแกรมการแปลงสัญญาณและมอดูเลตทางความถี่ด้านส่ง

รูปที่ 1.3 แสดงบล็อกไดอะแกรมการแปลงสัญญาณและดีมอดูเลตทางความถี่ด้านรับ

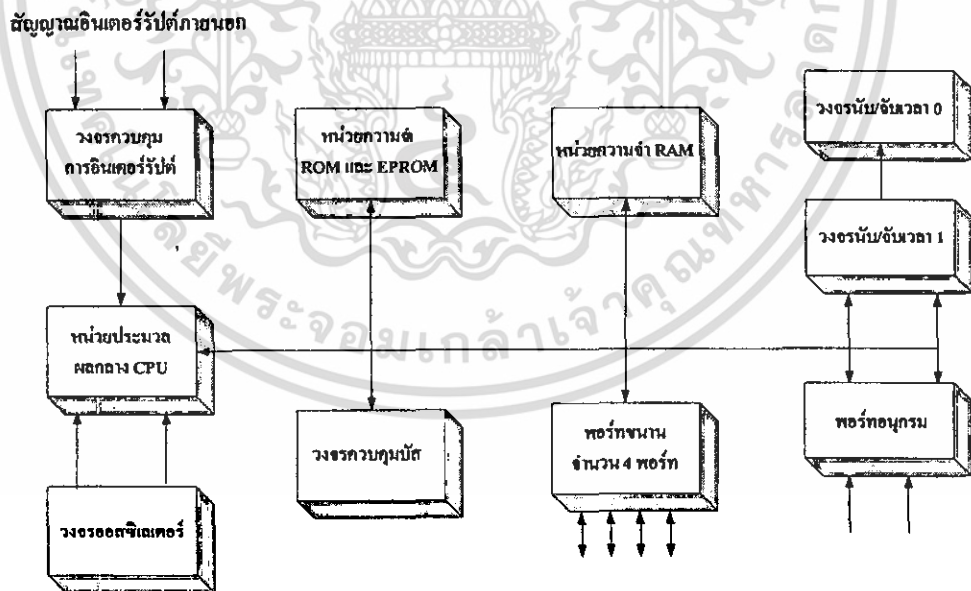
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ

2.1 ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล 8051

ไมโครคอนโทรลเลอร์ เป็นโปรเซสเซอร์ประเภทหนึ่งที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อใช้งานกับระบบควบคุมขนาดเล็ก โดยภายในไอซีไมโครคอนโทรลเลอร์ตัวหนึ่งประกอบด้วยหน่วยการทำงานหลักของระบบคอมพิวเตอร์ครบถ้วน เช่น หน่วยประมวลผลกลาง (CPU) หรือ หน่วยความจำ พอร์ตในการติดต่ออุปกรณ์ต่างๆ เป็นต้น ซึ่งหากว่าเป็นการใช้งานโปรเซสเซอร์ทั่วไป ก็จะต้องใช้ไอซีภายในออกมาประกอบเพื่อทำหน้าที่เหล่านี้ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ไมโครคอนโทรลเลอร์เป็นระบบคอมพิวเตอร์ที่ทำงานควบคุมได้สมบูรณ์ โดยบรรจุอยู่ในตัวไอซีเพียงตัวเดียวเท่านั้น ในบางครั้งจึงอาจมีการเรียกไมโครคอนโทรลเลอร์ว่าเป็น ระบบไมโครคอนโทรลเลอร์ชิปเดียว (1 chip microcomputer)

ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51 ประกอบด้วย ไมโครคอนโทรลเลอร์ หลายรุ่น ซึ่งมีสถาปัตยกรรมพื้นฐานที่เหมือนกัน เพียงแต่มีขนาดหรือจำนวนของหน่วยทำงานภายในที่ต่างกันออกไปเพื่อความเหมาะสมในงานประยุกต์ต่างๆ ตามความต้องการ โดยมีทั้งลักษณะที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตไอซีซึ่งจรรวมความสูงมาก (LSI)

รูปที่ 2.1 แผนภาพแสดงหน่วยการทำงานพื้นฐานของ MCS-51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

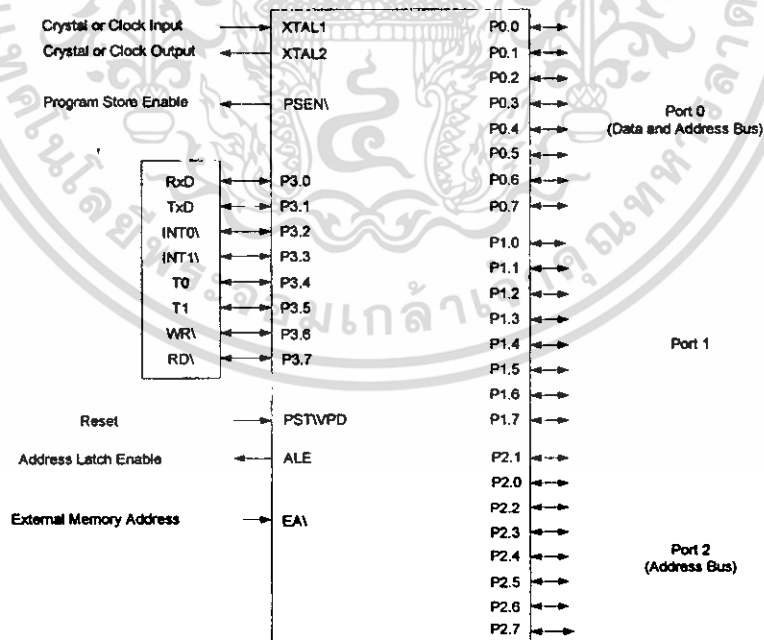
2.1.1 คุณลักษณะพื้นฐานของ 8051

จากแผนภาพในรูปที่ 2.1 แสดงให้เห็นถึงหน่วยการทำงานพื้นฐาน ของไมโครคอนโทรลเลอร์ เบอร์ต่างๆ ที่จัดอยู่ในตระกูล นี้ประกอบด้วย

- หน่วยประมวลผลกลางขนาด 8 บิต
- หน่วยประมวลผลสำหรับข้อมูลแบบบิต
- ความสามารถในการอ้างตำแหน่งของหน่วยความจำโปรแกรม 64 กิโลไบต์
- ความสามารถในการอ้างตำแหน่งของหน่วยความจำข้อมูล 64 กิโลไบต์
- หน่วยความจำโปรแกรมภายในขนาด 4 กิโลไบต์ แบบ หรือ
- หน่วยความจำแบบ ภายในจำนวน 128 กิโลไบต์
- พอร์ตรับ/ส่ง แบบขนานจำนวน 32 เส้น ซึ่งสามารถแยกทำงานได้อย่างอิสระ
- วงจรนับ/จับเวลาขนาด 16 บิต จำนวน 2 วงจร
- วงจรสื่อสารแบบอนุกรมแบบฟูลดูเพลกซ์
- วงจรควบคุมการอินเตอร์รัปต์จากแหล่งกำเนิดสัญญาณ 6 ประเภท พร้อมกำหนดค่าความสำคัญได้

2 ระดับ

- วงจรออสซิลเลเตอร์ภายใน

รูปที่ 2.2 แสดงการจัดการขาของ ไอซี 8051

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยมากแล้ว ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูลนี้ มักจะมีรูปร่างไอซีเป็นแบบ 40 ขา ดังแสดงในรูปที่ 2.2 ซึ่งแต่ละขาสัญญาณจะทำหน้าที่ระบุชัดเจนตามสัญลักษณ์ ชื่อขาก็กำกับแต่ละขา แต่ในบางขาสัญญาณอาจจะทำหน้าที่ได้มากกว่า 1 หน้าที่ (ระบุอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยม) ซึ่งจะไม่สามารถใช้งานในเวลาเดียวกันได้

2.1.2 โครงสร้างภายในของ 8051

ไมโครคอนโทรลเลอร์ 8051 ประกอบด้วยหน่วยการทำงานต่างๆ ภายในไอซีโดยแต่ละชุด ซึ่งเป็น วงจรควบคุม รีจิสเตอร์ (Register) หรือ หน่วยความจำภายในของ 8051 จะถูกเชื่อมต่อเข้าด้วยกัน โดยผ่านทาง เส้นสัญญาณที่เรียกว่าบัสข้อมูลภายในรีจิสเตอร์และหน่วยความจำเหล่านี้จะถูกนำไปใช้ในระหว่างทำการ ประมวลผลคำสั่ง หน้าที่ของโปรแกรมที่ผู้ใช้งานได้สร้างขึ้นมาก็เป็นการควบคุมการรับหรือส่งข้อมูลระหว่าง รีจิสเตอร์เหล่านี้ ซึ่งอาจจะมีการดำเนินการร่วมกับหน่วยดำเนินการประมวลผลทางคณิตศาสตร์และลอจิก (ALU : Arithmetic and Logic Unit) ด้วย

2.2 คำสั่งควบคุมโมดูล LCD

ในการเขียนคำสั่งลงในตัวควบคุม แน่แน่นอนว่าต้องกำหนดให้ขา RS และ R/W เป็น “0” แล้วเขียน คำสั่งตามไป คำสั่งควบคุมโมดูล LCD ของชิปควบคุม HD44780 ที่สำคัญมี 10 คำสั่งดังนี้

1. คำสั่งเคลียร์ตัวแสดงผล (Clear display)

มีข้อมูลคำสั่งเป็น 01H เป็นคำสั่งที่ใช้เขียนข้อมูลช่องว่าง หรือ space เข้าไปใน DDRAM ทั้งหมด เมื่อตัว ควบคุมเอ็ทซิกิวต์คำสั่งนี้ จะทำการกำหนดแอดเดรสของ DDRAM เป็น 0 เคอร์เซอร์จะกลับไปอยู่ที่ตำแหน่ง ซ้ายมือสุดของจอแสดงผล แล้วเซตบิต I/D ให้เป็น “1”

2. คำสั่ง (Return home)

ต้องกำหนดให้บิต 1 ของข้อมูลเป็น “1” เป็นคำสั่งให้เคอร์เซอร์เคลื่อนที่กลับไปยังตำแหน่งซ้ายสุดของจอแสดงผล แต่ข้อมูลบนจอแสดงผลไม่เปลี่ยนแปลง นั่นคือ ข้อมูลคำสั่งของคำสั่งนี้จะ เป็น 02H หรือ 03H ก็ได้

3. คำสั่งเลือกโหมดการป้อนข้อมูล (Entry mode set)

มีรายละเอียดของรูปแบบข้อมูลคำสั่ง ดังนี้

บิต7	บิต6	บิต5	บิต4	บิต3	บิต2	บิต1	บิต0
0	0	0	0	0	1	I/D	S

- บิต S เป็นบิตที่ใช้ในการกำหนดลักษณะของการแสดงผล เมื่อมีการป้อนข้อมูล ถ้าหากบิต S เป็น “1” เมื่อเกิดข้อมูลใหม่บนจอแสดงผล ตัวเคอร์เซอร์จะอยู่กับที่ แต่ตัวอักษรข้อมูลเดิมจะถูกดันไปทางซ้าย แต่ ถ้าหากบิตนี้เป็น “0” เมื่อเกิดข้อมูลใหม่ตัวเคอร์เซอร์จะเลื่อนไปทางขวามือ

- บิต I/D เป็นบิตที่ใช้กำหนดว่า เมื่อเขียนหรืออ่านข้อมูลแล้ว แอคเคสของ DDRAM เพิ่มขึ้นหรือลดลงหนึ่งแอคเคส โดยถ้าบิตนี้เป็น “1” แอคเคสของ DDRAM จะเพิ่มขึ้น แต่ถ้าเป็น “0” แอคเคสจะลดลง ดังนั้นข้อมูลคำสั่งที่เกิดขึ้นสำหรับคำสั่งนี้ได้แก่ 04H – 07H (4 ข้อมูลคำสั่งและที่ใช้บ้อยคือ 06H หมายถึง กำหนดให้เมื่อเกิดข้อมูลใหม่ เคอร์เซอร์จะเลื่อนไปทางขวามือ และแอคเคสของ DDRAM เพิ่มขึ้น

4. คำสั่งควบคุมการแสดงผล

มีรายละเอียดของรูปแบบข้อมูลคำสั่งดังนี้

บิต7	บิต6	บิต5	บิต4	บิต3	บิต2	บิต1	บิต0
0	0	0	0	1	D	C	B

- บิต D ใช้ควบคุมการเปิดปิดจอแสดงผล ถ้าบิตนี้เป็น “1” จะเป็นการเปิดจอแสดงผล ถ้าเป็น “0” จะเป็นการปิดจอแสดงผล

- บิต C ใช้ควบคุมการแสดงตัวเคอร์เซอร์บนจอแสดงผล ถ้าต้องการให้มีเคอร์เซอร์แสดงผลบนจอแสดง ต้องกำหนดให้บิตนี้เป็น “1” ถ้ากำหนดให้เป็น “0” จะเป็นการปิดเคอร์เซอร์ หรือไม่แสดงเคอร์เซอร์

- บิต B ใช้ควบคุมการกระพริบของเคอร์เซอร์ ถ้าบิตนี้เป็น “1” เคอร์เซอร์จะกระพริบ ดังนั้นจะมีข้อมูลคำสั่งได้ตั้งแต่ 08H – 0FH (8 รูปแบบคำสั่ง) ที่ใช้บ้อยคือ 0CH เป็นการสั่งให้เปิดจอแสดงผล แต่ไม่แสดงเคอร์เซอร์ และ 0FH เป็นการสั่งให้เปิดจอแสดงผล แสดงเคอร์เซอร์และสั่งให้เคอร์เซอร์กระพริบ

5. คำสั่งควบคุมการเลื่อนเคอร์เซอร์และข้อมูลตั้งอักษร

มีรายละเอียดของรูปแบบข้อมูลคำสั่งดังนี้

บิต7	บิต6	บิต5	บิต4	บิต3	บิต2	บิต1	บิต0
0	0	0	1	S/C	R/L	*	*

การควบคุมการเลื่อนเคอร์เซอร์และตัวอักษรบนจอแสดงผล ขึ้นอยู่กับการกำหนดบิต S/C และ R/L ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

S/C	R/L	ลักษณะการเลื่อน	ข้อมูลคำสั่ง
0	0	เลื่อนเคอร์เซอร์ไปทางซ้าย	10H – 13H
0	1	เลื่อนเคอร์เซอร์ไปทางขวา	14H – 17H
1	0	เลื่อนตัวอักษรใหม่ไปทางซ้าย	18 – 1BH
1	1	เลื่อนตัวอักษรใหม่ไปทางขวา	1CH – 1FH

6. คำสั่งกำหนดฟังก์ชันการทำงาน

มีรายละเอียดของรูปแบบข้อมูลคำสั่งดังนี้

บิต7	บิต6	บิต5	บิต4	บิต3	บิต2	บิต1	บิต0
0	0	1	DL	N	F	*	*

- บิต DL ใช้กำหนดจำนวนบิตที่ใช้ติดต่อส่งผ่านข้อมูล ถ้าบิตนี้เป็น "0" จะเป็นการติดต่อแบบ 4 บิต แต่ถ้าเป็น "1" จะเป็นแบบ 8 บิต

- บิต N ใช้กำหนดจำนวนบรรทัดของการแสดงผล ถ้าเป็น "0" จะแสดงผล 1 บรรทัด ถ้าเป็น "1" จะแสดงผล 2 บรรทัด ในกรณีที่จอแสดงผลสามารถแสดงได้มากกว่า 2 บรรทัด และต้องการให้แสดงผลมากกว่า 2 บรรทัดก็กำหนดบิต N นี้ให้เป็น "1" จุดที่นำสังเกตคือ โมดูล LCD แบบ 16 ตัวอักษร 1 บรรทัด แม้จะมีบรรทัดการแสดงผลเพียง 1 บรรทัด แต่จะต้องกำหนด N ให้เป็น "1" เนื่องจากแอดเดรสของ DDRAM แบ่งเป็น 2 ช่องคือ 00H และ 40H

- บิต F ใช้เลือกความละเอียดของตัวอักษรในการแสดงผล ถ้าบิตนี้เป็น "0" จะเป็นการแสดงผลแบบ 5x7 จุด และถ้าเป็น "1" จะแสดงเป็นแบบ 5x10 จุด ข้อมูลคำสั่งที่ใช้บิตคือ 38H เป็นการกำหนดให้โมดูล LCD ทำงานแบบ 8 บิต แสดงผล 4 บรรทัด และเลือกความละเอียดเป็น 5x7 จุด

7. คำสั่งเลือกแอดเดรสของ CGRAM

เมื่อต้องการกำหนดแอดเดรสของ CGRAM ต้องกำหนดให้บิต 7 เป็น "0" บิต 6 เป็น "1" ส่วนอีก 6 บิตที่เหลือจะแทนด้วยค่าแอดเดรสของ CGRAM จะต้องทำการกำหนดแอดเดรสด้วยคำสั่งนี้ ก่อนจะอ่านหรือเขียนข้อมูลให้ CGRAM โดยแอดเดรสของ CGRAM อยู่ระหว่าง 00H – 3FH

8. คำสั่งเลือกแอดเดรสของ DDRAM

ใช้ในการเลือกแอดเดรสของ DDRAM ก่อนที่จะทำการอ่านหรือเขียนข้อมูล โดยบิต7 ต้องเป็น "1" และข้อมูลอีก 7บิตที่เหลือจะเป็นค่าแอดเดรสของ DDRAM ซึ่งแอดเดรสของ DDRAM จะอยู่ระหว่าง 8CH – 0FFH ทั้งนี้จำนวนแอดเดรสนี้ขึ้นกับการกำหนดสถานะบิตที่ N ด้วย เป็น "0" แอดเดรสของ DDRAM จะอยู่ระหว่าง 80H – 0CFH และถ้าบิต N เป็น "1" แอดเดรสของ DDRAM จะมีสองช่วงคือ 8CH – 87H และ 0C0H – 0C7H

9. คำสั่งอ่านบิตซีเฟล็กและแอดเดรส

มีรายละเอียดของรูปแบบข้อมูลคำสั่งดังนี้

บิต7	บิต6	บิต5	บิต4	บิต3	บิต2	บิต1	บิต0
BF	A	A	A	A	A	A	A

เป็นคำสั่งที่ใช้อ่านบิตซีแฟลค (BF) โดยแฟลคนี้จะเป็นตัวบอกสถานะของตัวควบคุม LCD ว่าพร้อมจะรับข้อมูลอยู่หรือไม่ ถ้าหากบิต BF เป็น “0” แสดงว่าพร้อมรับข้อมูลหรือคำสั่ง แต่ถ้าเป็น “1” แสดงว่าขณะนี้ตัวควบคุม LCD ยังอยู่ในกระบวนการทำงานภายในหรือกำลังประมวลผลข้อมูลอยู่ ยังไม่พร้อมรับข้อมูลหรือคำสั่ง เมื่อต้องการอ่านค่าแฟลคต้องกำหนดให้ขา R/W เป็น “1” ด้วย แต่สัญญาณที่ RS ยังต้องเป็น “0” อยู่เพราะข้อมูลนี้เป็นข้อมูลคำสั่ง นอกจากนี้ ยังใช้เป็นคำสั่งอ่านข้อมูล แอคเรสของ CGRAM และ DDRAM ด้วย

2.3 การสื่อสารข้อมูล (Data Communication)

การสื่อสารข้อมูลข่าวสารที่ถูกเข้ารหัสแล้ระหว่างอุปกรณ์ 2 ชนิด โดยมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญคือ ผู้ส่งข่าวสาร ผู้รับสารและตัวการในการส่งผ่านข้อมูล โดยมีสิ่งที่ผู้ส่ง ส่งผ่านตัวกลางให้ผู้รับได้รับ คือ ข้อมูลข่าวสาร โดยมีรูปแบบของการสื่อสารระหว่างอุปกรณ์ 2 ชนิด แบ่งได้เป็น 3 ประเภทคือ

1. การสื่อสารทางเดียว (Simple) ใช้ในการส่งผ่านข้อมูลที่อุปกรณ์แต่ละด้านจะเป็นเฉพาะตัวส่งหรือตัวรับเพียงอย่างเดียวอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ทำให้ทิศทางของการส่งผ่านข้อมูลมีทิศทางเดียว

2. การสื่อสารกึ่งสองทาง (Half duplex) ใช้ในการติดต่อกันระหว่างอุปกรณ์ที่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกัน อุปกรณ์แต่ละด้านจึงเป็นได้ทั้งตัวส่งและตัวรับ แต่ไม่สามารถรับและส่งพร้อมกันในเวลาเดียวกันได้ ทำให้ทิศทางของการส่งผ่านข้อมูลมีทิศทางเดียวในเวลาใดๆ

3. การสื่อสารสองทิศทาง (Full duplex) ใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างอุปกรณ์ 2 ชนิดที่ติดต่อกัน โดยมีทิศทางของการส่งผ่านข้อมูลสามารถไหลได้ทั้งสองทางในเวลาเดียวกัน ดังนั้นอุปกรณ์ทั้งสองฝั่งสามารถรับและส่งข้อมูลได้ในเวลาเดียวกัน

2.4 การส่งผ่านข้อมูล (Transmission modes)

การส่งผ่านข้อมูลเป็นกระบวนการในการนำกลุ่มของบิตข้อมูลจากอุปกรณ์หนึ่งไปยังอีกอุปกรณ์หนึ่งหรือการส่งผ่านข้อมูลจากอุปกรณ์ฝั่งส่งไปยังอุปกรณ์ฝั่งรับ แบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ การส่งผ่านข้อมูลแบบอนุกรมและแบบขนาน

- การส่งผ่านข้อมูลแบบขนาน (Parallel Transmission) เป็นการส่งผ่านข้อมูลแบบทีละหลายๆบิตจากอุปกรณ์ส่งไปยังอุปกรณ์รับพร้อมๆกัน และสายสัญญาณที่ไว้รับส่งจะต้องมีอย่างน้อยเท่ากับจำนวนบิตที่ส่งออกไปพร้อมกันนั้น ข้อดีของการส่งผ่านข้อมูลแบบขนาน คือ สามารถรับส่งข้อมูลได้รวดเร็ว และส่งข้อมูลได้ปริมาณมากๆ ในหนึ่งหน่วยเวลา ข้อเสีย ได้แก่ ต้องใช้สายในปริมาณที่มากทำให้สูญเสียค่าใช้จ่ายมาก, การ

มัดสายหลายๆเส้นรวมกันในเคเบิลเดียวกันทำให้สายมีขนาดใหญ่ เทอะทะ,คุณสมบัติของสายแต่ละเส้นไม่เหมือนกัน ทำให้ข้อมูลมาถึงเครื่องรับไม่พร้อมกันเกิดความผิดพลาดของข้อมูลที่เครื่องรับ

- การส่งผ่านข้อมูลแบบอนุกรม (Serial Transmission) ใช้สายสัญญาณเส้นเดียวในการส่งผ่านข้อมูลทั้งหมด ทำให้ค่าใช้จ่ายถูกกว่าแบบขนาน แต่ความเร็วในการส่งผ่านข้อมูลช้ากว่าแบบขนาน

การส่งผ่านข้อมูลแบบอนุกรมนั้นแบ่งได้เป็น 2 แบบ การส่งผ่านข้อมูลแบบซิงโครนัส (Synchronous) และการส่งผ่านข้อมูลแบบอะซิงโครนัส (Asynchronous)

- การส่งผ่านข้อมูลแบบซิงโครนัสจะไม่ใช้บิตเริ่มต้นและบิตสิ้นสุด และจะไม่มีกรหยุดชั่วขณะระหว่างตัวอักษร (Character) แต่จะใช้วิธีให้จังหวะเวลาทั้งสองทางที่ติดต่อกัน มีอยู่สองวิธีที่ปฏิบัติกัน คือ ใช้ตัวอักษรซิงค์ (Sync character) และใช้สัญญาณนาฬิกา (Clock signal) การใช้ตัวอักษรซิงค์ โดยใส่ไว้หน้าบิตแรกของข้อมูล ตัวอักษรซิงค์นี้เป็นบิตซึ่งทางอุปกรณ์เครื่องรับสามารถใช้ในการกำหนดอัตราเร็วของข้อมูลให้ตรงกับทางอุปกรณ์เครื่องส่ง ส่วนการใช้สัญญาณนาฬิกาของด้านส่งและสัญญาณนาฬิกาของด้านรับจะใช้คนละสายหรือคนละช่องสัญญาณในการส่งข่าวสารเกี่ยวกับเวลาของข้อมูลที่จะส่ง ดังนั้น การติดต่อกันแบบนี้จะต้องใช้สายในการเชื่อมต่ออย่างน้อยที่สุด 3 เส้น คือ สัญญาณนาฬิกา, ข้อมูลและกราวด์

- การส่งผ่านข้อมูลแบบอะซิงโครนัส คือการรับและส่งข้อมูลไปในสายโดยไม่จำเป็นต้องมีสัญญาณนาฬิกาาร่วมด้วยเหมือนกับการรับส่งข้อมูลแบบซิงโครนัส แต่จะให้การกำหนดค่าสัญญาณนาฬิกาทั้งภาครับและภาคส่งให้มีค่าเท่ากันเรียกสัญญาณนาฬิกาที่ใช้ในการกำหนดค่าให้ภาครับและภาคส่งนี้ว่าอัตราการส่งผ่านข้อมูลหรือบิตเรต (Bit rate) มีหน่วยเป็นบิตต่อวินาที

รูปแบบของข้อมูลแบบอะซิงโครนัสประกอบด้วย 4 ส่วน คือ

- บิตเริ่มต้น (start bit) ซึ่งจะมีขนาด 1 บิต
- บิตข้อมูลแบบอนุกรมจะมีขนาด 5,6,7 หรือ 8 บิต
- บิตตรวจสอบพาริตี (Parity Bit) จะมีขนาด 1,1.5, หรือ 2 บิต

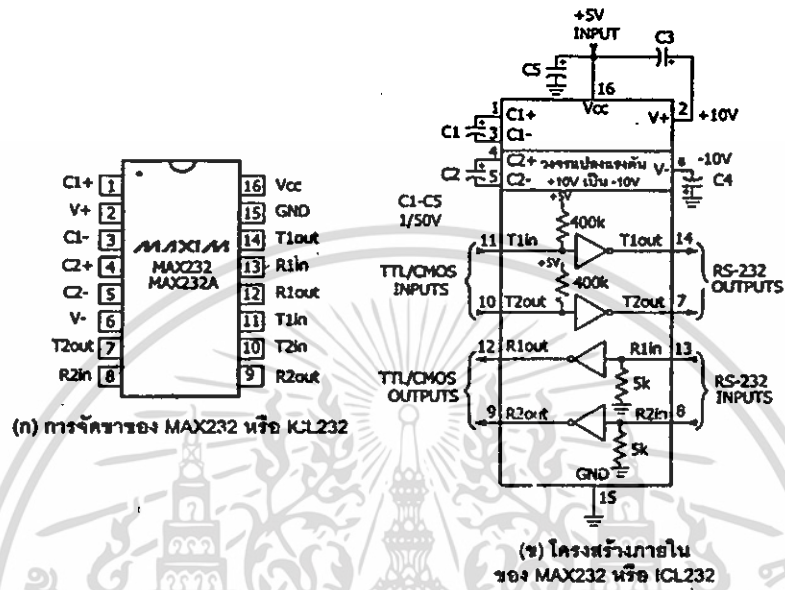
ในการส่งข้อมูลแบบอะซิงโครนัสเมื่อไม่มีข้อมูลจะมีสถานะลอจิก "1" ซึ่งจะเรียกสถานะนี้ว่าสถานะหยุดรอ (Waiting stage) เมื่อมีการเริ่มต้นส่งข้อมูลจะเริ่มจากการให้ข้อมูลมีลอจิก "0" ด้วยช่วงระยะเวลา 1 บิต ซึ่งเรียกบิตนี้ว่าบิตเริ่มต้น จากนั้นบิตข้อมูลจะถูกส่งออกไป โดยเริ่มจากบิตที่มีนัยสำคัญต่ำสุด (LSB) ก่อน ซึ่งข้อมูลในไบต์ที่จะส่งอาจจะมีจำนวนบิต 5,6,7 หรือ 8 บิตก็ได้จากนั้นจะตามด้วยบิตพาริตี ซึ่งใช้เพื่อตรวจสอบความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการส่งข้อมูล บิตสุดท้ายที่ส่งข้อมูล บิตสุดท้ายที่จะส่ง คือ บิตปิดท้าย ซึ่งจะให้สถานะลอจิก "1" อีกครั้งด้วยระยะเวลาอย่างน้อย 1,1.5 หรือ 2 บิต เพื่อเป็นการแสดงว่าสิ้นสุดข้อมูลแล้ว โดยอัตราความเร็วในการรับและส่งข้อมูลคือ ค่าบิตเรตหรือจำนวนบิตของข้อมูลที่ส่งสามารถถ่ายทอดได้ภายใน 1 วินาที บิตเรตมาตรฐานที่ใช้สำหรับพอร์ตอนุกรม RS-232 ได้แก่ 110,150,300,600,1200,2400,4800,9600และ 19200 บิตต่อวินาที

การตรวจสอบพาริตีสามารถกำหนดให้เป็นแบบคี่ (Odd) หรือแบบคู่ (Even) หรือไม่มีการตรวจสอบพาริตีก็ได้ การตรวจสอบพาริตีเป็นการตรวจสอบจำนวนรวมของบิตที่เป็นลอจิก “1” ภายในข้อมูลที่ส่งไป 1 บิตว่ามีจำนวนรวมเป็นเลขคู่หรือเลขคี่ โดยต้องรวมบิตพาริตีเข้าไปด้วย ส่วนทางภาครับจะต้องทำการกำหนดคุณสมบัติการตรวจสอบพาริตีให้ตรงกันว่าจะตรวจสอบพาริตีคี่หรือพาริตีคู่ เมื่อได้รับข้อมูลก็จะทำการตรวจสอบค่าพาริตีที่เกิดขึ้นว่าเป็นคู่หรือคี่ โดยการนับจำนวนลอจิก “1” ทั้งหมดรวมทั้งบิตพาริตีด้วย ถ้ากำหนดพาริตีไว้เป็นคู่แต่อ่านค่าตัวเลขในการนับออกมาได้ตัวเลขเป็นคี่ ทางภาครับจะแสดงข้อมูลผิดพลาดออกมาให้ผู้ใช้งาน นับเป็นการตรวจสอบความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการถ่ายทอดข้อมูลที่ง่ายที่สุด แต่จะเชื่อถือได้เมื่อมีบิตข้อมูลที่ทำการส่งบิตผิดเพียงบิตเดียวหรือผิดพลาดเป็นจำนวนที่เท่ากัน ถ้าข้อมูลที่ทำการส่งมีบิตที่ผิดพลาดมากกว่า 1 บิต

2.5 มาตรฐานพอร์ตอนุกรมแบบ RS 232

RS-232 หรือ V.24 เป็นมาตรฐานการเชื่อมต่อระหว่างอุปกรณ์รับส่งปลายทาง (Data Terminal Equipment หรือ DTE) กับอุปกรณ์สื่อสารข้อมูล (Data Circuit Terminating Equipment หรือ DCE) เพื่อใช้ในการส่งข้อมูล ไบนารี(Binary) แบบอนุกรมโดยที่ RS-232 เป็นมาตรฐานที่กำหนดขึ้นจากสมาคมอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม (Electronic Industries Association หรือ EIA) ซึ่งเกิดมาด้วยความร่วมมือของบริษัท Bell ซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตคอมพิวเตอร์และ โมเด็มเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการเชื่อมต่อตัวอักษรภาษาอังกฤษของคำว่า “RS” ย่อมาจาก “Recommended Standard” แล้วตามด้วยเลข 3 ตัว และปิดท้ายด้วยตัวอักษรภาษาอังกฤษ A,B,C และ D เป็นการแสดงถึงรุ่นที่ได้รับการพัฒนา มาตรฐาน RS-232 ที่สร้างขึ้นโดยสมาคมอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรมจะเทียบเท่ากับมาตรฐาน V ที่สร้างขึ้นโดยองค์การสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (Consultative committee on International Telephone and Telegraph หรือ CCITT) มาตรฐานนี้ในช่วงแรกจะใช้คอนเนกเตอร์เป็นแบบ DB-25 โดยกำหนดความยาวสูงสุดของสายสัญญาณไว้ที่ 50 ฟุต มีระดับแรงดันสัญญาณตั้งแต่ -3 ถึง -12 โวลต์ แสดงว่าเป็นข้อมูล (Mark) และ +3 ถึง +15 โวลต์ แสดงว่าเป็นช่องว่าง(Space)

มาตรฐาน RS-232 ได้กำหนดรูปแบบของอุปกรณ์รับส่งปลายทางกับอุปกรณ์สื่อสารข้อมูลไว้ว่า อุปกรณ์รับส่งปลายทางจะต้องเป็นอุปกรณ์ที่มีการประมวลผลในตัวเช่น ไมโครคอนโทรลเลอร์หรือไมโครคอนโทรลเลอร์ ซึ่งมีความสามารถในการสร้างบิตข้อมูลแบบอนุกรมได้ ส่วนอุปกรณ์สื่อสารข้อมูลจะทำหน้าที่เป็นเพียงตัวรับข้อมูลที่ส่งมาจากอุปกรณ์รับส่งปลายทางเท่านั้น โดยการรับส่งข้อมูลระหว่างอุปกรณ์ทั้งสองจะกระทำผ่านมาตรฐาน RS-232

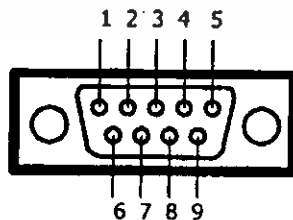

รูปที่ 2.3 รูป MAX232 และ โครงสร้างภายในของ MAX232

ข้อแตกต่างของอุปกรณ์รับส่งปลายทาง และอุปกรณ์สื่อสารข้อมูลอย่างหนึ่งที่เราเห็นได้ชัด คือ คอนเน็คเตอร์ของอุปกรณ์รับส่งปลายทางจะเป็นตัวผู้ ส่วนคอนเน็คเตอร์ของอุปกรณ์สื่อสารข้อมูลจะเป็นตัวเมีย ซึ่งพอร์ทอนุกรมของคอมพิวเตอร์ที่ใช้กันอยู่ทั่วไปจะเป็นแบบ DTE ส่วนคอนเน็คเตอร์ที่โมเด็มจะเป็นแบบ DCE

ในปัจจุบันขาของคอนเน็คเตอร์ได้ถูกลดจำนวนลงเนื่องจากคอนเน็คเตอร์ถูกลดจำนวนลงเนื่องจากคอนเน็คเตอร์แบบ DB-25 นั้นมีสายสัญญาณถึงสองชุดใน 1 ตัว เป็นการสิ้นเปลือง ดังนั้นจึงมีคอนเน็คเตอร์แบบ DB-9 ไว้สำหรับใช้งาน ซึ่งอุปกรณ์นั้นก็ยังมีคอนเน็คเตอร์เป็นแบบ DB-9 ด้วย

ขาของคอนเน็คเตอร์ตัวผู้และตัวเมียของ DB-9 แสดง ได้ดังรูป 2.4

รูปที่ 2.4 คอนเน็คเตอร์ 9 ขาหรือแบบ DB-9 (มองจากหลังคอมพิวเตอร์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- CD : Carrier Detect ขานี้จะแยกทีปเมื่อมีการส่งสัญญาณพาห้จากอุปกรณ์สื่อสารข้อมูล เช่น โมเด็ม สำหรับการใช้งานปกติขานี้จะไม่ได้ถูกใช้งานมากนัก(ขาที่ 1)
- RD : Received Data ขานี้ใช้เพื่อรับสัญญาณอนุกรมเข้ามาขังคอมพิวเตอร์ โดยจะนำข้อมูลที่อ่านได้เก็บไว้ในรีจิสเตอร์บัฟเฟอร์ (ขาที่ 2)
- TD : Transmission Data ขานี้ใช้เพื่อส่งข้อมูลออกจากคอมพิวเตอร์ โดยจะนำข้อมูลที่เก็บอยู่ในบัฟเฟอร์สำหรับส่งข้อมูลออกไป (ขาที่ 3)
- DTR : Data Terminal Ready เป็นขาสัญญาณที่ส่งออกจากคอมพิวเตอร์เพื่อให้อุปกรณ์ปลายทางรับรู้ว่าการติดต่อด้วย โดยขา DTR นี้จะต้องเชื่อมต่อกับขา DSR ของอุปกรณ์ปลายทางและขา DTR ของอุปกรณ์ปลายทางต้องเชื่อมต่อกับขา DSR ของคอมพิวเตอร์ถ้าใช้การเชื่อมต่อเป็นแบบไม่ใช่โมเด็ม (Null Modem) ซึ่งให้สายในการเชื่อมต่อเพียง 3 เส้น จะต้องต่อขา DTR และ DSR ของตัวมันเองเข้าด้วยกันและต้องต่อขา DCD ด้วยในกรณีที่ใช้โปรแกรมสื่อสารที่ใช้มีการตรวจจับสัญญาณพาห้ (ขาที่ 4)
- SG : Signal Ground เป็นขากราวนค้ของระบบ (ขาที่ 5)
- DSR : Data Set Ready ขานี้จะใช้คู่กับขา DTR เพื่อตรวจสอบการเชื่อมต่อกันระหว่างคอมพิวเตอร์กับอุปกรณ์ปลายทางซึ่งขา DSR นี้จะเป็นขาสำหรับรับข้อมูลจากภายนอกซึ่งถูกส่งมาจากขา DTR (ขาที่ 6)
- RTS : Request to Send เป็นขาสำหรับส่งสัญญาณร้องขอให้ทางอุปกรณ์ปลายทางส่งข้อมูลกลับมาขังคอมพิวเตอร์ โดยขาที่รับสัญญาณ RTS ก็คือ ขา CTS ในกรณีที่ใช้การเชื่อมต่อแบบ ไม่ใช่โมเด็ม 3 สาย จะต้องเชื่อมต่อกับขา RTS และ CTS ของตัวมันเองเข้าด้วยกัน เพื่อจะให้การรับและส่งข้อมูลสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา (ขาที่ 7)
- CTS : Clear to Send ขานี้จะคอยรับสัญญาณจากขา RTS เมื่อรับสัญญาณได้ ข้อมูลที่ขา TxD จะถูกส่งออกไป ดังนั้น ขานี้จึงถูกใช้เพื่อตรวจสอบอุปกรณ์ต่อพ่วงว่าพร้อมที่จะรับข้อมูลหรือไม่ (ขาที่ 8)
- RI : Ring Indicator ใช้แสดงสถานะสัญญาณเรียกจากสายโทรศัพท์ โดยทั่วไปขานี้จะไม่ถูกใช้งาน จะใช้งานก็ต่อเมื่อมีการเชื่อมต่อกับโมเด็มและ โปรแกรมมีการตรวจสอบสัญญาณนี้เท่านั้น (ขาที่ 9)

2.6 โพล และ ซีลคท์

ในการเชื่อมต่อแบบหลายจุด ระหว่างสถานีปฐมภูมิและสถานีทุติยภูมิมากกว่า 1 ตัวนั้น โอกาสที่จะเกิดการผิดพลาด เนื่องจากการส่งข้อมูลมาพร้อมกันนั้นมีสูง ดังนั้นเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงปัญหานี้ ในโครงการนี้จึงใช้วิธีการ โพล และ ซีลคท์

โพล (poll) คือการที่สถานีปรุณภูมิส่งการร้องขอข้อมูลจากสถานีทุติยภูมิ

ซีเลกต์ (Select) คือการที่สถานีปรุณภูมิเลือกที่จะติดต่อกับสถานีทุติยภูมิ เมื่อมันมีข้อมูลที่จะส่งและเป็นการบอกแก่สถานีทุติยภูมิว่าข้อมูลกำลังมาถึง

รูป 2.5 เป็นคำอธิบายหลักการเหล่านี้ ในรูปทางซ้าย สถานีปรุณภูมิทำการโพล สถานีทุติยภูมิโดยการส่งข่าวโพล โดยย่อให้ในกรณีนี้ สถานีทุติยภูมิไม่มีอะไรที่จะส่งก็ตอบรับด้วยข่าวสาร (nak) เวลาทั้งหมดที่แสดงลำดับในการทำงานคือ

$$T_N = t_{prop} + t_{poll} + t_{proc} + t_{nak} + t_{prop}$$

โดยที่

T_N = เวลาที่ใช้ทั้งหมดในการโพลสถานีปลายทาง โดยไม่มีการส่งข้อมูล
(total time to poll terminal with nothing to send)

t_{prop} = เวลาที่ข้อมูลใช้ในการเดินทาง
(propagation time = $t_1 - t_0$, $t_5 - t_4$)

t_{poll} = เวลาที่ใช้ส่งการโพล
(time to transmit a poll = $t_2 - t_1$)

t_{proc} = เวลาที่จัดการกับการโพลก่อนการตอบรับ
(time to process poll before acknowledging = $t_3 - t_2$)

t_{nak} = เวลาที่ใช้ส่งการรับรู้เชิงปฏิเสธ
(time to transmit a negative acknowledging = $t_4 - t_3$)

รูปทางขวา แสดงกรณีที่โพลทำงานได้สำเร็จ เวลาที่ใช้ทั้งหมดก็คือ

$$\begin{aligned} T_p &= t_{prop} + t_{poll} + t_{ack} + t_{data} + 2t_{proc} \\ &= T_N + t_{prop} + t_{data} + t_{proc} \end{aligned}$$

โดยเราสมมุติว่าเวลาของขบวนการที่ตอบสนองต่อข่าวสารใด ๆ คงที่

รูปแบบที่เป็นที่รู้จักกันมากที่สุดของการโพลก็คือ roll-call polling โดยที่สถานีปรุณภูมิเลือกโพลสถานีทุติยภูมิแต่ละสถานี โดยการตรวจสอบตามลำดับ ในกรณีที่ง่ายที่สุด สถานีปรุณภูมิจะเลือกทุก ๆ สถานีทุติยภูมิในลำดับวนรอบ S_1, S_2, \dots, S_n สำหรับทุกค่าของ n ของสถานีทุติยภูมิ และทำซ้ำเป็นลำดับ โดยในโครงการนี้ในเลือกใช้การโพลในลักษณะนี้ และรูปแบบของเวลาสามารถแสดงได้ดังนี้

$$T_c = nt_N + kt_0 \text{ โดยที่}$$

T_c = เวลาในการโพล 1 รอบ ที่สำเร็จสมบูรณ์
(time for one complete polling cycle)

T_N = เวลาเฉลี่ยเพื่อที่จะโพลการส่งถ่ายข้อมูลทุติยภูมิ

(average time to poll a secondary exclusive of data transfer)

T_D = เวลาที่ส่งถ่ายข้อมูล

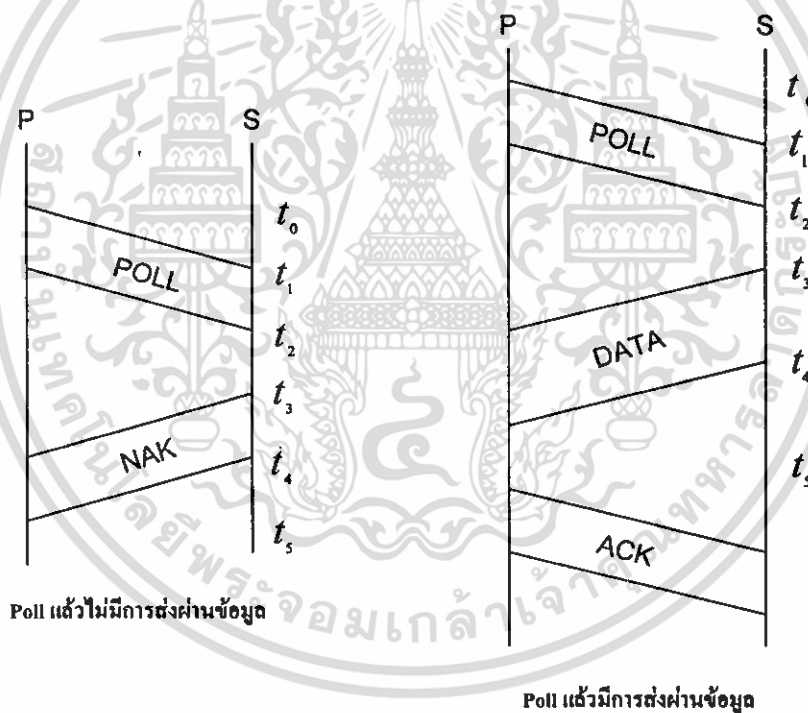
(time to transfer data = $t_{prop} + t_{data} + t_{proc}$)

n = จำนวนของสถานีทุติยภูมิ

(number of Secondary stations)

k = จำนวนของสถานีทุติยภูมิที่ส่งข้อมูลระหว่างรอบปฏิบัติการนั้น

(number of Secondary stations with data send during the cycle)

รูปที่ 2.5 แสดงลำดับการทำงานของโพลและซีเลกต์

2.7 การมอดูเลตแบบฟริควเอนซีชิฟต์คีย์อิง (Frequency Shift Keying)

การมอดูเลตสัญญาณดิจิทัล (Digital Modulation) เข้ากับคลื่นพาห์ที่เป็นสัญญาณรูปไซน์ (Sinusoidal Wave) ทำเพื่อต้องการให้สัญญาณดิจิทัลเหล่านั้นสามารถส่งผ่านตัวกลางที่ออกแบบมาสำหรับสัญญาณแบบอนาลอกได้ หรือทำการแปลงจากสัญญาณอนาลอกนั่นเอง ซึ่งวิธีที่นิยมใช้ 4 แบบ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. แอมพลิจูดชิฟต์คีย์อิง (Amplitude Shift Keying หรือ ASK)
2. ฟรีแควนซีชิฟต์คีย์อิง (Frequency Shift Keying หรือ FSK)
3. เฟสชิฟต์คีย์อิง (Phase Shift Keying หรือ PSK)
4. ควอดราเจอร์แอมพลิจูดมอดูเลชัน (Quadrature Amplitude Modulation หรือ QAM)

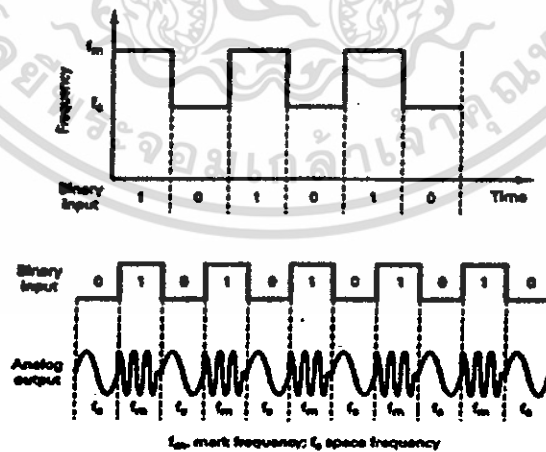
การมอดูเลตแบบเอฟเอสเคเป็นการมอดูเลตที่รูปคลื่นสัญญาณที่มีการเปลี่ยนแปลงความถี่ซึ่งถูกควบคุมโดยระดับแรงดันของสัญญาณข่าวสาร โดยเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงระดับแรงดันสัญญาณก็จะมี การเปลี่ยนแปลงความถี่ของสัญญาณคลื่นพาห้ส่วนแอมพลิจูดและเฟสคงที่ตลอด การสร้างสัญญาณเอฟเอสเคสามารถทำได้ 2 แบบ คือ

1. สร้างจากสวิตช์แบบคิิจิตอล สัญญาณคิิจิตอลจะเลือกออสซิลเลเตอร์ที่มีความถี่ที่ต้องการเพื่อส่งสัญญาณออกไปโดยจำนวนออสซิลเลเตอร์ที่ใช้จะต้องมีจำนวนเท่ากับจำนวนระดับแรงดันของสัญญาณข่าวสาร จึงทำให้เฟสของสัญญาณแต่ละช่วงไม่มีความต่อเนื่องกัน
2. สร้างโดยการใช้ออสซิลเลเตอร์ตัวเดียวกัน โดยที่ออสซิลเลเตอร์นั้นสามารถเปลี่ยนแปลงความถี่ได้ สัญญาณที่ได้จากวิธีนี้จะมีค่าต่อเนื่องของสัญญาณ จึงเรียกว่า เอฟเอสเคเฟสต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของสัญญาณเอฟเอสเคพบว่าเป็นการเปลี่ยน Digital Signal ให้เป็น Analog Data โดยเมื่อข้อมูล "0" เข้ามา จะถูกเปลี่ยนเป็นสัญญาณไซน์ที่มีความถี่ ω_1 และเมื่อข้อมูล "1" เข้ามา ก็จะถูกเปลี่ยนเป็นสัญญาณไซน์ที่มีความถี่ ω_2 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

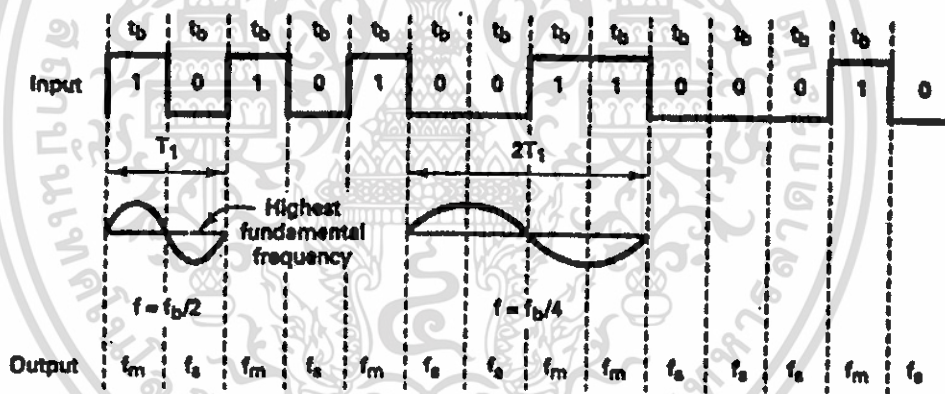
$$S_1(t) = A \cos(\omega_1 t) \quad \text{สำหรับสัญญาณไบนารี 0} \quad (2.1)$$

$$S_2(t) = A \cos(\omega_2 t) \quad \text{สำหรับสัญญาณไบนารี 1} \quad (2.2)$$

รูปที่ 2.6 ลักษณะของสัญญาณเอฟเอสเค

หลักการของเอฟเอสเค คือ เมื่อสัญญาณดิจิทัลที่มีลักษณะเป็นข้อมูลไบนารีถูกส่งเข้า จะทำให้ความถี่เลื่อนหรือเบี่ยงเบน ไปตามการเปลี่ยนแปลงของข้อมูล ไบนารีที่เข้ามาดังนั้นสัญญาณทางเอาต์พุตของเอฟเอสเคมอดูเลเตอร์จะอยู่ในรูปของความถี่ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง (Frequency Continuous) เมื่อข้อมูลไบนารีด้านอินพุตเปลี่ยนแปลงจากสถานะลอจิก “1” เป็นลอจิก “0” (หรือในทางกลับกันคือลอจิก “0” เป็นลอจิก “1”) สัญญาณเอาต์พุตก็จะเลื่อนความถี่ระหว่าง 2 ความถี่ด้วยกัน คือ ความถี่ที่ลอจิก “1” หรือ Mark frequency (f_m) และความถี่ที่ลอจิก “0” หรือ Space frequency (f_s) โดยการเปลี่ยนแปลงหรือการเลื่อนของความถี่แต่ละครั้งจะเกิดขึ้นเมื่อสถานะของลอจิกด้านสัญญาณเข้าเปลี่ยนแปลงนั้นคืออัตราการเปลี่ยนแปลงสัญญาณออกจะเท่ากับสัญญาณเข้าซึ่งในคิจิตอลมอดูเลชันนั้นอัตราการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณด้านอินพุตของเอฟเอสเคมอดูเลเตอร์จะเรียกว่า อัตราบิต (Bit Rate) มีหน่วยเป็นบิตต่อวินาที (bps) ส่วนอัตราการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณด้านเอาต์พุตของเอฟเอสเคมอดูเลเตอร์เรียกว่า อัตราบอด (Baud Rate) ดังนั้น ในการส่งข้อมูลของเอฟเอสเคมอดูเลเตอร์ อัตราบิตจะเท่ากับอัตราบอดเสมอ

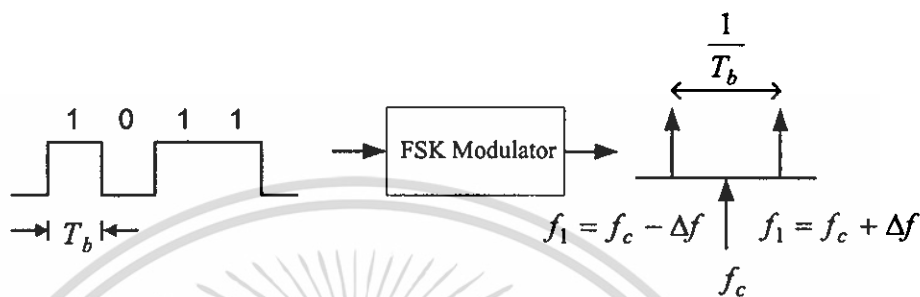

รูปที่ 2.7 อัตราการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณอินพุต

จากรูปที่ 2.7 อัตราการเปลี่ยนแปลงที่เร็วที่สุดของสัญญาณอินพุตจะเกิดขึ้นเมื่อ ไบนารีมีลักษณะเป็น 1 และ 0 สลับกันซึ่งก็คือ สัญญาณสี่เหลี่ยม (Square wave) นั่นเอง ซึ่งความถี่หลัก (Fundamental Frequency) ของคลื่นสี่เหลี่ยมจะเท่ากับครึ่งหนึ่งของอัตราการส่งข้อมูล ดังนั้นถ้าพิจารณาเฉพาะความถี่หลักเพียงอย่างเดียวแล้วความถี่สูงสุดของสัญญาณดิจิทัลที่ต้องการนำมามอดูเลตแบบเอฟเอสเคจะเท่ากับครึ่งหนึ่งของอัตราการส่งข้อมูล คือ

$$f_{\max} = \text{Bit Rate} / 2 \quad (2.3)$$

เมื่อ $f_{a\max}$ คือ ความถี่สูงสุดของสัญญาณดิจิทัลที่จะนำมามอดูเลต ความถี่กลาง (Center Frequency หรือ f_0) ของวงจรรอสซซิลเลเตอร์ควบคุมด้วยแรงดัน (Voltage Controlled Oscillator) จะอยู่ในตำแหน่งกลางระหว่าง f_m กับ f_s ดังแสดงในรูปที่ 2.8

รูปที่ 2.8 การเบี่ยงเบนความถี่ของเอฟเอสเค

ลอจิก 1 ด้านอินพุตจะเลื่อนความถี่ของวงจรรอสซซิลเลเตอร์จาก f_0 ไปเป็น f_s จะเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงของข้อมูลไบนารีด้านอินพุตจาก “1” ไป “0” หรือ “0” ไป “1” จะทำให้ความถี่เอาต์พุตของเอฟเอสเคมอดูเลเตอร์เลื่อนหรือเบี่ยงเบนกลับไปมาระหว่าง f_m หรือ f_s เนื่องจากเอฟเอสเค นั้นก็คือ รูปแบบหนึ่งของการมอดูเลตทางความถี่ ดังนั้นดัชนีการมอดูเลต (Modulate Index หรือ MI) ในเอฟเอสเคก็สามารถหาได้เช่นเดียวกับการมอดูเลตทางความถี่

$$MI = \Delta f / f_a \quad (2.4)$$

เมื่อ MI คือ ดัชนีการมอดูเลต

Δf คือ การเบี่ยงเบนของความถี่ใดๆ จากความถี่กลาง (Hz)

f_a คือ ความถี่ของสัญญาณที่นำมามอดูเลต (Hz)

ค่า MI ที่ยอมให้ได้สูงสุด คือ ค่า MI ที่ทำให้แบนด์วิธกว้างที่สุดซึ่งจะเกิดขึ้นการเบี่ยงเบนของความถี่ถูกมอดูเลตแล้ว และความถี่ของสัญญาณที่นำมามอดูเลตมีค่าสูงสุดในเอฟเอสเค ค่า Δf เป็นการเบี่ยงเบนของความถี่สูงสุด (Peak frequency deviation) ของสัญญาณที่ถูกมอดูเลตซึ่งมีค่าเท่ากับความแตกต่างระหว่าง f_m กับ f_0 หรือ f_0 กับ f_s ซึ่งก็คือ ครึ่งหนึ่งของความแตกต่างระหว่าง f_m กับ f_s นั่นคือ

$$\Delta f = (f_m - f_s) / 2 \quad (2.5)$$

การเบี่ยงเบนของความถี่สูงสุดจะขึ้นอยู่กับขนาดหรือแอมพลิจูดของสัญญาณที่นำมามอดูเลต (สัญญาณดิจิทัล) เมื่อสถานะทางลอจิกเป็น "1" จะให้แรงดันออกมากที่ค่าหนึ่ง (เช่น 5 โวลต์) หรือ ถ้าในลอจิก "0" แรงดันออกมากที่ในระดับลอจิกเช่นกัน (เช่น 0 โวลต์)

f_a เป็นความถี่ของข้อมูลไบนารีด้านอินพุต ซึ่งจะทำให้แบนวิธกว้างที่สุดเมื่อ
 $f_a = \text{Bit Rate}/2$ เท่านั้น เพราะฉะนั้นเราสามารถหาค่า MI ได้จาก

$$MI = (f_s - f_m) / f_b \quad (2.6)$$

เมื่อ $(f_s - f_m)$ คือ ความถี่เบี่ยงเบนสูงสุด

f_b คือ อัตราบิตของไบนารีอินพุต

โดยทั่วไป ความกว้างของแบนวิธจะแปรผันตรงกับค่า MI ซึ่งเช่นเดียวกับฟรีควเอนซีซีฟตี้ซึ่งที่ค่า MI โดยทั่ว ๆ ไปจะต้องมีค่าต่ำกว่า 1.0 เพื่อให้มีค่าแบนวิธที่แคบที่สุดเรียกว่า Minimum Nyquist Bandwidth (f_b)

ส่วนทางด้านฟรีควเอนซีซีฟตี้ซึ่งคืออคูเลชัน จะเป็นตัวแยกสัญญาณไบนารีออกจากฟรีควเอนซีซีฟตี้ซึ่งสามารถกระทำได้หลายแบบแต่ในที่นี้จะกล่าวถึง 3 แบบ คือ

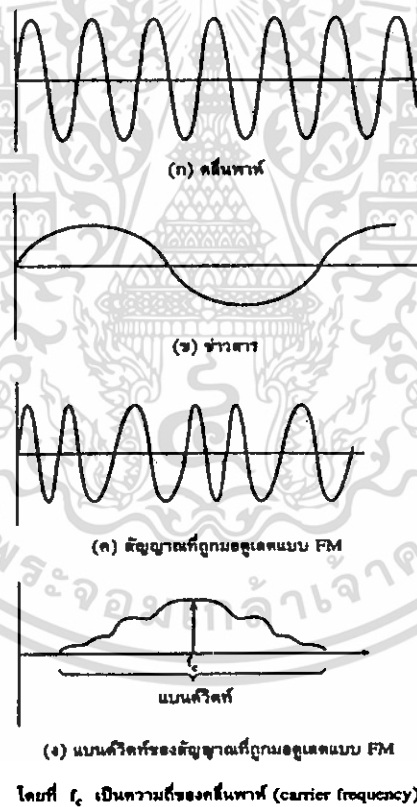
1. ใช้วงจร Match Filter วงจรจะประกอบไปด้วยส่วนของวงจรกรองแถบความถี่ผ่าน (Bandpass filter) ซึ่งจะทำหน้าที่กรองความถี่ f_1 และ f_2 ซึ่งเราจะแทนด้วยลอจิก 1 และลอจิก 0 ตามลำดับ ค่อยมา นำเอาต์พุตของวงจรกรองแถบความถี่ผ่านมาเข้าวงจรตรวจจับรอบสัญญาณ (Envelope Detector) ซึ่งจะทำให้การจับกรองของสัญญาณที่ออกมาจากวงจรกรองแถบความถี่ผ่าน(Band pass Filter)และนำมาเข้าวงจรเปรียบเทียบ (Comparator) ซึ่งจะได้สัญญาณไบนารีออกมา

2. ใช้วงจรเฟสล็อกคูล (Phase Lock Loop : PLL) จะมีความถี่ฟรีรันนิ่งเท่ากับ Center

3. Frequency (f_0) และในขณะที่ความถี่อินพุตของวงจรเฟสล็อกคูลเปลี่ยนไปมาระหว่าง f_m กับ f_s จะทำให้เกิดแรงดันคลาดเคลื่อนไฟตรง (DC Error Voltage) ซึ่งเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบทางเฟส (Phase Comparator) ของสัญญาณอินพุต เนื่องจากความถี่อินพุตที่เข้ามายังวงจรเฟสล็อกคูลมีเพียง 2 ความถี่ คือ f_m กับ f_s ดังนั้นค่าแรงดันคลาดกล่าวจึงมีเพียง 2 ระดับเท่านั้น ซึ่งสามารถแทนค่าลอจิก "1" และ ลอจิก "0" เมื่อความถี่ทางอินพุตเป็น f_m กับ f_s ตามลำดับ เราจึงได้สัญญาณเอาต์พุตจากวงจรเฟสล็อกคูลกลับมาเป็นข้อมูลไบนารีเหมือนกับคอนแรกที่ส่งมาทุกประการ

2.8 การมอดูเลตทางความถี่ (Frequency Modulation : FM)

ในการมอดูเลตทางความถี่ แอมพลิจูดของคลื่นพาห้จะไม่มีผลหรือไม่มีการเปลี่ยนแปลง แต่ความถี่ของคลื่นพาห้จะเกิดการเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามแอมพลิจูดของสัญญาณความถี่ที่นำมาผสม (Modulating signal) ความถี่ของคลื่นพาห้ขณะที่ยังไม่มีการผสมเรียกว่า ความถี่กึ่งกลาง (center frequency) เมื่อแอมพลิจูดของสัญญาณมอดูเลตมีขนาดเพิ่มขึ้นทางบวกจะทำให้ความถี่ของคลื่นพาห้เพิ่มขึ้น และถ้าขนาดของสัญญาณมอดูเลตลดลง ความถี่ของคลื่นพาห้ก็จะลดลงจนกระทั่งสัญญาณมอดูเลตลดลงเป็นศูนย์ ความถี่ของคลื่นพาห้ก็จะเป็นความถี่กึ่งกลาง ในทำนองเดียวกันเมื่อสัญญาณที่ต้องการผสมเป็นลบ ความถี่ของสัญญาณคลื่นพาห้ก็จะลดลง และความถี่ของคลื่นพาห้จะมีค่าต่ำสุดเมื่อสัญญาณมอดูเลตมีค่าขนาดลดลงถึงจุดต่ำสุด ความถี่คลื่นพาห้จะเป็นความถี่กึ่งกลางอีกครั้งก็ต่อเมื่อสัญญาณมอดูเลตผ่านครึ่ง ไซเคิลกลับไปถึงศูนย์

รูปที่ 2.9 สัญญาณเอฟเอ็ม

จะเห็นว่าขนาดของคลื่นพาห้จะคงที่เสมอไม่ว่าสัญญาณเสียงจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร ส่วนที่เปลี่ยนแปลงคือ ความถี่ของคลื่นพาห้เท่านั้น การเปลี่ยนแปลงของความถี่ตามความแรงของสัญญาณมอดูเลตนั้น เรียกว่า การเบี่ยงเบนความถี่ (Frequency deviation) ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงของความถี่พาห้มาก ค่าการเปลี่ยนแปลงความถี่จะมีค่าสูงเป็นอัตราส่วนโดยตรงต่อกันนอกจากนี้สิ่งที่ควรทำความเข้าใจ คือ การเปลี่ยนแปลงของแอมพลิจูดไปครบ 1 รอบ สัญญาณเอฟเอ็มก็จะเปลี่ยนตามไปครบ 1 รอบด้วย ถ้าค่าอัตราการเบี่ยงเบนสูง ก็แสดงว่าความถี่ของสัญญาณมอดูเลตสูง ดังนั้นค่าอัตราการเบี่ยงเบนจึงขึ้นอยู่กับค่าความถี่ของสัญญาณมอดูเลต สัญญาณมอดูเลต e_m จะไปเปลี่ยนแปลงความถี่ของคลื่นพาห้ สมมติให้ความถี่พาห้เปลี่ยนไป ke_m กำหนดให้ k คือค่าคงที่ เรียกว่า การเบี่ยงเบนความถี่คงที่ (Frequency Deviation Constant) ดังนั้นความถี่พาห้ชั่วคราว (Instantaneous Deviation Constant) ที่เปลี่ยนแปลงไป คือ

$$f_i = f_c + ke_m \quad (2.7)$$

f_c คือ ความถี่ของคลื่นพาห้ที่ยังไม่มีการมอดูเลต ถ้าเป็นคลื่นรูปไซน์ จะได้

$$e_m = E_m \sin \omega_m t \quad (2.8)$$

แทนค่าสมการ 2.7 ในสมการ 2.8 จะได้

$$f_i = f_c + kE_m \sin \omega_m t \quad (2.9)$$

ความถี่สูงสุดที่เปลี่ยนไปตามสัญญาณเสียงคือ

$$\Delta f = kE_m \quad (2.10)$$

ดังนั้นสมการ 2.9 จะกลายเป็น

$$f_i = f_c + \Delta f \sin \omega_m t \quad (2.11)$$

ให้คลื่นพาห้ที่ยังไม่ได้มอดูเลต คือ คลื่นรูปไซน์

$$e_m = E_m \sin(\omega_c t + \phi) \quad (2.12)$$

ความถี่เชิงมุมคงที่ (Constant Angular Velocity) = $\omega = 2\pi f_c$ มีหน่วยเป็น
เรเดียน/วินาที และ ϕ คือ มุมเฟสคงที่ (Constant Phase Angle) มีหน่วยเป็นเรเดียน
สมการทั่วไปของ 2.12 คือ

$$e_c = \sin \theta(t) \quad (2.13)$$

เมื่อความถี่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ในกรณีของการมอดูเลตทางความถี่ ความถี่เชิงมุมชั่วขณะ (Instantaneous Angular Frequency)

$$\omega_i = 2\pi f_i = d\theta(t) \quad (2.14)$$

อินทิเกรตสมการ 2.14 ตามเวลาจะได้

$$\theta(t) = \int \omega_i dt \quad (2.15)$$

ค่าของ f_i ชั่วขณะนี้จะมีความสัมพันธ์กับการมอดูเลตตามสมการ 2.11 ความถี่เชิงมุมคงที่
(ในกรณีที่ยังไม่มีการมอดูเลต)

$$\begin{aligned} \theta(t) &= \int \omega_c dt \\ &= \omega_c t + \phi \end{aligned} \quad (2.16)$$

ϕ คือ ค่าคงที่ของการอินทิเกรต จะเห็นได้ว่าสมการที่ 2.12 ได้มาจากการแทนค่าของสมการ 2.16
ในสมการ 2.13 สำหรับการมอดูเลตคลื่นชาแนล แทนค่าสมการ 2.5 ในสมการ 2.9 จะได้

$$\begin{aligned} \theta(t) &= \int 2\pi(f_c + \Delta f \sin \omega_m t) dt \\ &= \omega_c t - \left\{ \Delta f / f_m \right\} \cos \omega_m t + \phi \end{aligned} \quad (2.17)$$

และ $\omega_m = 2\pi f_m$ คลื่นมอดูเลตชาแนลสามารถหาได้จากการแทนค่าสมการ 2.17 ในสมการ 2.13
จะได้

$$e = \sin(\omega_c t - \{\Delta f / f_m\} \cos \omega_m t) \quad (2.18)$$

ดัชนีการมอดูเลต (Modulation Index) สำหรับการมอดูเลตทางความถี่ คือ

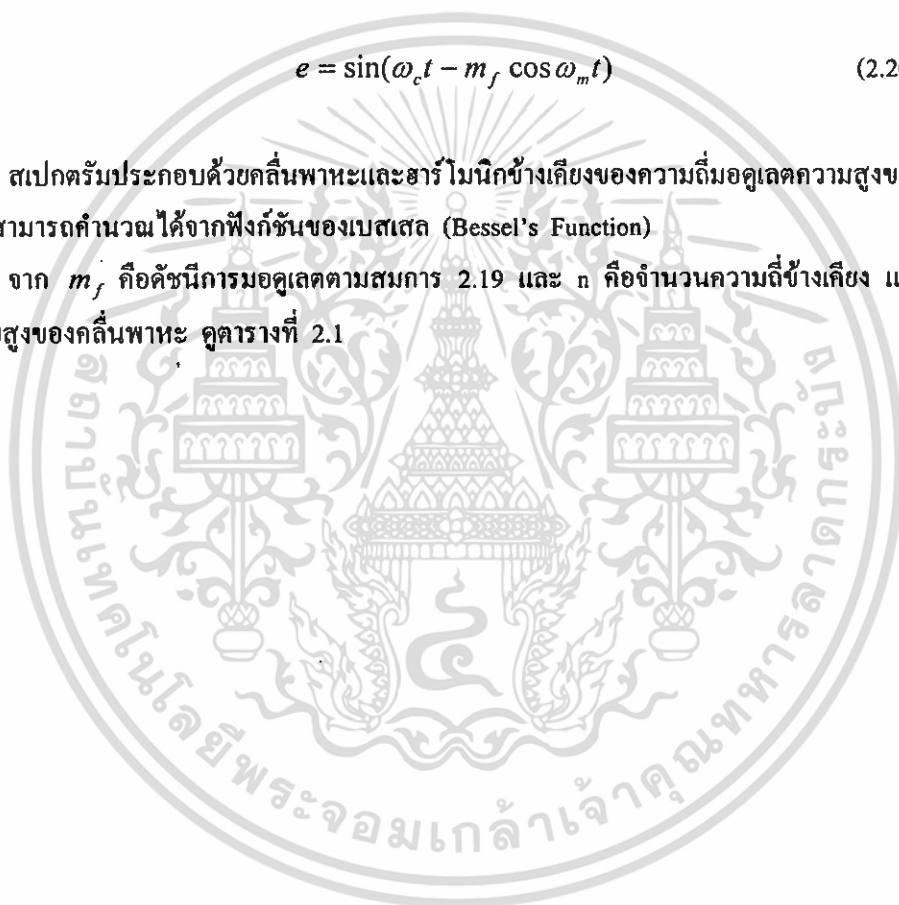
$$m_f = \Delta f / f_m \quad (2.19)$$

จากสมการ 2.18 จะได้

$$e = \sin(\omega_c t - m_f \cos \omega_m t) \quad (2.20)$$

สเปกตรัมประกอบด้วยคลื่นพาหะและฮาร์โมนิกข้างเคียงของความถี่มอดูเลตความสูงของสเปกตรัมต่าง ๆ สามารถคำนวณได้จากฟังก์ชันของเบสเซล (Bessel's Function)

จาก m_f คือดัชนีการมอดูเลตตามสมการ 2.19 และ n คือจำนวนความถี่ข้างเคียง และ $J_0(m_f)$ คือความสูงของคลื่นพาหะ ดูตารางที่ 2.1

ดัชนี การมอ ดูเลต	พาหะ	ไซค์แบนด์คู่ที่							
		1	2	3	4	5	6	7	8
0.00	1.00	-	-	-	-	-	-	-	-
0.25	0.98	0.12	-	-	-	-	-	-	-
0.5	0.94	0.14	0.03	-	-	-	-	-	-
1.0	0.77	0.44	0.11	0.02	-	-	-	-	-
1.5	0.51	0.56	0.23	0.06	0.01	-	-	-	-
2.0	0.22	0.58	0.35	0.13	0.03	-	-	-	-
2.5	-0.05	0.50	0.45	0.22	0.07	0.02	-	-	-
3.0	-0.26	0.34	0.49	0.31	0.13	0.04	0.01	-	-
4.0	-0.40	-0.07	0.36	0.43	0.28	0.13	0.05	0.02	-
5.0	-0.18	-0.33	0.05	0.36	0.39	0.26	0.13	0.05	0.02
6.0	0.15	0.28	-0.24	0.11	0.36	0.36	0.25	0.13	0.06
7.0	0.30	0.00	-0.20	-0.17	0.16	0.35	0.34	0.23	0.13
8.0	0.17	0.23	-0.11	-0.29	-0.10	0.19	0.34	0.32	0.22
9.0	-0.09	0.24	0.14	-0.18	-0.27	-0.06	0.20	0.33	0.30
10.0	-0.25	0.04	0.25	0.06	-0.22	-0.23	-0.01	0.22	0.31

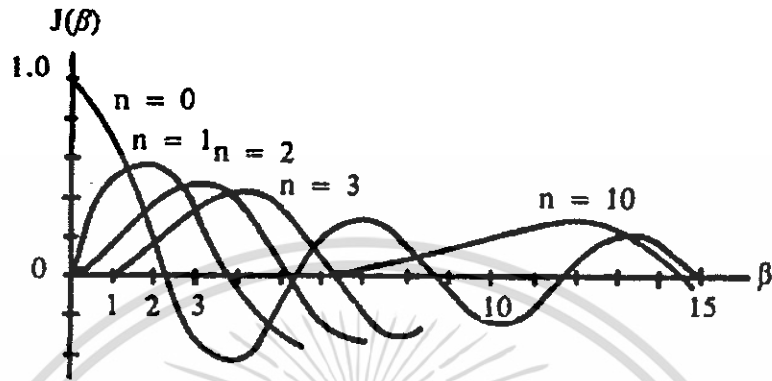
ตารางที่ 2.1 การกระจายคลื่นพาหะและไซค์แบนด์ที่ดัชนีการมอดูเลตต่าง ๆ

จากตารางที่ 2.1 จะเห็นได้ว่า ถ้า $m_f = 0.5$ สเปกตรัมต่าง ๆ จะประกอบด้วย

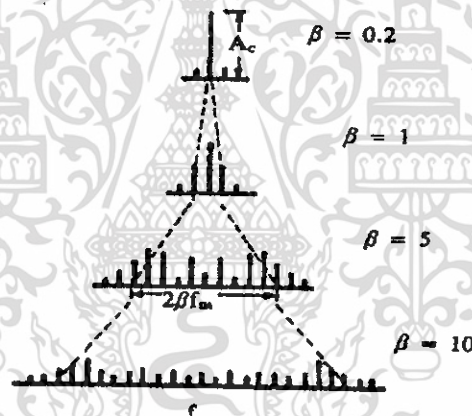
คลื่นพาหะ (f_c) $J_0(0.5) = 0.94$

ความถี่ข้างเคียงตัวที่ 1 ($f_c \pm f_m$) $J_0(0.5) = 0.24$

ความถี่ข้างเคียงตัวที่ 2 ($f_c \pm 2f_m$) $J_0(0.5) = 0.03$

รูปที่ 2.10 แอมพลิจูดของคลื่นพาห้และไซด์แบนด์ของการมอดูเลตแบบเอฟเอ็ม

รูปที่ 2.11 สเปกตรัมของคลื่นมอดูเลตแบบเอฟเอ็ม เมื่อ $m_f = 0.5, 1, 2.5$ และ 4.0

m_f สเปกตรัมตามค่าต่าง ๆ ของ m_f ดังรูปที่ 2.11 ในกรณีนี้ ช่องไฟของแต่ละสเปกตรัมจะห่างเท่ากับความเร็วของสัญญาณมอดูเลต (f_m) และช่วงกว้างคลื่น (Bandwidth) จะมีค่าเท่ากับ

$$B_{FM} = 2nf_m \tag{2.21}$$

n คือ จำนวนความถี่ข้างเคียงที่ต้องการ

$$B_{FM} = 2(m_f + 1)f_m \tag{2.22}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แทนค่า m_f จากสมการ 2.19 จะได้

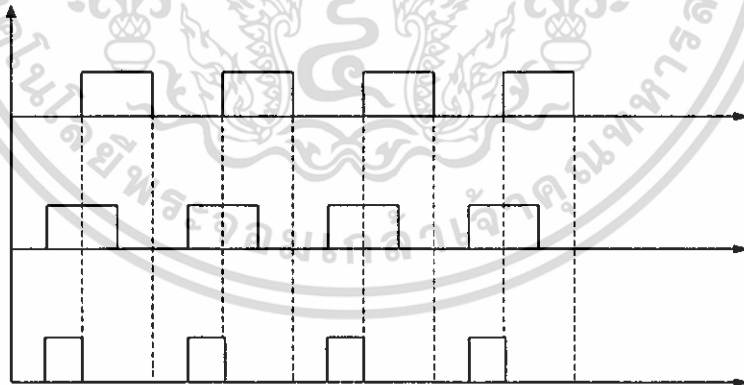
$$B_{FM} = 2(\Delta f + f_m) \quad (2.23)$$

ในการหาเปอร์เซ็นต์การมอดูเลตจะให้ความสนใจทางด้านความถี่โดยการตั้งสมมติฐานว่า ถ้าความถี่ของสัญญาณเปลี่ยนแปลงไปจนถึงค่าสูงสุดของการเบี่ยงเบนก็เรียกว่า ครบ 100 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นสมมติว่าค่าเบี่ยงเบนทางความถี่สูงสุดเป็น 75 กิโลเฮิร์ตซ์ และเมื่อป้อนสัญญาณมอดูเลตแล้วไม่มีการเบี่ยงเบนทางความถี่เพียง 37.5 กิโลเฮิร์ตซ์ ก็หาค่าเปอร์เซ็นต์การมอดูเลตได้ $= (37.5/75) * 100 = 50\%$

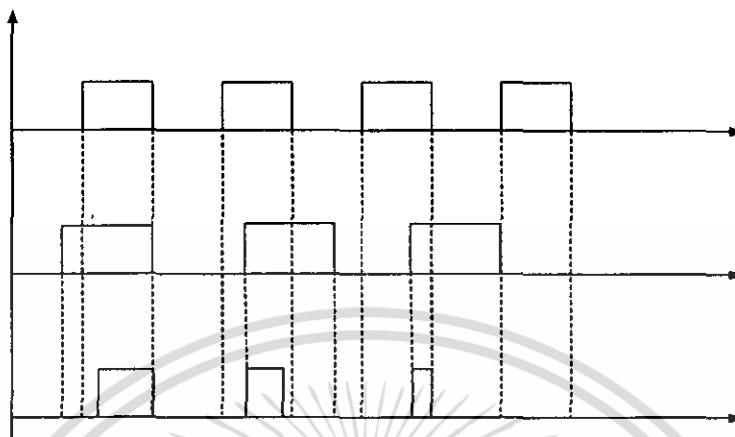
2.9 ระบบเฟสล็อกกุ๊ป

แต่ละส่วนจะมีผลต่อคุณสมบัติ และการทำงานของระบบ ซึ่งหน้าที่ของแต่ละส่วนจะอธิบายดังนี้

1. เฟสดีเทคเตอร์ ทำหน้าที่เปรียบเทียบเฟสของอินพุตซึ่งจะมีผลของเฟสที่ต่างกันเรียกว่า ความผิดพลาดเฟส (Phase Error) ความผิดพลาดเฟสนี้จะมีค่าน้อยที่สุดเป็นศูนย์ และจะมีค่ามากที่สุดเป็น $\pi/2$ เฟสดีเทคเตอร์จะทำให้การเปลี่ยนความผิดพลาดเฟสนี้ให้กลายเป็นระดับแรงดันด้วยค่าคอนเวอร์ชันแกน ลักษณะการเปรียบเทียบเฟสของอินพุตทั้งสองเฟสของเฟสดีเทคเตอร์จะแสดงดังรูปที่ 2.12

รูปที่ 2.12 ผลต่างเฟสเมื่อความถี่เท่ากัน

รูปที่ 2.13 ผลต่างเฟสเมื่อความถี่อินพุตไม่เท่ากัน

เฟสดีเทคเตอร์ จะมีใช้กัน 2 แบบ คือ แบบที่ 1 และแบบที่ 2

1.1 เฟสดีเทคเตอร์แบบที่ 1 จะถูกออกแบบมาเพื่อทำการตรวจจับคลื่นสี่เหลี่ยม (Square wave) ต่างๆ ทั้งทางอนาล็อกหรือทางดิจิทัล ซึ่งเฟสดีเทคเตอร์แบบที่ 1 จะมีความสัมพันธ์เป็นเชิงเส้น สำหรับเฟสอินพุต ในช่วงตั้งแต่ $0 - \pi$

1.2 เฟสดีเทคเตอร์แบบที่ 2 จะทำการตรวจจับการเปลี่ยนแปลงสถานะหรือขอบสัญญาณ โดยวงจรเฟสดีเทคเตอร์ชนิดนี้จะผลิตพัลส์บวกหรือลบ ขึ้นอยู่กับการนำหน้า (lead) หรือตามหลัง (lag) ของสัญญาณ วงจรวีซีโอ เมื่อเปรียบเทียบกับสัญญาณอ้างอิง ความกว้างระหว่างขอบสัญญาณอินพุตทั้งสองของเฟสดีเทคเตอร์และจะเป็นตัวกำหนดขนาดของแรงดันที่ป้อนให้วีซีโอ ข้อดีของเฟสดีเทคเตอร์ชนิดนี้ คือ การมีเอาต์พุตที่ไม่ขึ้นกับดิวตีไซเคิล (duty cycle) ของสัญญาณอินพุตและไม่มีการกระเพื่อม (Ripple) ที่เอาต์พุตเหมือนในกรณีของเฟสดีเทคเตอร์แบบที่ 1

2 ลูปฟิลเตอร์ ทำหน้าที่กรองสัญญาณความถี่สูงที่ออกมาจากเฟสดีเทคเตอร์ เนื่องจากเฟสดีเทคเตอร์ให้เอาต์พุตเป็นสัญญาณไฟฟ้ากระแสตรงที่มีแรงดันไฟฟ้ากระแสสลับร่วมมาด้วย สัญญาณความถี่ที่เกิดจากความต่างเฟส ยิ่งต่างเฟสมากความถี่ยิ่งสูง ดังนั้นลูปฟิลเตอร์จึงช่วยกรองเอาสัญญาณความถี่สูง ซึ่งแสดงว่ามีความต่างเฟสมากออก ทำให้ระบบสามารถจับ (capture) สัญญาณได้ในช่วงหนึ่ง และช่วยให้ระบบรักษาการล็อกไว้ได้อีกด้วย

3 วงจรขยายสัญญาณ ใช้ปรับขนาดสัญญาณไฟตรง เพื่อให้การควบคุมดีขึ้น เอาต์พุตของวงจรนี้จะป้อนให้แก่วงจรวีซีโอ

4 วงจรออสซิลเลเตอร์ควบคุมความถี่ ด้วยแรงดันหรือวงจรวีซีโอ ทำหน้าที่ผลิตความถี่สัญญาณโดยการควบคุมระดับแรงดันเอาต์พุตด้วยคอนเวอร์ชันแกนระดับของแรงดันนี้จะได้จากเอาต์พุตของรูปฟิลเตอร์ความถี่ที่ลือกมาจากรูปฟิลเตอร์จะมีผลทำให้เอาต์พุตของวงจรวีซีโอเปลี่ยนความถี่ด้วยเช่นกัน เนื่องจากวงจรออสซิลเลเตอร์เป็นวงจรผลิตความถี่สัญญาณจึงเป็นส่วนที่จำเป็นสำหรับวงจรเฟสล็อกของรูปวีซีโอไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์เป็นเชิงเส้นกับแรงดันไฟฟ้าที่มาควบคุมมากนัก ในกรณีทั่วๆ ไป แต่ถ้าไม่เป็นเชิงเส้นมากเกินไปแล้วอัตราขยายก็จะเปลี่ยนแปลงไปตามความถี่ของสัญญาณด้วย ฉะนั้น จึงต้องคำนึงถึงความเสถียรภาพของรูปด้วย

การทำงานของระบบเฟสล็อกสามารถอธิบายอย่างคร่าวๆ ได้ดังนี้ เฟสล็อกจะเปรียบเทียบกับเฟสของสัญญาณอินพุต $V_i(t)$ กับความถี่ของวงจรวีซีโอ และทำให้ได้ความผิดพลาดของแรงดันและกรองผ่านรูปฟิลเตอร์ไปควบคุมอินพุตของวงจรวีซีโอ ความปกติเมื่อไม่มีสัญญาณอินพุตป้อนให้กับระบบเฟสล็อก รูป ความผิดพลาดของแรงดันจะผ่าน รูปฟิลเตอร์ $V_o(t)$

ในฟิลเตอร์จะมีค่าเป็นศูนย์ วงจรวีซีโอจะทำงานที่ความถี่ศูนย์กลาง เรียกว่า ความถี่ฟรีรันนิ่งของวีซีโอ

ถ้ามีสัญญาณอินพุตเป็นไฟฟ้ากระแสสลับป้อนให้กับระบบเฟสล็อกและสัญญาณดังกล่าวมีความถี่อินพุตใกล้เคียงกับความถี่ฟรีรันนิ่งพอเพียงการเฟดแบ็กของเฟสล็อกจะทำให้ได้ความผิดพลาดของแรงดันไปจับวงจรวีซีโอให้มีความถี่ซึ่ง โครโนสกับความถี่อินพุต

การทำงานของระบบเฟสล็อกสามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะตามคุณสมบัติของรูปดังนี้

1. เมื่อระบบไม่อยู่ในภาวะล็อก ($\omega_i \neq \omega_o$)

เราสมมติสัญญาณ V_i และ V_o เป็นสัญญาณรูปคลื่นไซน์มีค่าเป็น

$$V_i(t) = E_i \cos(\omega_i t + \theta_i) \quad (2.27)$$

$$V_o(t) = E_o \cos(\omega_o t + \theta_o) \quad (2.28)$$

ถ้าเฟสล็อกมีคุณสมบัติเป็นอนาล็อกมีดีพลายเออร์เราจะได้สัญญาณเอาต์พุตของเฟสล็อกเตอร์เป็น

$$V_c(t) = K_d \cos[(\omega_i - \omega_o)t + \theta_i - \phi_o] + K_d \cos[(\omega_i - \omega_o)t + \theta_i + \phi_o] \quad (2.29)$$

เมื่อนำสัญญาณผ่านวงจรกรองความถี่ต่ำผ่านจะได้เป็น

$$V_d(t) = K_d \cos[(\omega_i - \omega_o)t + \theta_i - \phi_o] \quad (2.30)$$

เนื่องจาก V_i และ V_o ไม่จึงโครน์สกัน ดังนั้นสัญญาณเอาต์พุตของเฟสดีเทกเตอร์ V_d จะเป็นสัญญาณรูปคลื่นไซน์ที่มีแอมพลิจูดสูงสุดเท่ากับ K_d และมีความถี่เชิงมุมเท่ากับความถี่เชิงมุมระหว่างสัญญาณ V_i และ V_o คือ ω_i และ ω_o มีค่าแตกต่างกันมาก ดังนั้นแรงดันไฟฟ้า V_d จะไม่สามารถผ่านฟิลเตอร์ได้ ทำให้ได้ค่า V_c และค่าพีคแบ็กของรูปจะไม่มีผลอะไรคือ ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงใดๆ ภายในรูป แรงดันเอาต์พุตของวงจรวีซีโอจะมีค่าอยู่ที่ ความถี่ฟรีรันนิ่ง ดังนั้น ω_o และ ϕ_o จะมีค่าเป็นอิสระอย่างสมบูรณ์ต่อ ω_i และ ϕ_o จะพูดได้ว่ารูปไม่อยู่ในสภาวะล็อก แต่ถ้า $(\omega_i - \omega_o) \pm \omega$ มีค่าน้อยกว่าแบนด์วิดท์ของรูป ซึ่งกำหนดได้โดยพารามิเตอร์ของรูปและการพีคแบ็กจะมีผลทำให้ระบบเข้าสู่สภาวะล็อกได้

2. เมื่อระบบเข้าสู่สภาวะล็อก ($\omega_i = \omega_o$)

ในกรณีที่สัญญาณเอาต์พุตวงจรวีซีโอ มีความถี่เชิงโครน์สกับสัญญาณอินพุต V_i กับสัญญาณเอาต์พุต V_o จะมีค่าเป็น

$$V_o = E_o \cos(\omega_i t + \psi_o) \quad (2.31)$$

นอกจากนั้นค่าของเฟสกับสัญญาณเอาต์พุตจะเป็นฟังก์ชันเชิงเส้นกับเวลา ซึ่งมีค่าเป็น

$$\phi_o = (\omega_i - \omega_o)t + \psi_o \quad (2.32)$$

และสัญญาณเอาต์พุตของเฟสดีเทกเตอร์หรือความผิดพลาดของสัญญาณเอาต์พุตจะกลายเป็นสัญญาณไฟกระแสดตรง มีค่าเท่ากับ

$$V_d = K_d \cos(\theta_i - \psi_o) \quad (2.33)$$

รูปฟิลเตอร์จะยอมให้สัญญาณไฟฟ้ากระแสดตรง V_i ผ่านได้และมีค่าเท่ากับ

$$V_d = K_d \cos(\theta_i - \psi_o) \quad (2.34)$$

วงจรวีซีโอจะเป็นออสซิลเลเตอร์ชนิดมอดูเลตความถี่ ความถี่เชิงมุมที่เปลี่ยนทันทีทันใดของวงจรรออสซิลเลเตอร์ควบคุมความถี่ด้วยแรงดัน (ω_{inst}) จะเป็นฟังก์ชันเชิงเส้นกับสัญญาณควบคุมอินพุต V_c โดยความถี่เชิงมุมที่ศูนย์กลางเป็นดังนี้

$$\begin{aligned} \omega_{inst} &= \frac{d(\omega_o t + \phi_o)}{dt} = \omega_o + K_o V_d \\ \frac{d(\phi_o)}{dt} &= K_o V_d \end{aligned} \quad (2.35)$$

เมื่อ K_o เป็นความไวในการมอดูเลตของวงจรวีซีโอทำการแทนค่าสมการ 2.34 ลงใน 2.35 จะได้

$$\omega_i - \omega_o = K_d K_o \cos(\theta_i - \psi_o) \quad (2.36)$$

$$\psi_o = \theta_i - \cos^{-1}[(\omega_i - \omega_o) / K_d K_o] \quad (2.37)$$

ดังนั้น สัญญาณเอาต์พุตของเฟสดีเทคเตอร์ V_d สามารถเขียนได้เป็น

$$V_d = (\omega_i - \omega_0) / K_0 \quad (2.38)$$

ส่วนประกอบไฟฟ้ากระแสลับของเฟสดีเทคเตอร์เอาต์พุต V_d จะผ่านวงจรกรองความถี่ต่ำผ่านไป เป็นแรงดันควบคุมให้กับอินพุตของวงจรวีซีโอ

จากสมการ 2.36 จะเห็นชัดว่า สัญญาณไฟฟ้ากระแสตรง V_d จะไปทำให้ความถี่เชิงมุมของวงจรวีซีโอมีค่าเปลี่ยนไปจากศูนย์กลางของวงจรวีซีโอ คือ ω_0 ไปเท่ากับความถี่เชิงมุมของสัญญาณอินพุต ω , นั่นคือ

$$\omega_{out} = \omega_0 + K_0 V_d = \omega_0 + (\omega_i - \omega_0) = \omega_i \quad (2.39)$$

ถ้าความแตกต่างของความถี่เชิงมุมเริ่มต้น $\omega_i - \omega_0$ มีค่าน้อยกว่าผลคูณของ $K_d K_0$ อย่างมาก สมการ 2.32 จะมีค่าเป็น

$$\theta_i - \psi_0 \cong \cos^{-1} 0 = \pi/2 \quad (2.40)$$

จากสมการ 2.40 หมายความว่า ถ้าความถี่ออฟเซตระหว่างสัญญาณอินพุตและสัญญาณเอาต์พุตของวงจรวีซีโอ จะมีค่าน้อยเมื่อลูบไม่อยู่ในสภาวะล็อกและสัญญาณวงจรวีซีโอจะมีเฟสต่างกับสัญญาณอินพุต 90° เมื่อลูบอยู่ในสภาวะล็อกหรือเฟสล็อคจอร์จะสอดคล้องกับ $(\omega_i - \omega_0)$ ด้วยเหตุผลนี้จึงแทนค่า ψ_0 ด้วยค่าเฟสเอาต์พุต θ_0 ดังนั้น

$$\theta_0 = \psi_0 - \pi/2 \quad (2.41)$$

แรงดันไฟฟ้าเอาต์พุตของเฟสดีเทคเตอร์เขียนเป็น

$$\begin{aligned} V_d &= K_d \cos(\theta_i - \psi_0) \\ &= K_d \cos[(\theta_i - \theta_0) - \pi/2] \\ &= K_d \sin(\theta_i - \theta_0) \end{aligned} \quad (2.42)$$

และจากสมการ 2.38 และ 2.40 จะได้ค่าความผิดพลาดเฟสเป็น

$$\theta_i - \theta_0 = \sin^{-1}(\omega_i - \omega_0) / K_d K_0 \quad (2.43)$$

เมื่อผลต่างของเฟส $\theta_i - \theta_0$ มีค่าน้อยเพียงพอจะได้ว่า

$$V_d = K_d(\theta_i - \theta_0) \cong K_d\theta_c \quad (2.44)$$

เมื่อ $\theta_c = \theta_i - \theta_0$ เนื่องจากคุณสมบัติของเฟสดีเทคเตอร์แบบนี้ เมื่อรูปเข้าสู่การล็อกสัญญาณของวงจรวีซีโอ จะมีเฟสต่างไปจากสัญญาณอินพุต 90° คือ $(\theta_i - \theta + \pi/2)$ ดังนั้นเฟสดีเทคเตอร์จะให้แรงดันไฟฟ้าเอาต์พุตที่เป็นสัดส่วนกับความต่างเฟสระหว่างสัญญาณอินพุต V_i กับสัญญาณเอาต์พุตของวงจรวีซีโอ คือ V_0 ในลักษณะของควอคราเจอร์ คือ

$$\begin{aligned} V_d &= K_d(\theta_i - \theta_0) - \pi/2 \\ &= K_d(\theta - \pi/2) \end{aligned} \quad (2.45)$$

สัญญาณเฟส V_d นี้ จะผ่านรูปฟิลเตอร์ ไปป้อนให้กับอินพุตที่ความถี่ของวงจรวีซีโอ เพื่อแก้ไขให้ความถี่ของวงจรเปลี่ยนจาก ω_0 ไปเป็น ω_i และค่าการล็อกให้คงอยู่ได้

$$\begin{aligned} V_d &= (\omega_i - \omega_0) / K_0 \\ \omega_i &= \omega_0 + K_0 V_d \end{aligned} \quad (2.46)$$

จากสมการ 2.45 และ 2.46 จะหาค่าความผิดพลาดเฟส θ_c ได้เป็น

$$\theta_c = \pi/2 + (\omega_i - \omega_0) / K_d K_0 \quad (2.47)$$

จากสมการ 2.39 จะสังเกตได้ว่า เมื่อ $\omega_i = \omega_0$ แรงดันไฟฟ้าของวงจรวีซีโอจะมีเฟสควอคราเจอร์ คือ มีเฟสต่างไปจาก 90° เมื่อ ω_i เคลื่อนไปทางสูงกว่า ω_0 มุมของเฟสจะเพิ่มขึ้นจาก 90° ไปสู่ค่าสูง

ถ้าความถี่ของสัญญาณอินพุตเปลี่ยนแปลงไปอย่างช้าๆ ระบบเฟสล็อกจะสามารถติดตามสุด 180° ที่อยู่เหนือสุดของพิคการล็อกและถ้า ω_i เคลื่อนไปทางต่ำกว่า ω_0 มุมเฟสจะลดลงจาก 90° ไปสู่ค่า 0° ที่ต่ำสุดของพิคการล็อกการเปลี่ยนแปลงและอยู่ในสภาวะล็อกได้โดยจะเพิ่มค่า θ_c ให้มากขึ้นตามเวลา θ_c ที่เพิ่มขึ้นจะถูกเปลี่ยนไปเป็นไฟฟ้ากระแสตรงความผิดพลาดของแรงดันไฟฟ้า V_d ไปทำให้ความถี่ของวงจรวีซีโอเลื่อนไปเท่ากับความถี่ของสัญญาณอินพุต โดย V_d จะมีค่าเป็นสัดส่วนโดยตรงกับผลต่างระหว่างความถี่สัญญาณอินพุต ω_i กับความถี่รีรันนิ่ง ω_0 ของวงจรวีซีโอ แต่ถ้าจะสามารถแทรกถึงได้นั้น จะต้องมีความผิดพลาดเฟสน้อย

สมมติว่าระบบเฟสล็อกถูปรับเฟสอินพุตเปลี่ยนแปลงเป็นสเกลเท่ากับ $\Delta\omega = \omega_i - \omega_0$ ฎปต้องการควบคุมแรงดันเพื่อทำให้งจรวีซีไอมีความถี่เลื่อนไปเท่ากับ $\Delta\omega$ ดังนั้น V_c จะมีค่าเป็น

$$V_c = \Delta\omega / K_0 \quad (2.48)$$

เมื่อฎปเข้าสู่สภาวะคงที่ $V_c = V_d F(s)$ เมื่อ $F(s)$ คือ อัตราขยายต่อสัญญาณไฟฟ้ากระแสตรงของฎปฟิลเตอร์สัญญาณ V_c จะทำให้อุปเข้าสู่สภาวะล็อกดังเดิม ดังนั้นความผิดพลาดเฟสจะต้องเป็น

$$\begin{aligned} \theta &= \pi/2 = V_d K_d \\ &= \Delta\omega / K_0 K_d F(s) \end{aligned} \quad (2.49)$$

เมื่อความผิดพลาดเฟสมีค่าเพิ่มขึ้นฎปจะสามารถปรับตัวเองให้มีความถี่เอาต์พุตแทรกตามการเปลี่ยนแปลงของอินพุตได้ดังเดิม เมื่อระบบอยู่ในสภาวะล็อก เราสามารถจะวิเคราะห์ระบบเฟสล็อกฎปได้ในลักษณะระบบป้อนกลับที่เป็นเชิงเส้น โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ระบบป้อนกลับแบบทั่วไปด้วยลาปลาซ ทรานส์ฟอร์มและสมการดิฟเฟอเรนเชียล จะสังเกตเห็นว่า หากแบนวิดท์ของฎปฟิลเตอร์ ω ลดลงหรือค่า K เพิ่มขึ้น ค่า ξ ของฎปลดลง ผลตอบสนองทางความถี่ของฎปจะเป็นพีคและผลตอบสนองต่อสเกลของฎปในช่วงเริ่มต้นชั่วขณะจะเกิดการออสซิลเลตค่าพีคในผลตอบสนองทางความถี่จะเป็นสาเหตุให้เกิดการผิดเพี้ยนในสัญญาณเอาต์พุตและเป็นสาเหตุให้เกิดการแกว่งหรือให้ผลตอบสนองที่เลว เมื่อฎปมีการรบกวนเกิดขึ้นชั่วขณะ การออกแบบระบบเฟสล็อกฎปให้มีคุณสมบัติการทำงานให้ดีที่สุด จึงควรกำหนดให้ ξ มีค่าเท่ากับ $1/\sqrt{2}$ จะได้

$$\omega = 2K_v \quad (2.50)$$

และแนวความถี่ที่คัทออฟ 3dB แบนวิดท์ของฎปจะได้เป็น

$$\omega_n = \sqrt{K_v}, \omega_b = \sqrt{2K_v} \quad (2.51)$$

วงจรเฟสล็อกฎปที่ใช้ในระบบสื่อสารทั่วไปจะต้องให้มีพิสัยการล็อกกว้างเพื่อจะด้สามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงความถี่ของสัญญาณอินพุตได้ช่วงกว้าง นอกนั้นก็ต้องการให้ระบบมีแบนด์วิดท์ของฎปแคบๆ เพื่อกำจัดสัญญาณที่อยู่นอกแบนด์

พิกัดความถี่ตลอดช่วงที่เฟสล็อกสามารถดำรงการล็อกไว้ได้กับสัญญาณอินพุตเราเรียกว่า “พิสัยการล็อก” เราสามารถหาพิสัยการล็อกได้ โดยพิจารณาจากสมการของความผิดพลาดเฟส ซึ่งเราพบว่าความผิดพลาดเฟสจะมีค่ามากที่สุดเท่ากับ π น้อยที่สุดเท่ากับศูนย์ จะได้พิสัยการล็อก $\Delta\omega = \omega_i - \omega_0$ เท่ากับ

$$\Delta\omega = (\theta_c - \pi/2)K_o K_d F(s) \quad (2.52)$$

แทนค่า $\theta_{c\max} = \pi$ และ $\theta_{c\min} = 0$

$$\Delta\omega = (\pm \pi/2)K_o K_d F(s) \quad (2.53)$$

$$2\Delta\omega_L = \pm \pi K_o K_d F(s)$$

เมื่อ $\Delta\omega_i$ คือ พิสัยการล็อก

เราจะสังเกตเห็นได้ว่า ถ้า ω_i เบี่ยงเบนไปจากความถี่ศูนย์กลาง ω_0 มาก โดยมีค่าไม่สอดคล้องกับสมการที่ 2.47 สถานะสมดุลของการซิงโครไนซ์จะไม่สามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ และลูปจะหลุดออกจากการล็อกกับความถี่ของสัญญาณอินพุต

การวิเคราะห์ถึงพิสัยการล็อกระบบ ต้องมีสถานะเดิมล็อกอยู่กับความถี่อินพุตแล้ว แต่มีอีกอย่างที่เราควรพิจารณาเมื่ออยู่ในสถานะที่ระบบยังไม่ล็อกกับสัญญาณอินพุต เพื่อกำหนดช่วงความถี่ซึ่งระบบเฟสล็อกสามารถล็อกกับสัญญาณอินพุตในช่วงความถี่ดังกล่าว ความถี่ช่วงนี้เราเรียกว่า พิสัยแคปเจอร์ ซึ่งจะสัมพันธ์กับค่าความถี่คutoff ของลูปฟิลเตอร์ ω_L และพิสัยล็อก $\Delta\omega_L$ จะได้ พิสัยแคปเจอร์เท่ากับ

ในกรณีทั่วไป $\Delta\omega_L \gg \omega_i$

$$\Delta\omega_c = \pm \sqrt{\omega_i \Delta\omega_L} \quad (2.54)$$

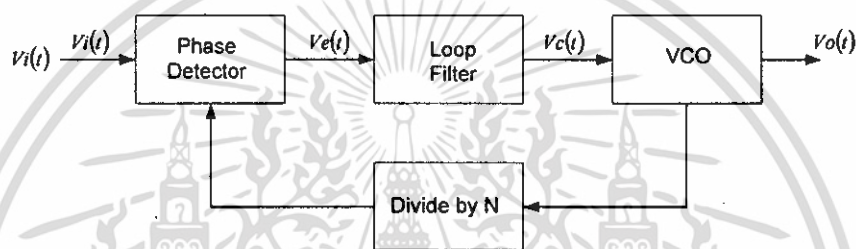
$$2\Delta\omega_c = 2\sqrt{\omega_i \Delta\omega_L} \quad (2.55)$$

2.10 ระบบสังเคราะห์ความถี่ที่ใช้เฟสล็อก

วงจรสังเคราะห์ความถี่ด้วยเฟสล็อก (Phase locked loop synthesizer) เป็นวงจรสังเคราะห์ความถี่ชนิดโปรแกรมได้ ทำหน้าที่ผลิตสัญญาณความถี่ขนาดพอเหมาะ และให้มีความถี่ตามที่เรากำหนด โดยการประยุกต์ใช้งานของเฟสล็อกซึ่งเป็นระบบป้อนกลับที่มีการเปลี่ยนความถี่และเฟสของวงจรของออสซิล

เลเตอร์ตามสัญญาณอินพุตที่ป้อนเข้ามา บล็อกโคอะแกรมเบื้องต้นของวงจรสังเคราะห์ความถี่ด้วยเฟสล็อกถูกลูกแสดงดังรูปที่ 2.14 ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วน ดังนี้

1. ส่วนเปรียบเทียบเฟส (Phase Detector : PD)
2. ลูปฟิลเตอร์ (Loop Filter : LF)
3. วงจรออสซิลเลเตอร์ควบคุมความถี่ด้วยแรงดัน (Voltage Controlled Oscillator)
4. วงจรหารความถี่ที่สามารถโปรแกรมได้ (Programmable Divider)

รูปที่ 2.14 บล็อกโคอะแกรมของวงจรสังเคราะห์ความถี่ที่ใช้เฟสล็อก

การทำงานคร่าว ๆ สามารถอธิบายได้ดังนี้ ขณะที่ยังไม่มีสัญญาณเข้าไปในระบบ แรงดันควบคุม (Control Voltage) $V_c(t)$ จะเท่ากับศูนย์ VCO จะทำงานโดยตั้งความถี่ไว้ที่ f_0 กับความถี่ของ VCO ถ้าเกิดความแตกต่างของสัญญาณทั้งสอง f_0 กับเนื่องจากความถี่ไม่ตรงกันจะเกิดแรงดันคลาดเคลื่อนออกมา $V_c(t)$ แรงดันคลาดเคลื่อนนี้จะถูกกรองผ่านลูปฟิลเตอร์ ขยายแล้วป้อนให้กับ VCO ในการนี้แรงดันควบคุม $V_c(t)$ จะไปบังคับความถี่ของ VCO ให้เปลี่ยนไปในทิศทางที่จะลดความถี่ที่แตกต่างระหว่างความถี่ f_0 กับความถี่ f_R ถ้าความถี่ f_R ใกล้เคียงกับความถี่ f_0 จากการป้อนกลับของเฟสล็อก ซึ่งสัญญาณที่ป้อนกลับไปยังลูปฟิลเตอร์จะเป็นความถี่เอาต์พุตของ VCO ที่ถูกหารโดย N จะทำให้ VCO ซิงโครไนส์หรือล็อก (lock) กับสัญญาณอินพุตที่ป้อนเข้ามา ขณะที่ทำการล็อกนั้นความถี่ของ VCO จะเท่ากับความถี่ของสัญญาณอินพุตพอดี

ในสภาวะล็อกความถี่จะได้ว่า

$$f_R = f_d \quad (2.56)$$

และความถี่ที่ได้จากการหาร

$$f_d = f_0 / N \quad (2.57)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

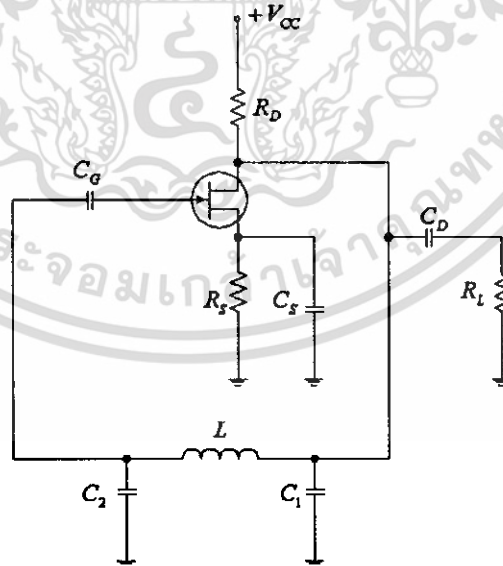
ดังนั้นความถี่ที่เอาต์พุตจะได้เป็น

$$f_0 = Nf_d \quad (2.58)$$

แต่ในสภาวะล็อกความถี่ เฟสของสัญญาณทั้งสองจะยังคงต่างกันอยู่ ซึ่งมีความจำเป็นต่อการผลิตแรงดันคลาดเคลื่อน $V_e(t)$ ที่จะไปคอยปรับความถี่ VCO จากค่าความถี่ฟรีรันนิ่ง (free-running) ให้เท่าตัวได้เอง ทำให้เฟสล็อกสามารถติดตามการล็อกกับระบบ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับแรงดันคลาดเคลื่อน (capture range) จะขึ้นกับขอบแบนด์ของวงจรรองความถี่และอัตราขยายลูปปิดของระบบทั้งหมด เฟสล็อกที่มีการหารความถี่ชนิดโปรแกรมได้ภายในรูปเป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการสังเคราะห์ความถี่ที่มีค่ามาจากความถี่อ้างอิงความถี่เดียว

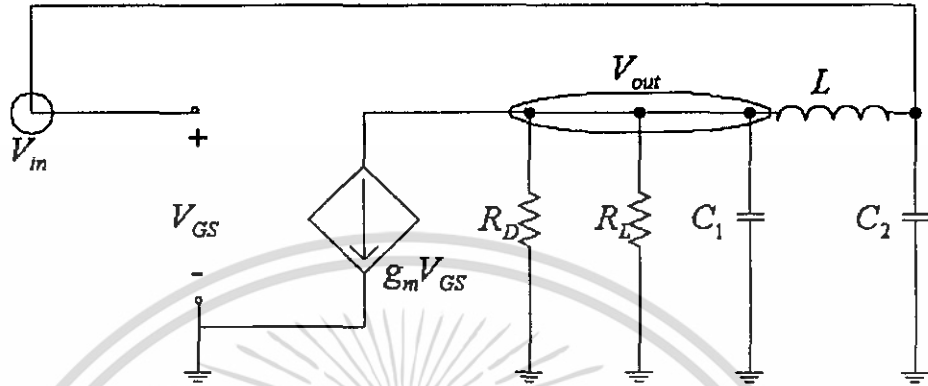
คุณสมบัติที่ต้องการของวงจรรสังเคราะห์ความถี่ จะต้องผลิตสัญญาณความถี่ขนาดพอเหมาะและให้มีความถี่ตามที่เรากำหนด ช่วงความถี่ใช้งานของวงจรรสังเคราะห์ความถี่จะจำกัดอยู่ในช่วงที่แน่นอน แล้วแต่การใช้งานและความละเอียดของความถี่ที่เปลี่ยนแปลงได้ที่ละขั้น ซึ่งเรียกว่า รีโซลูชัน (resolution)

2.10.1 วิเคราะห์วงจรคอลลีทท์ออสซิลเลเตอร์

รูปที่ 2.15 วงจรคอลลีทท์ออสซิลเลเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.16 วงจรสมมูล AC π -Model ของวงจรคอลลีทท์ออสซิลเลเตอร์

ที่ node V_{in} ;

$$\begin{aligned} V_{in}SC_2 + \frac{V_{in} - V_{out}}{SL} &= 0 \\ V_{in}(S^2C_2L + 1) - V_{out} &= 0 \\ V_{in} &= \frac{V_{out}}{S^2LC_2 + 1} \end{aligned} \tag{2.59}$$

ที่ node V_{out} ;

ให้ $R_{out} = R_D // R_L$

$$\begin{aligned} g_m V_{GS} + \frac{V_{out}}{R_{out}} + V_{out}SC_1 + \frac{V_{out} - V_{in}}{SL} &= 0 \\ g_m V_{GS}R_{out}SL + V_{out}SL + V_{out}S^2C_1LR_{out} + V_{out}R_{out} - V_{in}R_{out} &= 0 \end{aligned}$$

แทนค่า $V_{in} = V_{GS}$;

$$\begin{aligned} g_m V_{in}R_{out}SL + V_{out}SL + V_{out}S^2C_1LR_{out} + V_{out}R_{out} - V_{in}R_{out} &= 0 \\ V_{out}(S^2C_1LR_{out} + SL + R_{out}) + V_{in}(g_mR_{out}SL - R_{out}) &= 0 \end{aligned} \tag{2.60}$$

แทนค่า V_{in} ที่ได้จากสมการ (2.59) ลงในสมการ (2.60)

$$\begin{aligned}
V_{out} (S^2 C_1 L R_{out} + SL + R_{out}) + \frac{V_{out} (g_m R_{out} SL - R_{out})}{S^2 LC_2 + 1} &= 0 \\
V_{out} (S^4 L^2 C_1 C_2 R_{out} + S^3 L^2 C_2 + S^2 LC_2 R_{out} + S^2 C_1 L R_{out} + SL + g_m R_{out} SL) &= 0 \\
V_{out} (S^3 L^2 C_1 C_2 R_{out} + S^2 L^2 C_2 + S L C_2 R_{out} + S L C_1 R_{out} + L + g_m R_{out} L) &= 0 \quad (2.61)
\end{aligned}$$

จากสมการที่ (2.61)ทำการ Take Differential Equation ;

$$\frac{d^3 V_{out}}{dt^3} (L^2 C_1 C_2 R_{out}) + \frac{d^2 V_{out}}{dt^2} (L^2 C_2) + \frac{dV_{out}}{dt} (LC_2 R_{out} + LC_1 R_{out}) + (L + g_m R_{out} L) = 0$$

เขียนสมการช่วยได้ดังนี้

$$m^3 (C_1 C_2 R_{out}) + m^2 (L^2 C_2) + m (LC_2 R_{out} + LC_1 R_{out}) + (L + g_m R_{out} L) = 0$$

จากสมการของผลเฉลยจะได้ว่า

$$V_{out} = Ae^{m_1 t} + Be^{m_2 t} + Ce^{m_3 t}$$

ต้องการเอาต์พุตเป็นสัญญาณชายน์ ดังนั้นต้องกำหนด

$$m_1 = j\omega , m_2 = -j\omega , m_3 = -k$$

จะได้สมการผลเฉลยดังนี้

$$\begin{aligned}
(m + j\omega)(m - j\omega)(m + k) &= 0 \\
(m^2 + \omega^2)(m + k) &= 0 \\
m^3 + km^2 + \omega^2 m + k\omega^2 &= 0 \quad (2.62)
\end{aligned}$$

และจากสมการช่วยข้างต้นจะได้ว่า

$$m^3 (L^2 C_1 C_2 R_{out}) + m^2 (L^2 C_2) + m (LC_2 R_{out} + LC_1 R_{out}) + (L + g_m R_{out} L) = 0$$

จัดรูปให้อยู่ในรูปของสมการที่ (2.62)

$$m^3 + \left(\frac{L^2 C_2}{L^2 C_1 C_2 R_{out}} \right) m^2 + \left(\frac{LC_2 R_{out} + LC_1 R_{out}}{L^2 C_1 C_2 R_{out}} \right) m + \left(\frac{L + g_m R_{out} L}{L^2 C_1 C_2 R_{out}} \right) = 0 \quad (2.63)$$

จากนั้นทำการเทียบสัมประสิทธิ์จะได้ว่า

$$k = \frac{L^2 C_2}{L^2 C_1 C_2 R_{out}} = \frac{1}{C_1 R_{out}}$$

$$\omega^2 = \frac{LC_2 R_{out} + LC_1 R_{out}}{L^2 C_1 C_2 R_{out}} = \frac{C_2 + C_1}{LC_1 C_2}$$

จากพจน์สุดท้ายของสมการที่ (2.63) ทำการเทียบสัมประสิทธิ์จะได้ว่า

$$k\omega^2 = \frac{L + g_m R_{out} L}{L^2 C_1 C_2 R_{out}}$$

$$\frac{1}{C_1 R_{out}} \left(\frac{C_2 + C_1}{LC_1 C_2} \right) = \frac{L + g_m R_{out} L}{L^2 C_1 C_2 R_{out}}$$

$$\frac{1}{C_1 R_{out}} \left(\frac{C_2 + C_1}{LC_1 C_2} \right) L^2 C_1 C_2 R_{out} = L + g_m R_{out} L$$

$$\left(\frac{C_2 + C_1}{C_1} \right) L = L(1 + g_m R_{out})$$

$$g_m = \frac{C_2}{C_1 R_{out}} + \frac{C_1}{C_1 R_{out}} - \frac{1}{R_{out}}$$

$$\therefore g_m = \frac{C_2}{C_1 R_{out}}$$

จากข้างต้นจะได้ว่า

$$k = \frac{1}{C_1 R_{out}}$$

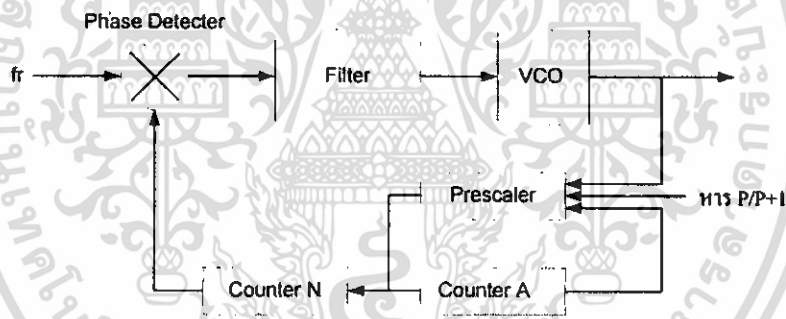
$$\omega^2 = \frac{C_2 + C_1}{LC_1 C_2}$$

$$g_m = \frac{C_2}{C_1 R_{out}}$$

2.11 วงจรสังเคราะห์ความถี่เฟสล็อกแบบพริสเกลเลอร์สองโมดูลัส

วงจรสังเคราะห์ความถี่มีอยู่หลายแบบ ตัวอย่างที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้เป็นวงจรสังเคราะห์ความถี่เฟสล็อกแบบพริสเกลเลอร์สอง โมดูลัส ซึ่งมีขั้นตอนการตั้งความถี่ขึ้น ละ f_R เท่ากับความถี่อ้างอิงวงจรเฟสล็อกในรูปแบบที่ 2.15 ใช้พริสเกลเลอร์ซึ่งเป็นวงจรรับที่ตัวหาร เปลี่ยนค่าได้ระหว่าง P กับ P+1 เราเรียกพริสเกลเลอร์แบบนี้ว่า “แบบพริสเกลเลอร์สอง โมดูลัส” วงจรรับหาร N , ซึ่งโปรแกรมตัวหารได้นั้นทำงานที่ความถี่ต่ำ เหตุผลที่ใช้แบบพริสเกลเลอร์สอง โมดูลัส ก็เพื่อลดทอนความถี่ลง และให้ใช้กับวงจรรับหาร N ตระกูล TTL และ CMOS ได้ ทำให้สามารถสังเคราะห์ความถี่ไปยังย่าน VHF , UHF ได้

ส่วนสำคัญของวงจร คือ แบบพริสเกลเลอร์สอง โมดูลัส ซึ่งเป็นไอซีตระกูล ECL มีความสามารถในการทำงานที่ความถี่สูง จะทำการหารล่วงหน้า (prescale) ก่อน และทำงานในลักษณะที่หารได้ 2 ค่าสลับกันในไอซีตัวเดียว โดยที่ตัวหารความถี่มีค่าต่างกันอยู่หนึ่ง คือ P และ P+1 เช่น หาร 64/65 เอาต์พุตของพริสเกลเลอร์จะป้อนไปให้แก่วงจรเคาน์เตอร์ตระกูล TTL 2 ตัว ตัวหนึ่งเป็นเคาน์เตอร์หลัก (main counter) ส่วนอีกตัวเป็นเคาน์เตอร์เสริม

รูปที่ 2.17 วงจรสังเคราะห์ความถี่เฟสล็อกแบบพริสเกลเลอร์สอง โมดูลัส

เคาน์เตอร์เสริม จะเป็นตัวบังคับให้พริสเกลเลอร์หารด้วย P หรือ P+1 สมมติว่าป้อนข้อมูลพริสเคตตัวเลขให้เคาน์เตอร์เสริม และขณะนี้พริสเกลเลอร์ให้ P+1 เป็นตัวหาร เคาน์เตอร์เสริมจะนับก่อน หลังลงไประ็เรื่อยๆ เคาน์เตอร์หลักจะนับถอยหลังไปพร้อมๆ กับเคาน์เตอร์เสริม เมื่อเคาน์เตอร์เสริมหยุดนับจะส่งสัญญาณบังคับให้พริสเกลเลอร์เปลี่ยนเป็นตัวหารด้วย P และเคาน์เตอร์หลักจะนับถอยหลังต่อไปจนเป็นศูนย์ เมื่อเคาน์เตอร์หลักและเคาน์เตอร์เสริมนับถึงศูนย์เมื่อใด ทั้งคู่จะถูกพริสเคตด้วยตัวเลขข้อมูล (ความถี่) ใหม่อีกครั้ง ดังนั้นตัวเลขที่พริสเคตให้เคาน์เตอร์เสริม จะต้องน้อยกว่าตัวเลขที่พริสเคตให้เคาน์เตอร์หลัก

สมมติตัวเลขที่พีริเซดให้เคาน์เตอร์หลักเป็น N และเคาน์เตอร์เสริมเป็น A เริ่มแรกให้พีริสเกลเลอร์ อยู่ในสภาวะหาร $P+1$ ซึ่งจะยังคงหารด้วย $P+1$ ไปจนกว่าเคาน์เตอร์เสริมจะนับลงเป็นศูนย์นั้น คือ เวลาที่ในการนับของเคาน์เตอร์เสริมเป็นศูนย์คิดเป็น จำนวนไซเคิลของ VCO ที่ผ่านไปเท่ากับ $P+1$ คูณด้วย A ไซเคิล หลังจากนั้นพีริสเกลเลอร์จะถูกบังคับให้เปลี่ยนตัวหารเป็น P โดยสัญญาณบังคับจากเคาน์เตอร์ A ในขณะที่เคาน์เตอร์หลักนับผ่านไปแล้ว A ยังเหลืออยู่ $N-A$ นั้น คือ ต้องใช้เวลานับเคาน์เตอร์หลักคิดเป็น จำนวนไซเคิลของ VCO ที่ผ่านไปเท่ากับ P คูณด้วย $N-A$

ดังนั้นรวมค่าตัวหารทั้งหมดจะได้เท่ากับ

$$\begin{aligned} N_i &= (P+1)A + P(N-A) \\ &= PN + A \end{aligned} \quad (2.64)$$

ความถี่ของ VCO จะเท่ากับ $PN+A$ เท่ากับความถี่อ้างอิงหรือ

$$F_{SYNTH} = F_{REF} (PN + A) \quad (2.65)$$

2.12 วงจรภาคไอเอฟและดีมอดูเลเตอร์

วงจรไอเอฟและดีมอดูเลเตอร์ในที่นี้ใช้ไอซีเบอร์ 13135 ซึ่งประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้

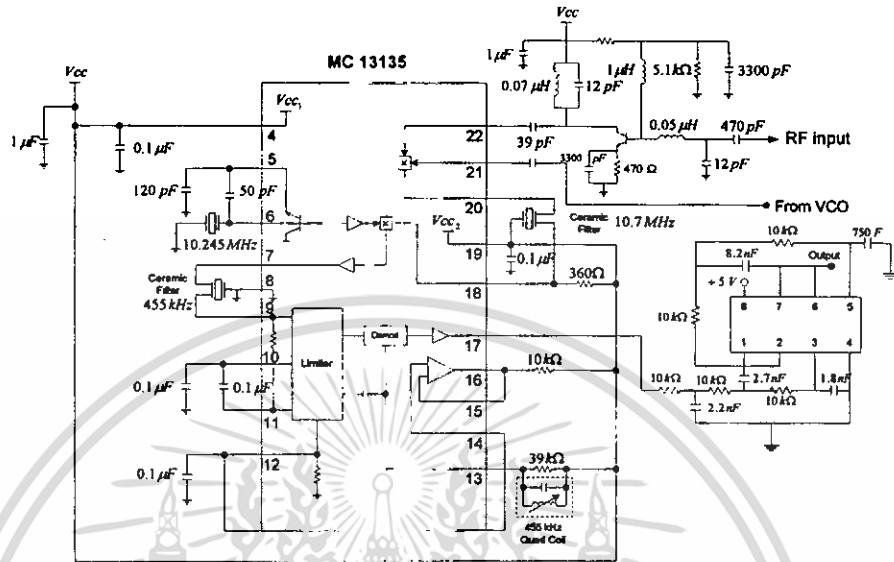
- วงจรผสมสัญญาณ (Mixer) ซึ่งจะทำหน้าที่ย้ายความถี่ของสัญญาณไปไว้ในช่วงที่ความถี่กลาง ซึ่งจะทำการย้ายความถี่ 2 ต่อ (Double conversion) โดยครั้งแรกย้ายความถี่ไปที่ 10.7 เมกกะเฮิร์ต ก่อนแล้วจึงย้ายความถี่ของสัญญาณอีกครั้งหนึ่งไปที่ 455 เฮิร์ต

- เซรามิกฟิลเตอร์ (Ceramic filter) ทำหน้าที่เป็นวงจรกรองช่วงความถี่ผ่าน 10.7 เมกกะเฮิร์ต เพื่อให้ได้ความถี่กลาง 10.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ ออกมา

- เซรามิกฟิลเตอร์ 455 กิโลเฮิร์ต ทำหน้าที่เป็นวงจรกรองช่วงความถี่ผ่าน 455 กิโลเฮิร์ตเพื่อให้ได้ความถี่กลาง 455 กิโลเฮิร์ต ออกมาที่จะส่งเข้าไปที่วงจรขยายลิ้มิตเตอร์ในไอซี (13135) อีกครั้ง

- วงจรลิ้มิตเตอร์ (Limiter) เป็นวงจรขยายสัญญาณที่ได้จากเซรามิกฟิลเตอร์ให้แรงขึ้นและให้ได้ความถี่ขนาด 455 กิโลเฮิร์ต จริงๆ โดยการขลิบสัญญาณที่เกินออกเพื่อให้เอาต์พุตมีระดับสัญญาณที่สม่ำเสมอขึ้นเพื่อลดความผิดเพี้ยนของสัญญาณก่อนส่งไปยังวงจรดีเทคเตอร์ต่อไป

- วงจรดีเทคเตอร์จะทำการดีเทคสัญญาณที่รับมาจากวงจรลิ้มิตเตอร์ให้เป็นสัญญาณบวสาตั้งเดิม ที่ทำการส่งมา ซึ่งลักษณะวงจร ใช้งานจะเป็นดังรูป 2.18

รูปที่ 2.18 แสดงแผนผังของไอซีเบอร์ 13135

2.13 วงจร LOW PASS FILTER

Low pass filter คือวงจรกรองความถี่ ที่ให้ความถี่ผ่านไปได้ โดยมีการสูญเสียเพียงน้อยมาก และลดทอนความถี่สูงให้ต่ำลง

$$\alpha = -A \text{ dB}$$

$$A = 20\log[T(j\omega)] \text{ dB}$$

Specifications ของ low pass filter ถูกกำหนดไว้ดังรูป

เราจะหา Butterworth Response ได้ว่า

$$\alpha = 10 \log \left[1 + \left(\frac{\omega}{\omega_0} \right)^{2n} \right] \text{ dB}$$

$$10^{\alpha/10} = 1 + \left(\frac{\omega}{\omega_0} \right)^{2n}$$

$$\omega_0 = \frac{\omega}{(10^{\alpha/10} - 1)^{1/2n}}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากความสัมพันธ์จะได้ว่า

$$\left(\frac{\omega_p}{\omega_0}\right)^{2n} = 10^{\alpha_{\max}/10} - 1, \left(\frac{\omega_s}{\omega_0}\right)^{2n} = 10^{\alpha_{\min}/10} - 1$$

นำมาหารกันจะได้ว่า

$$\left(\frac{\omega_s}{\omega_p}\right)^{2n} = \frac{10^{\alpha_{\max}/10} - 1}{10^{\alpha_{\min}/10} - 1}$$

จัดรูปแบบสมการเราสามารถหา n ได้จาก

$$n = \log \frac{[(10^{\alpha_{\max}/10} - 1)/10^{\alpha_{\min}/10} - 1]}{2 \log(\omega_s / \omega_p)}$$

2.14 การเขียนโปรแกรมติดต่อกับพอร์ตอนุกรม

ในการออกแบบโปรแกรมควบคุมในส่วนของคอมพิวเตอร์นั้น มีหลายโปรแกรมที่สามารถนำมาใช้งานได้ ในโครงการนี้เราได้เลือกใช้โปรแกรม Visual Basic เพราะเป็นโปรแกรมที่ออกแบบหน้าจอและใช้งานง่าย พร้อมทั้งยังมี component MSComm เพื่อใช้ในการติดต่อกับพอร์ตอนุกรมอีกด้วย

ในการเขียนโปรแกรมสามารถทำได้โดยใช้ VB control ที่ชื่อว่า MSComm ก็จะปรากฏเป็นรูปไอคอนโทรศัพท์สีเหลือง ให้คลิกที่ไอคอนลากมาวางไว้บนฟอร์มในโปรเจกของโปรแกรมเรา

การเขียนโปรแกรมติดต่อกับพอร์ตอนุกรม สามารถทำได้ 2 วิธีคือ

1. การติดต่อแบบอินเตอร์รัปต์

ขบวนการอินเตอร์รัปต์ อุปกรณ์รอบข้างเกือบทุกชิ้นจะต้องปฏิบัติงานอยู่เพื่อส่งสัญญาณไปให้แก่ซีพียูเสมอ ถ้าอุปกรณ์นั้นพร้อมที่จะรับส่ง อุปกรณ์จะส่งเป็นรหัสแอสกี เราจะเขียนโปรแกรมอินเตอร์รัปต์โดยเมื่อที่ข้อมูลเข้ามาก็ทำให้มี CommEvent กับ OnCommEvent

2. การติดต่อแบบโพลลิ่ง

ในระบบพีซี การโพลลิ่งที่ใช้การส่งผ่านข้อมูลระหว่าง เทอร์มินัล กับซีพียู กรณีข้อมูลเป็นประเภทไบต์ที่ส่งจากคีย์บอร์ดโดยวิธีนี้จะทำการตรวจสอบคีย์บอร์ดว่ามีข้อมูลส่งมาหรือเปล่าโดยจะตรวจสอบตลอดเวลาการทำงานกับข้อมูลที่รับเข้ามาจะตรวจสอบด้วยความเร็วที่สูงกว่าอัตราความเร็วข้อมูลที่ส่งเข้ามาทางคีย์บอร์ด การที่ซีพียูส่งสัญญาณออกไปตรวจสอบพบว่าไม่มีข้อมูลที่ควรส่งเข้ามา เรียกว่า "Wait Poll" ซึ่งจะเสียช่วงเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

90 เปอร์เซ็นต์ เวลาที่เสียไปนั้น เราเลยไปใช้เทคนิคการไหลแบบ “Round Robin” แทน แต่ใน Visual Basic เราจะ ใช้การตรวจสอบข้อมูลที่มาพร้อมๆกันตลอด โดยจะใช้คอนโทรล ไทเมอร์ เข้ามาช่วยในการเขียนโปรแกรมซึ่งสามารถตรวจสอบได้ถึงระดับ 1 มิลลิวินาที หรือจะใช้ Do...Loop ก็ได้

ในตัวคอนโทรล MSComm มี Event ที่ใช้เพียง Event เดียวเท่านั้นเอง ก็คือ OnComm Event ซึ่งจะใช้ในการติดต่อแบบอินเตอร์รัปต์การเขียนโปรแกรมติดต่อพร้อมๆกันแบบธรรมดาจะใช้CommEventเพียง CommEvRecieve,ComEvSendถ้าเป็นการติดต่อสื่อสารแบบ โมเด็มจะใช้หลายตัวในการตรวจสอบสัญญาณ

องค์ประกอบในการใช้ MSComm

การติดตั้งกับพอร์ต

CommPort	คือ เราต้องกำหนดหมายเลขพอร์ตที่ใช้คือ RS-232(Com1,Com2)
Setting	คือเราต้องกำหนดอัตราบอดเรต,พาริตี,เคต้า(จำนวนบิต) และ บิตสุดท้าย ตัวอย่าง 9600,n,8,1 เป็นต้น
HandShaking	เราจะกำหนดได้ 4 แบบ
	1.commNone
	2.comXonXoff
	3.comRTS
	4.comTRSXoffXon

การใช้บัฟเฟอร์ในการรับข้อมูล

InBufferSize	คือ การกำหนดบัฟเฟอร์ในการรับข้อมูลเข้ามา
OutBufferSize	คือ การกำหนดบัฟเฟอร์ในการส่งข้อมูลออกไป
Rthreshold	คือ การที่เรากำหนดการเกิด Event-driven ในการรับข้อมูลเข้ามา
Sthreshold	คือ การที่เรากำหนดการเกิด Event-driven ในการส่งข้อมูลออกไป
Inputlen	คือ จำนวนของข้อมูลที่ไปอ่านในบัฟเฟอร์รับข้อมูล
EOFEnable	คือ การที่บอกว่าการสิ้นสุดของไฟล์ (End Of File : EOF)

ด้านฮาร์ดแวร์

ParityReplace	คือ ค่าของคาแรกเตอร์ที่จะแทนเมื่อเกิดพาริตีผิดพลาด
NullDiscard	คือ การกำหนดให้รับหรือไม่รับ Null Character
RTSEnable	คือ ทำให้มีสัญญาณ RTS (Request To Send)
DTSEnable	คือ ทำให้มีสัญญาณ DTR (Data Terminal Ready)

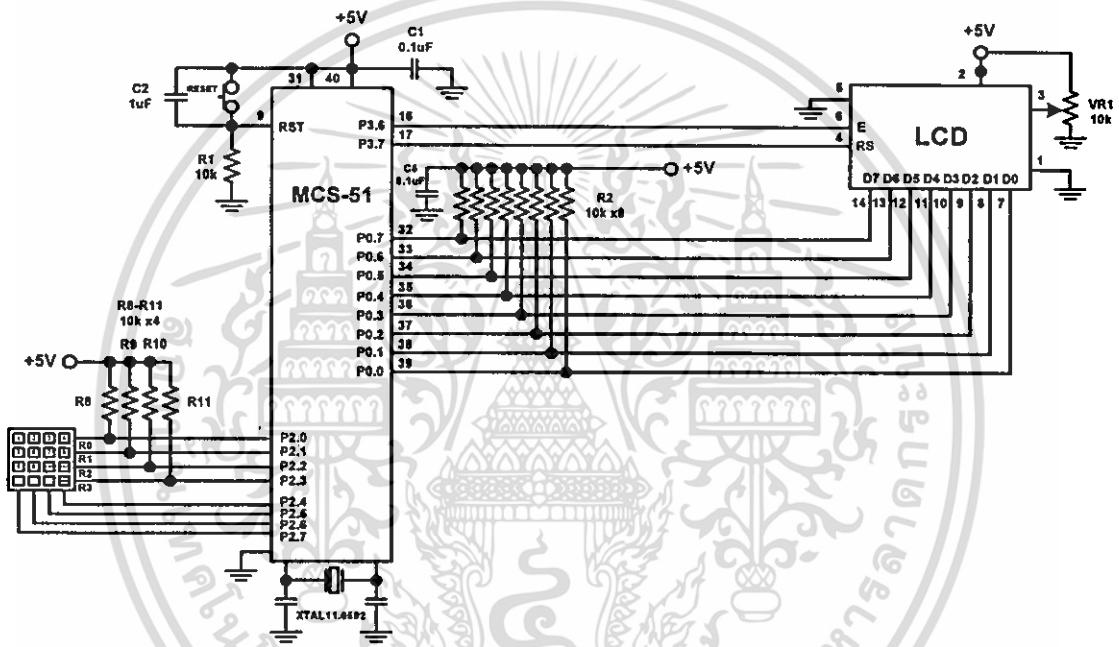
การกำหนดคุณสมบัติของ MSComm Control ให้สามารถติดต่อกับพอร์ตได้

Property ชื่อ CommPort คือ เลือกคอมพอร์ตที่เราจะต่อใช้งาน เช่น

บทที่ 3
การคำนวณและการสร้าง

3.1 การเชื่อมต่ออุปกรณ์ภายนอกกับไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

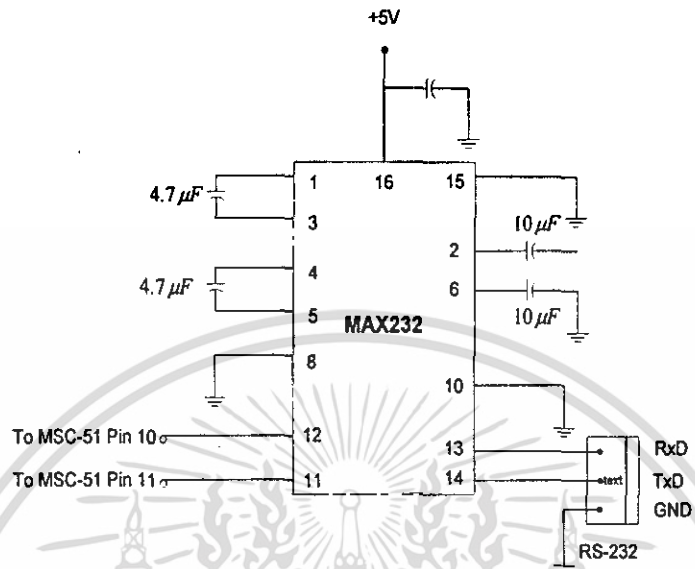
โครงการนี้ได้ใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์มาทำงานในการรับค่ารายการอาหารจากผู้ใช้และแสดงผลทางจอแอลซีดี โดยทำการต่อคีย์แพดแบบเมตริกซ์ขนาด 4 x 4 มาใช้เป็นตัวรับค่าและต่อโมดูลแอลซีดีมาเป็นตัวแสดงผล ดังรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 แสดงการเชื่อมต่อ ไมโครคอนโทรลเลอร์กับคีย์แพดและ โมดูลแอลซีดี

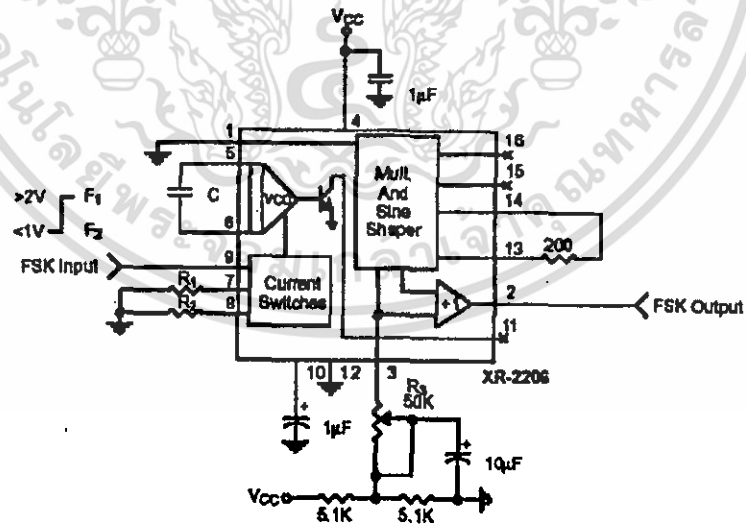
3.2 วงจรเชื่อมต่อ MAX 232 เข้ากับพอร์ตอนุกรมของคอมพิวเตอร์และไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

ในการใช้งานไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ติดต่อกับคอมพิวเตอร์เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกับคอมพิวเตอร์ผ่านทางพอร์ตอนุกรมในมาตรฐาน RS-232 จะต้องอาศัยการเชื่อมต่อผ่าน ไอซีพิเศษที่ทำหน้าที่ในการแปลงระดับสัญญาณ ซึ่งในโครงการนี้ได้เลือกใช้ไอซี MAX232 ซึ่งใช้ในการแปลงข้อมูลส่งของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 จากระดับทีทีแอลไปเป็นระดับของ RS-232 และทำการแปลงข้อมูลรับจากคอมพิวเตอร์จากระดับของ RS-232 เป็นระดับทีทีแอลเพื่อให้สามารถถ่ายทอดไปยังไมโครคอนโทรลเลอร์ได้อย่างสมบูรณ์ โดยในรูปที่3.2 แสดงวงจรในการต่อกับ ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

รูปที่ 3.2 วงจรเชื่อมต่อ MAX232 เข้ากับพอร์ตอนุกรมของคอมพิวเตอร์ และไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

3.3 วงจรฟรีควเอนซีชิฟต์คีย์มอดูเลเตอร์ (Frequency Shift Keying Modulation)

รูปที่ 3.3 บล็อกโคอะแกรมของไอซีเบอร์ XR2206

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในที่นี้เลือกใช้ไอซี XR2206 ซึ่งเป็นอุปกรณ์โมโนลิทิกฟังก์ชันเนอเรเตอร์ (Monolithic function generator) ใช้งานสำหรับสร้างสัญญาณไซน์ (sine), สี่เหลี่ยม (triangle), แรมป์ (ramp), พัลส์ (pulse) ที่มีคุณภาพ เสถียรภาพและมีความเที่ยงตรงสูง รูปคลื่นเอาต์พุตได้ทั้งทางขนาดและความถี่ ค่าแรงดันภายนอก โดยมีช่วงความถี่ใช้งานตั้งแต่ 0.01 เฮิรตซ์ ถึง 1 เฮิรตซ์ ไอซีเบอร์นี้เหมาะสำหรับการใช้งานในระบบสื่อสาร ในระบบเครื่องมือวัดและระบบที่ต้องการแหล่งกำเนิดสัญญาณไซน์ เอเอ็ม เอฟเอ็ม หรือสัญญาณที่ผ่านการเข้ารหัสแบบเลื่อนความถี่ มีค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนของอุณหภูมิเป็น 20 ppm/องศาเซลเซียส ความถี่ ออสซิลเลเตอร์สามารถกวาดเป็นเชิงเส้นได้สูงกว่า 2000 : 1 ช่วงความถี่ โดยการควบคุมของแรงดันภายนอกในขณะที่มีความเพี้ยนต่ำ

XR2206 ประกอบด้วย 4 ภาคการทำงาน ได้แก่ ส่วนแรงดันควบคุมการ (Voltage Controlled Oscillator : VCO) วงจรอนุบาลอก วงจรปรับสัญญาณสวิทช์กระแส ส่วนแรงดันควบคุมการทำงานของออสซิลเลเตอร์จะผลิตเอาต์พุตความถี่ที่เป็นสัดส่วน กระแสอินพุต ซึ่งสามารถกำหนดได้โดยตัวต้านทานที่ต่อเข้าที่ขาที่เกี่ยวกับเวลาลงกราวด์ เนื่องจากมี 2 ขาที่เกี่ยวกับเวลา ดังนั้นจึงสามารถสร้างสัญญาณได้ 2 ความถี่ สำหรับการกำเนิดสัญญาณเอฟเอสเค โดยใช้ขาควบคุมสัญญาณเอฟเอสเค (FSK Input Control) ค่านี้จะไปควบคุมวงจรภายในส่วนสวิทช์กระแสเพื่อให้เกิดการเลือกขาที่ต่อตัวต้านทานสำหรับวงจรใจส่วนแรงดันควบคุมการทำงานของออสซิลเลเตอร์

การเข้ารหัสแบบเอฟเอสเค XR 2206 สามารถใช้งานโดยตัวต้านทาน (Timing resistor) 2 ตัวแยกกัน (R_1, R_2) ที่ขา 7 และ ขา 8 ของ XR 2206 ดังรูปที่ 3.3 โดยตัวต้านทานแต่ละตัวจะถูกใช้นั้นขึ้นอยู่กับสัญญาณลอจิกที่เข้ามาที่ขา 9 ของ XR 2206 หากขา 9 เปิดวงจรหรือต่ออยู่กับสัญญาณที่แรงดันสูงกว่าหรือเท่ากับ 2 โวลต์แล้ว R_1 จะเป็นตัวต้านทานกำหนดเวลา ทำนองเดียวกันหากขา 9 ต่ออยู่กับสัญญาณที่ศักดาค่าต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1 โวลต์แล้ว R_2 จะเป็นตัวต้านทานกำหนดเวลา ดังนั้นความถี่ของสัญญาณเอาต์พุตสามารถเข้ารหัสเป็น 2 ระดับที่มีความถี่เป็น f_1 และ f_2 โดยที่

$$f_1 = 1/(R_1 * C)$$

$$f_2 = 1/(R_2 * C)$$

ระดับแรงดันไฟตรงของเอาต์พุตที่ขา 2 ประมาณเท่ากับแรงดันไฟตรงที่ไบอัสเข้าที่ขา 3 ของไอซี ซึ่งจากรูปที่ 3.3 ขา 3 ถูกไบอัสด้วยครึ่งหนึ่งของค่าแรงดัน $V+$ เทียบกับกราวด์ ดังนั้นจะได้ค่าแรงดันไฟตรงที่เอาต์พุตเท่ากับ $V/2$

ฮาร์โมนิกที่เกิดขึ้นของคลื่นไซน์สามารถลดลงเหลือ 0.5% โดยการเพิ่มตัวต้านทานค่าประมาณ 200 โอห์ม ที่ขา 13 และขา 14 ของไอซีโดยแท็ป (Tap) ตรงกลางของตัวต้านทานปรับค่าได้ประมาณ 500 โอห์ม แล้วทำการปรับความสมมาตร (Symmetry) ที่ขา 15,16 ก่อน จากนั้นจึงปรับความเพี้ยน (Distortion) ที่ขา 13,14

สำหรับการทดลองนี้ใช้ค่าความถี่สเปซ 2400 เฮิรตซ์ และความถี่มาร์ค 5400 เฮิรตซ์ ดังนั้นจะได้ค่าอุปกรณ์ต่างๆ ดังนี้

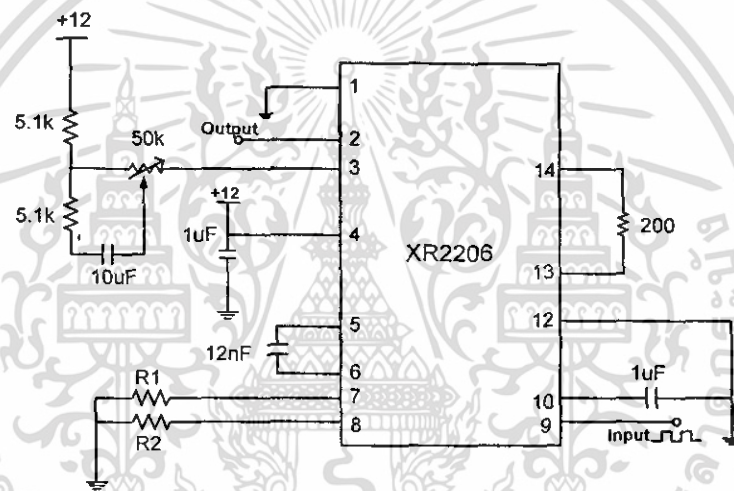
$$R_1 = 1/(f_1 * C)$$

$$R_2 = 1/(f_2 * C)$$

โดย $f_1 = 2400$ เฮิรตซ์ และเลือกใช้ $C = 12$ nF ดังนั้นคำนวณค่า R_1 ได้เท่ากับ 34.7 k Ω

โดย $f_2 = 5400$ เฮิรตซ์ และเลือกใช้ $C = 12$ nF ดังนั้นคำนวณค่า R_2 ได้เท่ากับ 15.4 k Ω

ดังนั้นรูปวงจรที่ได้จะเป็น

รูปที่ 3.4 วงจร ไอซีเบอร์ XR2206

3.4 วงจรฟรีควีนซีฟคีย์อ็องติมอดูเลเตอร์ (Frequency Shift Keying Demodulation)

XR2211 เป็นวงจรเฟสล็อกแบบโมโนลิธิค (Monolithic) ซึ่งออกแบบมาสำหรับการใช้งานด้านการสื่อสารข้อมูล โดยเฉพาะลักษณะพิเศษของไอซีเบอร์นี้เหมาะสมสำหรับการใช้งานเป็นตัวถอดรหัสแบบฟรีควีนซีฟคีย์อ็องติมอดูเลเตอร์ ไอซีทำงานในช่วงกว้างของไฟเลี้ยงคือ 4.5 โวลต์ ถึง 20 โวลต์และมีช่วงความถี่ที่กว้างโดยอยู่ในช่วง 0.01 เฮิรตซ์ ถึง 300 เฮิรตซ์ สามารถใช้สัญญาณอนาลอกได้ในช่วง 2 มิลลิโวลต์ถึง 3 มิลลิโวลต์ อีกทั้งยังสามารถอินเทอร์เฟซได้กับทั้งวงจรลอจิกตระกูลดีทีแอล (DT), ทีทีแอล (TTL) และอีซีแอล (ECL) วงจรภายในประกอบด้วยวงจรเฟสดีเท็คเตอร์ สำหรับติดตามสัญญาณอินพุตในช่วงแถบผ่าน, วงจรควอดเรเจอร์เฟสดีเท็คเตอร์ (Quadrature Phase Detector) ใช้สำหรับตรวจสอบสัญญาณพาห์ และตัวเปรียบเทียบแรงดันฟรีควีนซีฟคีย์อ็องติมอดูเลเตอร์ (FSK voltage comparator) ใช้สำหรับดีมอดูเลตสัญญาณฟรีควีนซีฟคีย์อ็องติมอดูเลเตอร์ที่ต่อภายนอก

วงจรตามรูปที่ 3.5 สามารถใช้ได้กับวงจรอครห์เอสเคทัวๆไปโดยการเลือกอุปกรณ์ต่อภายนอก สำหรับการกำหนดความถี่มาร์คและความถี่สเปซ (f_1, f_2) ค่าพารามิเตอร์สามารถคำนวณได้จากคำนวณความถี่ศูนย์กลางของเฟสล็อกกลุป f_0

$$\begin{aligned} f_0 &= \sqrt{f_1 f_2} \\ &= \sqrt{2400 \times 5400} \\ &= 3600 \text{ Hz} \end{aligned}$$

เลือกค่าของตัวต้านทานกำหนดเวลา R_0 ให้อยู่ในช่วง 10 กิโลโอห์ม ถึง 100 กิโลโอห์ม โดยสามารถเลือกได้ตามใจชอบสำหรับค่าอ้างอิงของ R_0 เป็น 20 กิโลโอห์ม ซึ่งต่อความต้านทานปรับค่าได้ไว้สำหรับค่าละเอียด (R_x)

$$\begin{aligned} R_T &= R_0 + \frac{R_x}{2} \\ &= 20 + \frac{20}{2} \\ &= 30 \text{ k}\Omega \end{aligned}$$

คำนวณค่าของ C_0 จากสมการ

$$\begin{aligned} C_0 &= \frac{1}{R_0 f_0} \\ &= 9.26 \text{ nF} \end{aligned}$$

คำนวณค่า R_1 เพื่อกำหนด ความเบี่ยงเบนของความถี่มาร์ค และความถี่สเปซ

$$\begin{aligned} R_1 &= \frac{R_0 f_0}{f_1 - f_2} \times 2 \\ &= \frac{20 \text{ k}\Omega \times 3600 \times 2}{3000} \\ &= 48 \text{ k}\Omega \end{aligned}$$

คำนวณค่า C_1 เพื่อกำหนดการวนรอบ โดยค่าการวนรอบมีค่าอ้างอิงเท่ากับ $\frac{1}{2}$ แล้ว

$$\begin{aligned} C_1 &= \frac{1250 C_0}{R_1 \zeta^2} \\ &= \frac{1250 \times 9.26 \text{ n}}{48 \text{ k} \times (0.5)^2} \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$= 0.96nF$$

คำนวณค่า R_f

$$\begin{aligned} R_f &= 5R_1 \\ &= 48k \times 5 \\ &= 424.26k\Omega \end{aligned}$$

คำนวณค่า R_B

$$\begin{aligned} R_B &= 5R_f \\ &= 240k \times 5 \\ &= 2.121M\Omega \end{aligned}$$

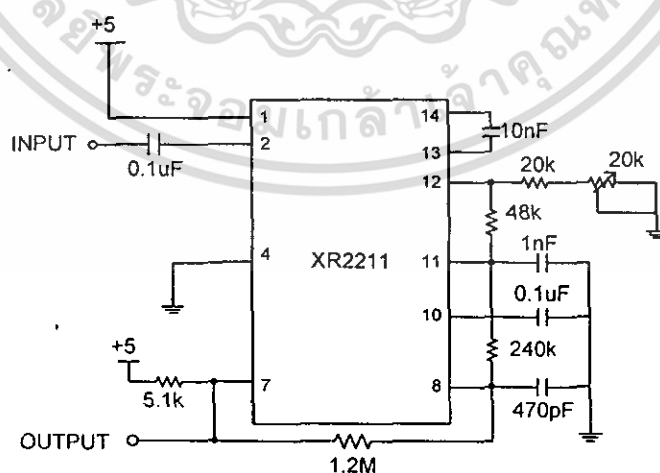
และคำนวณค่า R_{SUM} ได้จาก

$$\begin{aligned} R_{SUM} &= \frac{(R_f + R_1) \times R}{R_f + R_1 + R_B} \\ &= 232.258k\Omega \end{aligned}$$

ดังนั้นสามารถคำนวณค่า C_f

$$\begin{aligned} C_f &= \frac{0.25}{R_{SUM} \times \text{Baudrate}} \\ &= 0.45nF \end{aligned}$$

วงจรที่ได้จะเป็นดังรูป

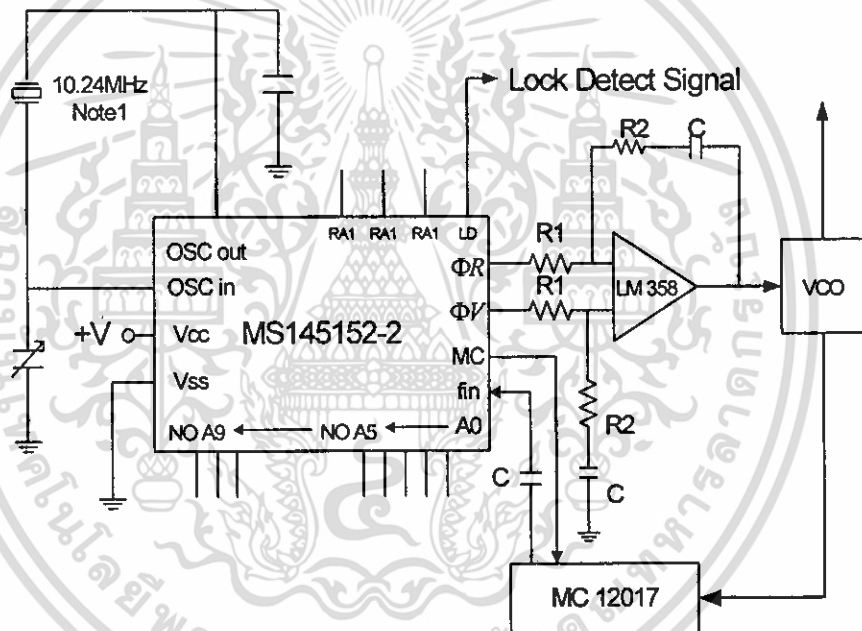
รูปที่3.6 วงจรของไอซีเบอร์ XR2211

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 ระบบสังเคราะห์ความถี่แบบที่ใช้เฟสล็อกกูป

ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วนดังนี้

1. วงจรออสซิลเลเตอร์ควบคุมความถี่ด้วยแรง (VCO)
2. วงจรพรีสเกลเลอร์แบบสอง โมดูลัส
3. วงจรเปรียบเทียบเฟส
4. วงจรฟิลเตอร์

รูปที่ 3.7 วงจรสังเคราะห์ความถี่ด้วยเฟสล็อกกูป

3.5.1 วงจรออสซิลเลเตอร์ควบคุมความถี่ที่ควบคุมด้วยแรงดัน (VCO)

ออกแบบวงจรออสซิลเลเตอร์ควบคุมด้วยแรงดันแบบโคลพิตต์ออสซิลเลเตอร์โดยใช้ JFET เบอร์ J310 ความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเอาต์พุต (I_D) แรงดันที่ใช้ควบคุมการเปลี่ยนแปลง (V_{GS}) เป็นไปตามสมการกำลังสอง

$$I_{DS} = I_{DSS} \left[1 - \left(\frac{V_{GS}}{V_P} \right) \right]^2$$

การคำนวณหาจุด Q ของวงจรออสซิลเลเตอร์ควบคุมด้วยแรงดัน จะใช้สมการกฎกำลังสองและสมการโหลดไลน์ (Load Line) ของไบอัสตัวเอง (self-bias) คือ

$$V_{GS} = -I_D R_S$$

แทนค่าพารามิเตอร์ต่างๆของ J310 จากค่าชืตดังนี้

$$I_{DSS} = 40mA$$

$$V_P = -4V$$

$$R_S = 100\Omega$$

ทำการแก้สมการเพื่อหาจุด Q ดังนั้นจะได้ค่าต่างๆดังนี้

$$I_{DQ} = 15.278mA$$

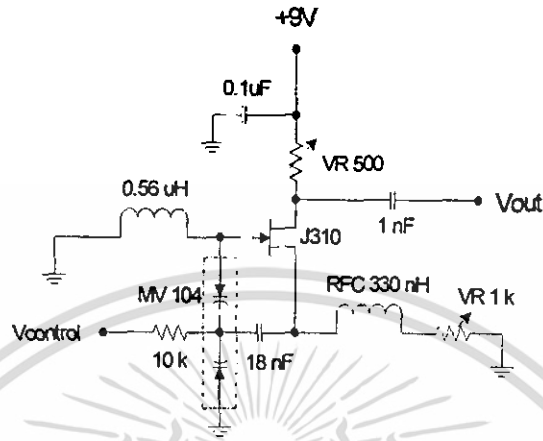
$$V_{GSQ} = -1.5278V$$

และคำนวณหารค่า L, C_1 และ C_2 ได้จากสมการ

$$f = \frac{1}{2\pi\sqrt{LC_T}}$$

$$C_T = \frac{C_1 C_2}{C_1 + C_2}$$

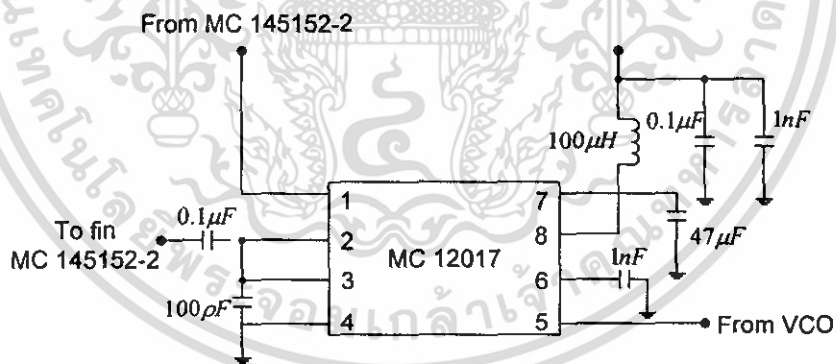
จะได้วงจรออสซิลเลเตอร์ควบคุมด้วยแรงดันดังรูปที่ 3.8

รูปที่ 3.8 วงจรกำเนิดสัญญาณปรับความถี่ได้ตามแรงดันควบคุม (VCO)

3.5.2 วงจรพรีสเกลเลอร์แบบสองโมดูลัส

พรีสเกลเลอร์เป็นตัวหารความถี่ที่เข้ามาให้ต่ำลง เพื่อที่จะป้อนให้กับวงจรเฟสดีเทกเตอร์ได้อิซีเบอร์ MC 12017 ซึ่งจะถูกระงับเท่ากับ 64/65 โดยทำการต่อวงจรดังรูปที่ 3.9

รูปที่ 3.9 การต่อวงจรของไอซี MC 12017

3.5.3 วงจรเปรียบเทียบเฟส

เป็นวงจรที่ใช้เพื่อเปรียบเทียบเฟสของสัญญาณที่ได้จากวงจรวีซีอีบเฟสความถี่อ้างอิง โดยวงจรสังเคราะห์ความถี่จะสามารถได้โดยตรงตามความถี่ที่เราต้องการก็ต่อเมื่อ เฟสของทั้งสองส่วนนี้เท่ากัน ในกรทดลองนี้จะใช้ไอซีเบอร์ MC151152 ซึ่งเป็นไอซีที่สามารถโปรแกรมได้ 16 บิต โดย 10 บิต บนจะกำหนดจาก N เคนันเตอร์ และ 6 บิตล่างจะกำหนดจาก A เคนันเตอร์

การออกแบบเรากำหนดให้ภายในไอซีมีความถี่อ้างอิง 10 กิโลเฮิร์ตซ์ ซึ่งในส่วนของความถี่อ้างอิงนี้ จะใช้คริสตอลออสซิลเลเตอร์ 10.24 เมกกะเฮิร์ตซ์เป็นตัวอ้างอิงโดยเราจะสามารถหารความถี่ของคริสตอลออสซิลเลเตอร์ให้มีความถี่เท่ากับความถี่อ้างอิงที่เราต้องการคือ 10 กิโลเฮิร์ตซ์ ได้โดยการกำหนดค่า RA0, RA1 และ RA2 เป็น 1 0 1 ตามลำดับ ซึ่งจาก data sheet จะเห็นว่าเมื่อเรากำหนดค่า RA0, RA1 และ RA2 ซึ่งจะต่อกับขา 4,5,6 ของตัวไอซีเป็นค่า 1 0 1 แล้วก็จะทำให้ตัวหารเป็น 1024 ดังนั้นเมื่อนำไปหารค่าความถี่ของคริสตอลออสซิลเลเตอร์แล้ว ก็จะทำให้ได้ค่าความถี่อ้างอิงออกที่ขา OSC_{out} (ขา 26) มีค่าเท่ากับ 10 กิโลเฮิร์ตซ์ ตามที่เรากำหนด การที่เราจะโปรแกรมให้วงจรสามารถผลิตความถี่ที่เราต้องการนั้นสามารถคำนวณได้จากสามารต์ด้านล่าง เมื่อได้ค่า N และ A แล้วก็ต้องทำการแปลงให้เป็นค่าในเลขฐานสองก่อนที่จะเข้าสู่วงจร

$$N_i = NP + A$$

โดยที่ N_i คือ ความถี่ที่เราต้องการหารด้วยค่าความถี่อ้างอิง

N คือ ความโปรแกรม $N_0 - N_9 = 10$ บิต ซึ่งเป็นตัวหารตั้งแต่ 63-1023

A คือ ความโปรแกรม $A_0 - A_5 = 6$ บิต ซึ่งเป็นตัวหารตั้งแต่ 0-63

P คือ ตัวหารของวงจรพรีสเกลเลอร์

การออกแบบวงจรสังเคราะห์ความถี่ 135.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ จะได้ค่าต่างๆดังนี้

$$N_i = 135.7 \text{ เมกกะเฮิร์ตซ์}$$

$$P = 64$$

$$N = 212$$

$$A = 2$$

ค่า N และ A นี้เราจะป้อนโดยการ โปรแกรมจากคิพสวิทช์ (DIP Switch)

$$N = 212 = 11010100$$

$$A = 2 = 00000010$$

การออกแบบวงจรสังเคราะห์ความถี่ 136.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ จะได้ค่าต่างๆดังนี้

$$N_i = 136.7 \text{ เมกกะเฮิร์ตซ์}$$

$$P = 64$$

$$N = 213$$

$$A = 38$$

ค่า N และ A นี้เราจะป้อนโดยการ โปรแกรมจากคิพสวิทช์ (DIP Switch)

$$N = 213 = 11010101$$

$$A = 38 = 00100110$$

การออกแบบวงจรสังเคราะห์ความถี่ 125 เมกกะเฮิร์ตซ์ จะได้ค่าต่างๆดังนี้

$$N_i = 125 \text{ เมกกะเฮิร์ตซ์}$$

$$P = 64$$

$$N = 195$$

$$A = 20$$

ค่า N และ A นี้เราจะป้อนโดยการโปรแกรมจากคิพสวิทช์ (DIP Switch)

$$N = 195 = 11000011$$

$$A = 20 = 00010100$$

การออกแบบวงจรสังเคราะห์ความถี่ 126 เมกกะเฮิร์ตซ์ จะได้ค่าต่างๆดังนี้

$$N_i = 126 \text{ เมกกะเฮิร์ตซ์}$$

$$P = 64$$

$$N = 196$$

$$A = 56$$

ค่า N และ A นี้เราจะป้อนโดยการโปรแกรมจากคิพสวิทช์ (DIP Switch)

$$N = 196 = 11000100$$

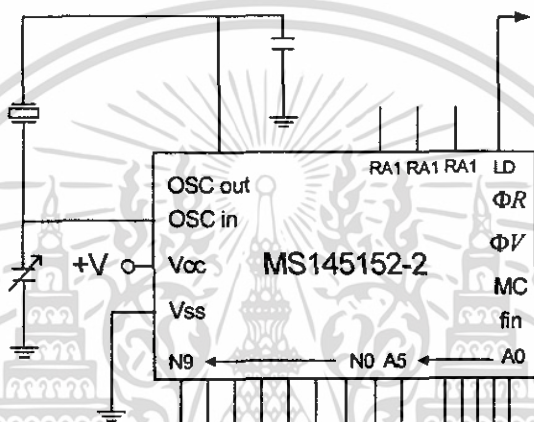
$$A = 56 = 00111000$$

โดย N จะเป็น 10 บิตบน และ A จะเป็น 6 บิตล่าง ซึ่งเมื่อเรียงกันจะได้เป็น 0100111000100000 โดยตัวเลขด้านขวามือสุดคือค่า A_0 ซึ่งจะต้องต่อเข้ากับขา 23 ของไอซี และตัวแรกด้านซ้ายมือสุดจะเป็นค่า N_9 ซึ่งจะต้องต่อเข้ากับขา 20 ของตัวไอซี (ซึ่งการนับจะนับจากขวาไปซ้าย โดยเริ่มจาก A_0 ไปจนถึง A_5 และต่อด้วย N_0 จนถึง N_9 ตามลำดับ) และต้องป้อนไฟเลี้ยง 5 โวลต์ให้แก่วงจรโดยต่อเข้ากับขา V_{DD} (ขา 3) ส่วนขา V_{SS} (ขา 2) จะต้องลงกราวด์ สัญญาณอินพุตจากพริสเทลเลอร์จะถูกขับปลั๊กเข้ามาทางขา f_{in} (ขา 1) สัญญาณอินพุตนี้จะเป็นเสมือน clock เข้าไปทริกให้หารด้วย N และ A ขา ϕ_R (ขา 7) และขา ϕ_V (ขา 8) นั้นจะต่อเข้าเป็นอินพุตของวงจรรูปฟิลเตอร์ ซึ่งถ้าความถี่ f_V มากกว่า f_R หรือถ้าเฟสของ f_V นำอยู่จะทำให้ ϕ_V เป็นสัญญาณระดับต่ำ และ ϕ_R เป็นสัญญาณระดับสูง และถ้าความถี่ของ f_V เท่ากับ f_R และเฟสตรงกันจะทำให้ ϕ_V และ ϕ_R จะเป็นสัญญาณระดับสูงตลอด แต่ก็จะมีช่วงหนึ่งที่เป็นสัญญาณระดับต่ำ คือช่วงที่ทั้งสองเป็นสัญญาณระดับต่ำพร้อมกัน ซึ่งความต่างเฟสของ ϕ_R และ ϕ_V จะถูกเปลี่ยนเป็นค่าไฟตรงเพื่อส่งไปขดเซชที่วงจรวีซีโอ ให้ผลิตความถี่ได้ตรงตามที่เราต้องการ

ส่วนขา MC (ขา 9) นั้นจะต่อไปยังวงจรรีเสตลเลอร์เพื่อกำหนดว่าขณะนั้นพริสเทลเลอร์จะต้องการด้วยค่าอะไร โดยสัญญาณที่ออกจากขา MC จะเป็นสัญญาณ square wave โดยเริ่มต้นจะมีระดับสัญญาณต่ำกว่าแค้นเตอร์ A จะนับลดลงจนเป็น 0 หลังจากนั้นก็เปลี่ยนเป็นสัญญาณระดับสูงจนกว่าแค้นเตอร์ N จะ

นับส่วนที่เหลือจากการนับ ไปพร้อมกับเคาน์เตอร์ A จนหมด (เพราะว่าขณะที่ A นับลดลง N ก็จะนับลดลงไปด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อ A นับลดลงจนเป็น 0 แล้ว N จะต้องนับอีก (N-A) ครั้งจึงเท่ากับ 0) และ MC จะกลับไปเป็นสัญญาณระดับต่ำอีกครั้งเมื่อเคาน์เตอร์ถูกรีเซ็ตด้วยค่าที่โปรแกรมไว้อีกครั้ง

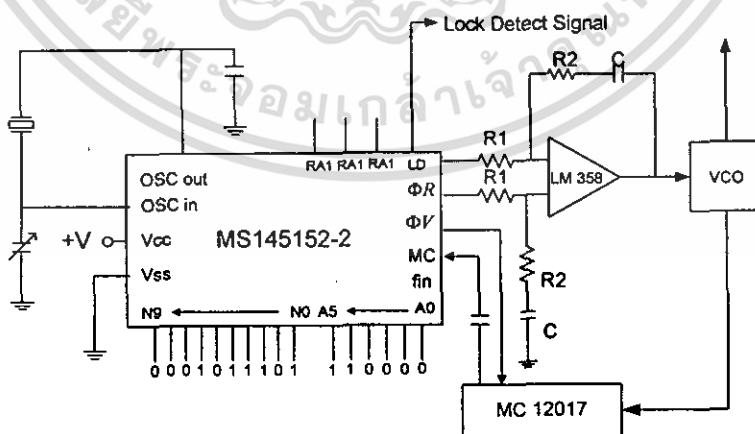
ขา LD (Lock Detector Output) ขา 28 จะเป็นขาที่ใช้ตรวจสอบว่าวงจรสังเคราะห์ความถี่สามารถผลิตความถี่ ได้ตรงตามที่เรารต้องการหรือไม่ โดยถ้าสัญญาณที่ขานี้เป็นสัญญาณระดับสูงก็แสดงว่า f_R และ f_V มีเฟสและความถี่ตรงกันแล้ว นั่นคือวงจรนี้สามารถผลิตความถี่ที่เราต้องการ ได้อย่างถูกต้องและเที่ยงตรงแล้ว

รูปที่ 3.10 การ โปรแกรมตัวหารความถี่

นำวงจรรูปฟิลเตอร์ไปต่อกับไอซี ซึ่งใช้ในส่วนของวงจรสังเคราะห์ความถี่ 135.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ ดัง

รูปที่ 3.11

รูปที่ 3.11.การ เชตขาต่างๆของไอซีเบอร์ MC 145152-2 เมื่อสังเคราะห์ความถี่ 135.7 เมกกะเฮิร์ตซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

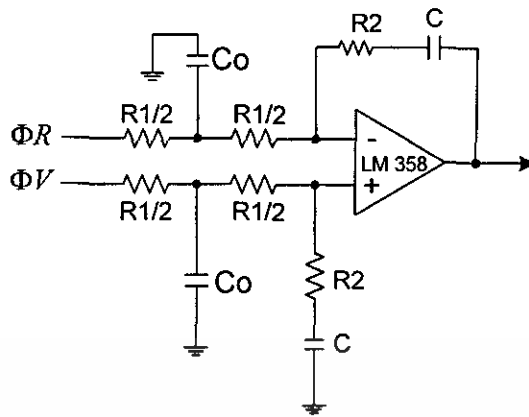
3.5.4 วงจรรูปฟิลเตอร์

ใช้ออปแอมป์เบอร์ 358 ซึ่งวงจรนี้จะนำสัญญาณ ϕ_V และ ϕ_R จากวงจรเปรียบเทียบเฟสต่อเข้ามาเป็นอินพุต โดย ϕ_V ต่อเข้าขา 3 และ ϕ_R ต่อเข้าขา 2 เพื่อทำการเปรียบเทียบเฟสและแปลงค่าความแตกต่างออกมาเป็นไฟตรงเพื่อต่อไปขดเซย์ให้แก่วงจรวีซีโอเพื่อให่วงจรวีซีโอสามารถผลิตความถี่ได้ตรงที่เราต้องการ และวงจรนี้ยังทำหน้าที่เป็นวงจรกรองความถี่ต่ำผ่าน (Low Pass Filter : LPF) อีกด้วย

การคำนวณค่าต่างๆที่ต่อในวงจรสามารถคำนวณได้จาก

$$\begin{aligned}
 f_0 &= 135.7 \text{ MHz} && \text{(Local Oscillator Frequency)} \\
 f_s &= 10 \text{ kHz} && \text{(Channel Spacing)} \\
 f_b &= 0.01 f_s && \text{(Loop Bandwidth)} \\
 f_{ref} &= 20 f_b && \text{(Filter Cutoff Frequency)} \\
 \delta &= 0.8 && \text{(Loop Damping Factor)} \\
 V_{DD} &= 5 \text{ V} && \text{(PLL Supply Voltage)} \\
 C_1 &= 0.1 \mu\text{F} && \text{(Active Integrator Component)} \\
 N_f &= \frac{f_o}{f_s} && \text{(Total Deviation Ratio in Feedback Loop)} \\
 \omega_n &= \frac{2\pi f_b}{\sqrt{2\delta^2 + 1} + \sqrt{(2\delta^2 + 1)^2 + 1}} && \text{(Natural Frequency)} \\
 K_\phi &= \frac{V_{DD}}{2\pi} && \text{(Phase Detect Gain)} \\
 K_{vco} &= \frac{2\pi \Delta f_{vco}}{\Delta V_{vco}} \\
 R_1 &= \frac{K_\phi K_{vco}}{C_1 \omega_n^2 N_f} \\
 R_2 &= \frac{2\epsilon}{C_1 \omega_n} \\
 C_o &= \frac{4}{2R_1 f_{ref}}
 \end{aligned}$$

โดยต่อวงจรรูปฟิลเตอร์ตามรูปที่ 3.12

รูปที่ 3.12 วงจรรูปฟิลเตอร์

สามารถคำนวณค่าต่างๆตามรูปฟิลเตอร์ได้ดังนี้

$$\Delta f_{vco} = 13 \text{ MHz}$$

$$\Delta V_{vco} = 2.2 \text{ V}$$

$$f_0 = 135.7 \text{ MHz}$$

$$f_s = 10 \text{ kHz}$$

$$f_b = 0.01 f_s$$

$$= 100 \text{ Hz}$$

$$f_{rc} = 20 f_b$$

$$= 2000 \text{ Hz}$$

$$\delta = 0.8$$

$$V_{DD} = 5 \text{ V}$$

$$C_1 = 0.1 \mu\text{F}$$

$$K_{vco} = 37.1279 \times 10^6$$

$$\omega_n = 287.6976$$

$$N_i = \frac{135.7 \times 10^6}{10 \times 10^3}$$

$$= 135700$$

สำหรับวงจรสังเคราะห์ความถี่ 135.7 เมกกะเฮิรตซ์ ได้ค่า

$$R_1 = \frac{K_\phi K_{vco}}{C_1 \omega_n^2 N_f}$$

$$= 259.606 k\Omega$$

$$R_2 = \frac{2\delta}{C_1 \omega_n}$$

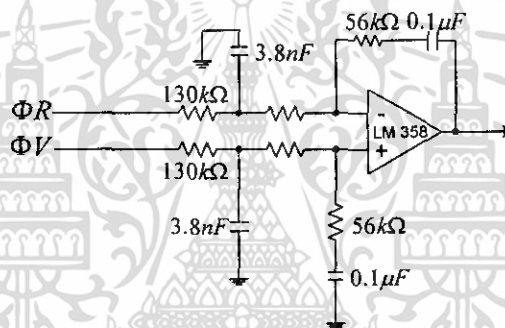
$$= 55.614 k\Omega$$

$$C_o = \frac{4}{2R_1 f_{ref}}$$

$$= 3.852 nF$$

$$R_{1/2} = 129.803 k\Omega$$

วงจรรูปฟิลเตอร์ที่ต่อตามค่าที่คำนวณแล้วแสดงดังรูปที่ 3.13

รูปที่ 3.13 วงจรรูปฟิลเตอร์ของวงจรสังเคราะห์ความถี่ด้วยเฟสล็อกูป 135.7 เมกกะเฮิร์ตซ์

สำหรับวงจรสังเคราะห์ความถี่ 136.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ ได้ค่า

$$\Delta f_{vco} = 14 MHz$$

$$\Delta V_{vco} = 1.4 V$$

$$f_0 = 136.7 MHz$$

$$f_n = 10 kHz$$

$$K_{vco} = 10 \times 10^6$$

$$\omega_n = 287.6976$$

$$N_f = \frac{136.7 \times 10^6}{10 \times 10^3}$$

$$= 136700$$

$$R_1 = 70.3314 k\Omega$$

$$R_2 = 55.614 k\Omega$$

$$C_o = 14.218 nF$$

$$R_{1/2} = 35.1657 k\Omega$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับวงจรสังเคราะห์ความถี่ 125 เมกกะเฮิร์ตซ์ ได้ค่า

$$\Delta f_{vco} = 13MHz$$

$$\Delta V_{vco} = 2.5V$$

$$f_0 = 125MHz$$

$$f_s = 10kHz$$

$$K_{vco} = 32.67 \times 10^6$$

$$\omega_n = 287.6976$$

$$N_i = \frac{125 \times 10^6}{10 \times 10^3}$$

$$= 12500$$

$$R_1 = 251.2991k\Omega$$

$$R_2 = 55.614k\Omega$$

$$C_o = 3.979322nF$$

$$R_{1/2} = 125.6496k\Omega$$

สำหรับวงจรสังเคราะห์ความถี่ 126 เมกกะเฮิร์ตซ์ ได้ค่า

$$\Delta f_{vco} = 8MHz$$

$$\Delta V_{vco} = 2V$$

$$f_0 = 126MHz$$

$$f_s = 10kHz$$

$$K_{vco} = 25.13274 \times 10^6$$

$$\omega_n = 287.6976$$

$$N_i = \frac{126 \times 10^6}{10 \times 10^3}$$

$$= 12600$$

$$R_1 = 30.5216k\Omega$$

$$R_2 = 55.614k\Omega$$

$$C_o = 32.76368nF$$

$$R_{1/2} = 15.2608k\Omega$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 วงจรเอฟเอ็มดีเทคเตอร์

วงจรเอฟเอ็มดีเทคเตอร์ในที่นี้ใช้ไอซีเบอร์ 13135 ซึ่งประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้

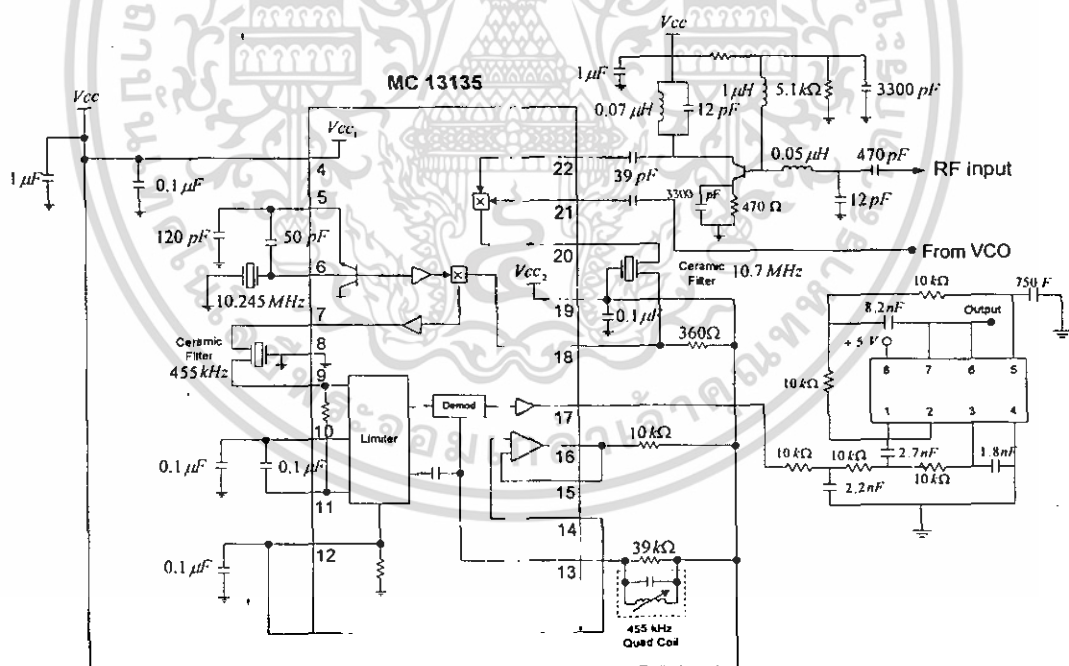
- วงจรผสมสัญญาณ (Mixer) ซึ่งจะทำหน้าที่ย้ายความถี่ของสัญญาณ ไปไว้ในช่วงที่ความถี่กลาง ซึ่ง จะทำการย้ายความถี่ 2 ครั้ง (Double conversion) โดยครั้งแรกย้ายความถี่ไปที่ 10.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ ก่อนแล้วจึง ย้ายความถี่ของสัญญาณอีกครั้งหนึ่ง ไปที่ 455 เฮิร์ตซ์

- เซรามิกฟิลเตอร์ (Ceramic filter) ทำหน้าที่เป็นวงจรกรองช่วงความถี่ผ่าน 10.7 เมกกะเฮิร์ตซ์เพื่อให้ ได้ความถี่กลาง 10.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ ออกมา

- เซรามิกฟิลเตอร์ 455 กิโลเฮิร์ตซ์ ทำหน้าที่เป็นวงจรกรองช่วงความถี่ผ่าน 455 กิโลเฮิร์ตซ์เพื่อให้ได้ ความถี่กลาง 455 กิโลเฮิร์ตซ์ ออกมาที่จะส่งเข้าไปที่วงจรขยายลิมิเตอร์ในไอซี (13135) อีกครั้ง

- วงจรลิมิเตอร์ (Limiter) เป็นวงจรขยายสัญญาณที่ได้จากเซรามิกฟิลเตอร์ให้แรงขึ้นและให้ได้ความ ถี่ขนาด 455 กิโลเฮิร์ตซ์ จริงๆ โดยการขลิบสัญญาณที่เกินออกเพื่อให้เอาต์พุตมีระดับสัญญาณที่สม่ำเสมอ กัน เพื่อลดความผิดเพี้ยนของสัญญาณก่อนส่ง ไปยังวงจรดีเทคเตอร์ต่อไป

- วงจรดีเทคเตอร์จะทำการดีเทคสัญญาณที่รับมาจากวงจรลิมิเตอร์ ให้เป็นสัญญาณข่าวสารดั้งเดิมที่ทำการ ส่งมา ซึ่งลักษณะวงจร ใช้งานจะเป็นดังรูป 3.14

รูปที่ 3.14 แสดงแผนผังของไอซีเบอร์ 13135

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7 การออกแบบวงจร BUTTERWORTH LOWPASS FILTER

โดยต้องการให้

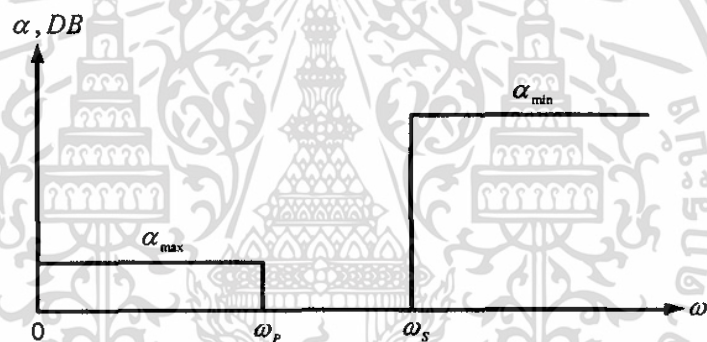
$$\alpha_{\max} = 0.5 \text{ dB}$$

$$\omega_p = 3200 \text{ rad/s}$$

$$\alpha_{\min} = 20 \text{ dB}$$

$$\omega_s = 62500 \text{ rad/s}$$

$$n = \frac{\log\left[\frac{(10^{\alpha_{\min}/10} - 1)}{(10^{\alpha_{\max}/10} - 1)}\right]}{2 \log[\omega_s/\omega_p]}$$

$$n=5$$

$$\omega_0 = \frac{\omega_p}{(10^{\alpha_{\max}/10} - 1)^{1/2n}}$$

$$= 39442.03372 \text{ rad/s}$$

จะสามารถหาค่า Q ได้จาก Pole Location

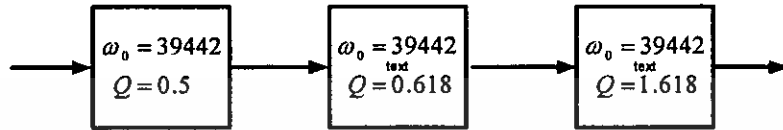
$$\psi = 180/n \quad \text{เมื่อ } n \text{ เป็นเลขที่}$$

$$= 0, \pm 36^\circ, \pm 72^\circ$$

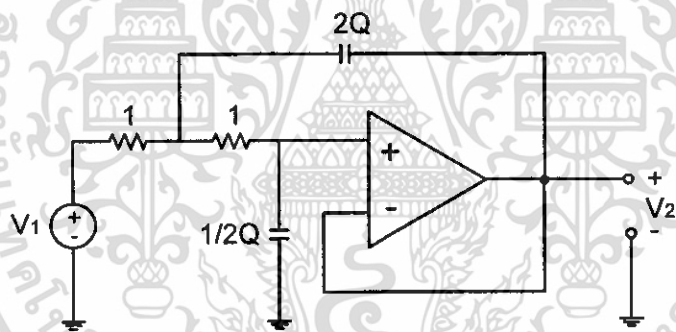
$$Q = \frac{1}{2 \cos \psi}$$

$$= 0.5, 0.618, 1.618$$

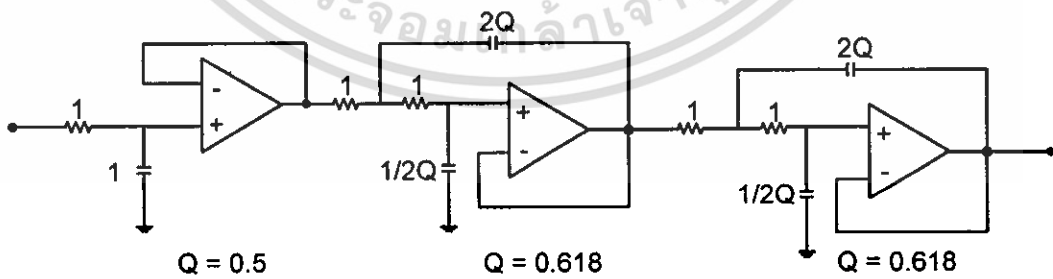
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำวงจร Sallen และ Key มาใช้โดยกำหนด $R_1 = R_2$ และ $\omega_0 = 1$ จะได้ $C_1 = 2Q$ และ $C_2 = 1/2Q$

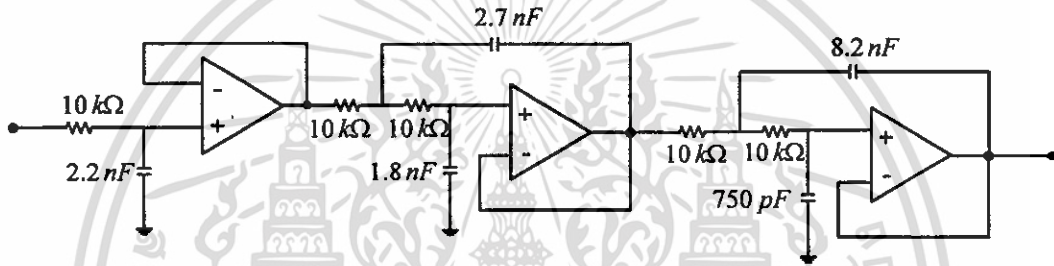
เมื่อรวมทั้ง 3 stages

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

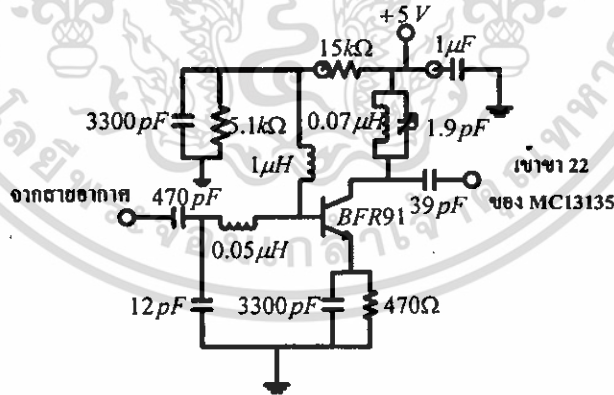
Cold	Stage 1	Values of C_{ncw}	
		Stage 2	Stage 3
	$Q_0 = 0.5$	$Q_0 = 0.618$	$Q_0 = 1.618$
1	2.535 nF	-	-
2Q	-	3.1337 nF	8.2033 nF
1/2Q	-	2.0508 nF	0.7833 nF

สามารถเขียนรูปวงจรใหม่โดยประมาณค่า C ได้เป็นดังรูปที่ 3.15

รูปที่ 3.15 วงจร Low pass filter

3.8 วงจรพรีแอมพลิฟายเออร์

รูปที่ 3.16 วงจรพรีแอมพลิฟายเออร์

จากสูตร $\omega = \frac{1}{\sqrt{LC}}$
 ต้องการความถี่ $f = 135.7 \text{ MHz}$
 เลือกค่า L $L = 0.07 \mu\text{H}$
 ได้ค่า C $C = 1.96 \text{ pF}$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.9 การออกแบบระบบเครื่องส่งอาหาร

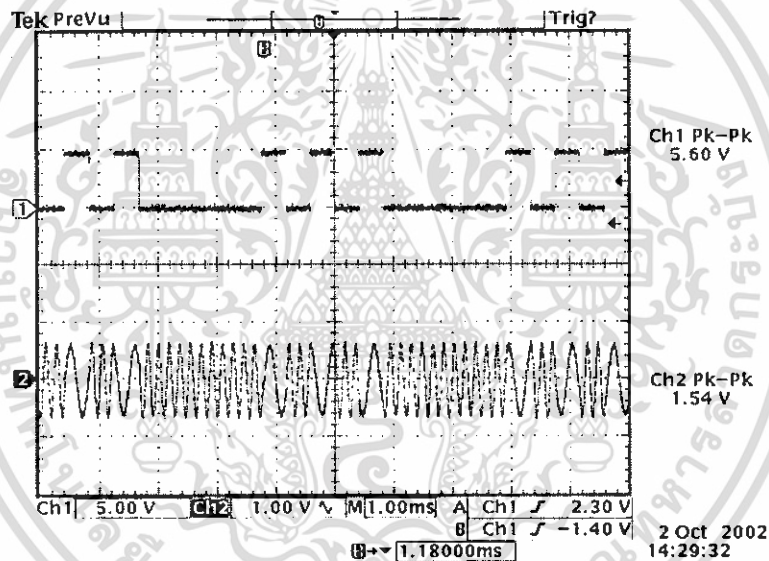
ในโครงการนี้จะใช้คอมพิวเตอร์มาทำหน้าที่เป็นเซิร์ฟเวอร์ โดยมีเครื่องส่งอาหารเป็นตัวลูกข่ายใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 มาควบคุมการทำงาน ซึ่งในการใช้งานจริงนั้นหากปล่อยให้เครื่องส่งอาหารทุกเครื่องทำงานได้ในเวลาเดียวกัน จะเกิดการรบกวนกันและกันเนื่องจากเครื่องส่งอาหารทุกเครื่องใช้ความถี่เดียวกันในการทำงาน ดังนั้นในโครงการนี้จึงได้ใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นเซิร์ฟเวอร์มาเป็นตัวจัดการ กำหนดลำดับการทำงานของเครื่องส่งอาหารทุกเครื่องไม่ให้ทำงานในเวลาเดียวกัน มีวิธีการตามขั้นตอนดังนี้

1. เครื่องแม่ส่งสัญญาณที่มีรหัสประจำตัวของตัวลูกออกไป
2. ตัวลูกทุกตัวได้รับข้อมูลรหัสประจำตัวของตัวแม่ส่งมา โดยจะเปรียบเทียบกับเป็นรหัสของตนหรือไม่ ถ้าไม่ใช่ก็ไม่ตอบสนองใดๆ
3. หากเป็นข้อมูลรหัสของตน จะทำการตรวจสอบว่ามีข้อมูลรายการอาหารที่ต้องการส่งหรือไม่ หากมีข้อมูลรายการอาหารที่ต้องการส่ง ก็จะส่งรหัสประจำตัวของตัวเองตามด้วยข้อมูลนั้นออกไปให้ตัวแม่ แต่ถ้าหากว่าไม่มีข้อมูลก็จะไม่ตอบสนองใดๆ
4. ตัวแม่รับการตอบสนองกลับกลับมาจากตัวลูกที่ตัวแม่เลือกไว้โดยการจับเวลา หากพบว่าไม่มีข้อมูลอะไรส่งมาถือเป็นการสิ้นสุดการติดต่อกับตัวลูกตัวนั้น และให้โอกาสตัวลูกตัวต่อไปในการส่งข้อมูลบ้าง แต่หากส่งเป็นข้อมูลรายการอาหาร ตัวแม่จะทำการเปรียบเทียบข้อมูลนั้นกับฐานข้อมูลและทำการแสดงผลออกทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ต่อไปจากนั้นก็ส่งสัญญาณกลับไปให้ตัวลูกเพื่อทำการแสดงผลออกทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ต่อไปจากนั้นก็ทำการส่งสัญญาณกลับไปให้ตัวลูกเพื่อทำการยืนยันว่าตัวแม่นั้นได้รับข้อมูลที่ตัวลูกส่งมาเรียบร้อยแล้วเป็นอันจบการติดต่อกับตัวลูกตัวนี้ และให้โอกาสตัวลูกตัวต่อไปในการส่งข้อมูล
5. หากตัวลูกได้รับสัญญาณการยืนยันจากตัวแม่ ก็จะทำการแสดงข้อความยืนยันออกทางหน้าจอแอลซีดีให้ผู้ส่งอาหารได้ทราบต่อไป

บทที่ 4 ผลการทดลอง

4.1 วงจรเอฟเอสเคมอดูเลเตอร์

ได้ทำการทดลองต่อวงจร FSK Modulator ดังรูปที่ 3.4 เพื่อทำการแปลงจากสัญญาณดิจิทัลให้เป็นสัญญาณอนาลอก โดยได้ทำการส่งสัญญาณตัวอักษร “A” จากไมโครคอนโทรลเลอร์ แสดงสัญญาณดังรูปที่ 4.1 Ch 1 แล้วนำมาป้อนเป็นสัญญาณอินพุตของวงจร FSK Modulator จะได้สัญญาณเอาต์พุตที่ออกมาเป็นสัญญาณอนาลอกที่มีความถี่ตามทีออกแบบไว้คือ ทีลอจิก “0” เป็นสัญญาณที่มีความถี่ 2.4 kHz และที ลอจิก “1” เป็นสัญญาณที่มีความถี่ 5.4 kHz แสดงดังรูปที่ 4.1 Ch 2

รูปที่ 4.1 แสดงสัญญาณที่ได้จากวงจรเอฟเอสเคมอดูเลเตอร์

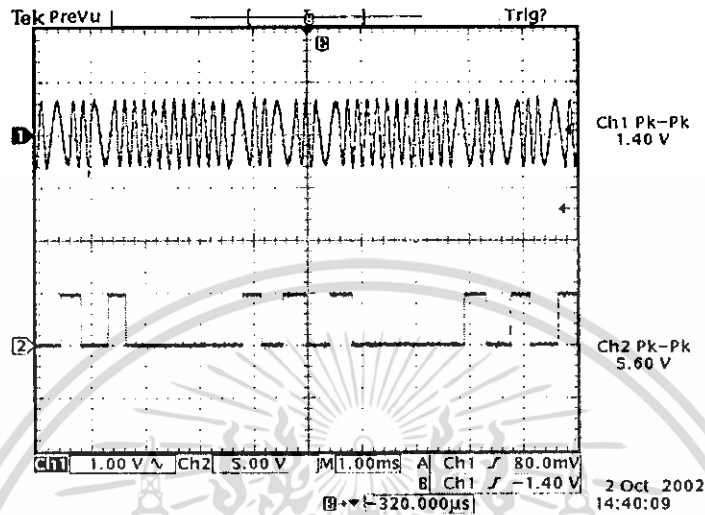
Ch1 Input ที่เข้าวงจร FSK Modulator โดยส่งลอจิกตัวอักษร “A”

Ch2 Output ที่ออกวงจร FSK Modulator โดยส่งลอจิกตัวอักษร “A”

และได้ทำการต่อวงจร FSK Demodulator ดังรูปที่ 3.6 เพื่อแปลงสัญญาณกลับคือจากสัญญาณอนาลอกเป็นสัญญาณดิจิทัล โดยนำสัญญาณเอาต์พุตที่ออกวงจร FSK Modulator ป้อนเป็นอินพุตของวงจร FSK Demodulator ดังรูปที่ 4.2 Ch 1 จะได้เอาต์พุตเป็นสัญญาณดิจิทัล ดังรูปที่ 4.2 Ch 2

แล้วแสดงผลการเปรียบเทียบสัญญาณตัวอักษร “A” ที่ได้จากไมโครคอนโทรลเลอร์(อินพุตของวงจร FSK Modulator)กับสัญญาณเอาต์พุตที่ได้จาก FSK Demodulator ดังรูปที่ 4.3 จะเห็นว่าทั้งสองสัญญาณมีลักษณะเช่นเดียวกัน

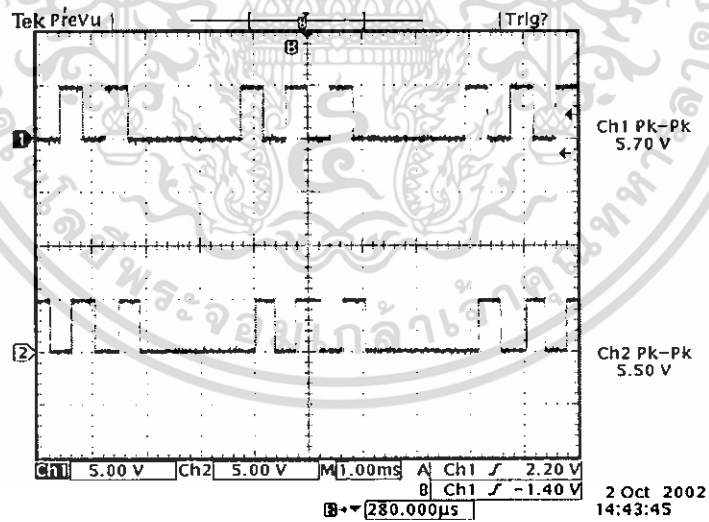
4.2 วงจรเอฟเอสเคเอ็มอูเลเตอร์

รูปที่ 4.2 แสดงสัญญาณที่ได้จากวงจรเอฟเอสเคเอ็มอูเลเตอร์

Ch1 Input ที่เข้าวงจร FSK Demodulator โดยส่งลอจิกตัวอักษร “A”

Ch2 Output ที่ออกวงจร FSK Demodulator โดยส่งลอจิกตัวอักษร “A”

รูปที่ 4.3 แสดงสัญญาณเปรียบเทียบระหว่างสัญญาณที่เข้า FSK Modulation

และ สัญญาณที่ออกจาก FSK Demodulation

Ch1 Input ที่เข้าวงจร FSK Modulator โดยส่งลอจิกตัวอักษร “A”

Ch2 Output ที่ออกวงจร FSK Demodulator โดยส่งลอจิกตัวอักษร “A”

4.3.ระบบสังเคราะห์ความถี่แบบเฟสล็อกกลูป

ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วนดังนี้

1. วงจรออสซิลเลเตอร์ควบคุมความถี่ด้วยแรงดัน(VCO)
2. วงจรพรีสเกลเลอร์แบบสอง โมดูลัส
3. วงจรเปรียบเทียบเฟส
4. วงจรลูปฟิลเตอร์

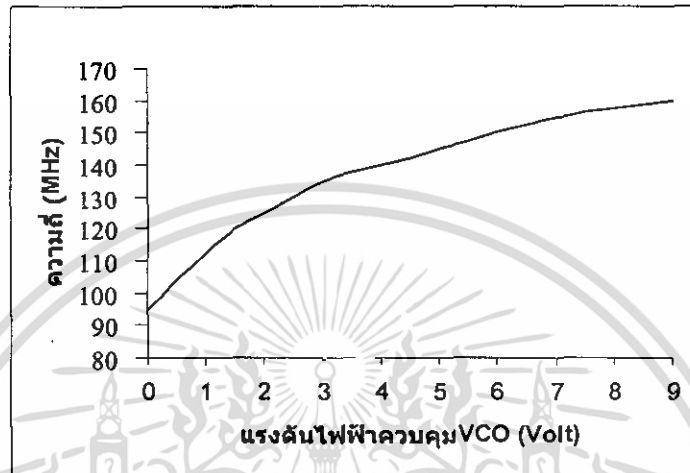
4.3.1 วงจรสังเคราะห์ความถี่ของเครื่องส่งที่มีความถี่ 135.7 เมกกะเฮิรตซ์

Vcontrol	f(MHz)	Power(dBm)
0	95	-54
1.0	112.5	-51
1.5	120	-50.8
2.0	125	-49.2
2.5	130	-49.4
3.0	135	-50
3.5	137.5	-49
4.0	140	-49.2
4.5	142.5	-49.8
5.0	145	-48
5.5	147.5	-49
6.0	150	-49.2
6.5	152.5	-48.8
7.0	155	-47.8
8.0	157.5	-49
9.0	160	-49.4

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการออสซิลเลทความถี่และค่าความต่างศักย์ของวีซีโอความถี่ 135.7 MHz

ทำการทดลองวงจรวีซีโอโดยป้อนแรงดันไฟตรงควบคุมขนาดตั้งแต่ 0-9 โวลต์ เข้าที่วารีแคปวัดผลการทดลองได้ตามตารางที่ 4.1 จะเห็นว่าวงจรสามารถผลิตสัญญาณความถี่เปลี่ยนไปตามขนาดของแรงดันไฟ

ตรงควบคุมผลการทดลองสามารถนำมาพล็อตกราฟความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันตรงควบคุมกับความถี่ได้
กราฟดังรูปที่ 4.4

รูปที่ 4.4 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างความถี่และแรงดันไฟตรงที่ควบคุมของวีซีโอ 135.7 เมกกะเฮิรตซ์

ค่าความชันของกราฟจะนำไปหาคอนเวอร์ชันแกนที่จะนำไปใช้ในการออกแบบวงจรฟิลเตอร์ได้
ดังนี้

$$K_{vco} = 2\pi \Delta f / \Delta V$$

$$= 37.1279 \times 10^6 \text{ ไร่เดียน/โวลต์}$$

จากนั้นนำเอาค่าพุดของวงจรวีซีโอ ต่อเข้ากับวงจรพริสเทลเลอร์แบบสองสองโมดูลัส โดยวงจรพริสเทลเลอร์แบบสองโมดูลัสจะหารความถี่ที่ได้จากวงจรวีซีโอด้วยตัวหาร 64 ได้ค่าเอาต์พุดออกมาเป็นสัญญาณรูปสี่เหลี่ยมที่มีความถี่ดังนี้

$$f_{out} = \frac{f_{in}}{n}$$

โดย f_{in} คือ ความถี่ที่ได้รับจากวงจรวีซีโอ

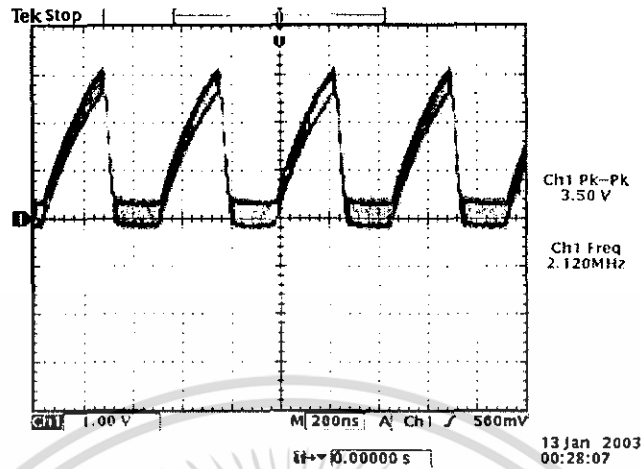
f_{out} คือ ความถี่ที่ได้รับจากวงจรพริสเทลเลอร์

n คือ ตัวหาร , $n = 64$ เมื่อ $MC = 0$

$n = 65$ เมื่อ $MC = 1$

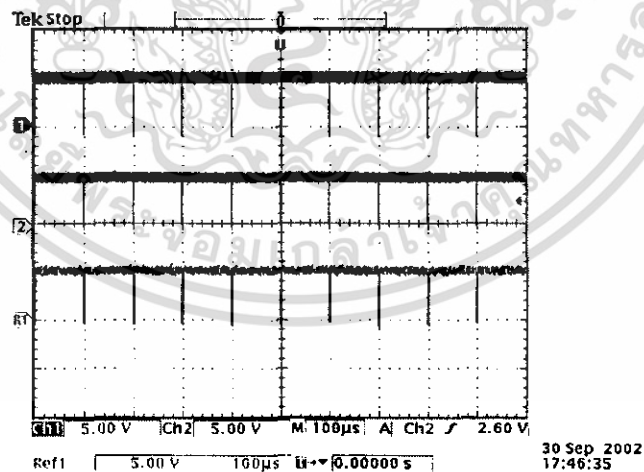
$$f_{out} = 135.7 \text{ MHz} / 64$$

$$= 2.120313 \text{ MHz}$$

รูปที่ 4.5 แสดงสัญญาณเอาต์พุตของวงจรพรีสเกลเลอร์ ทางด้านส่ง

จากนั้นจะนำสัญญาณเอาต์พุตจากวงจรพรีสเกลเลอร์ต่อเข้ากับวงจรเฟสดีเทคเตอร์และวงจรรูปฟิลเตอร์ที่โปรแกรมค่าแคนเตอร์ N และแคนเตอร์ A ไว้แล้วให้ล็อกที่ความถี่ 135.7 เมกะเฮิรตซ์ ซึ่งสามารถตรวจสอบว่าวงจรสังเคราะห์ความถี่นี้อยู่ในสถานะล็อกหรือไม่โดยถ้าระบบอยู่ในสถานะล็อกเฟสของสัญญาณอ้างอิง และเฟสของสัญญาณวีซีโอจะต้องเท่ากัน โดยจะดูได้จากขาสัญญาณ ϕ_V และ ϕ_R จะต้องอยู่ในสถานะ high จะมีเพียงช่วงเวลาสั้นๆเท่านั้นที่สัญญาณอยู่ในสถานะ low และสัญญาณที่ขา LD (Lock Detect) คือขา 28 ของไอซีจะต้องอยู่ในสถานะ high ดังรูปที่ 4.6

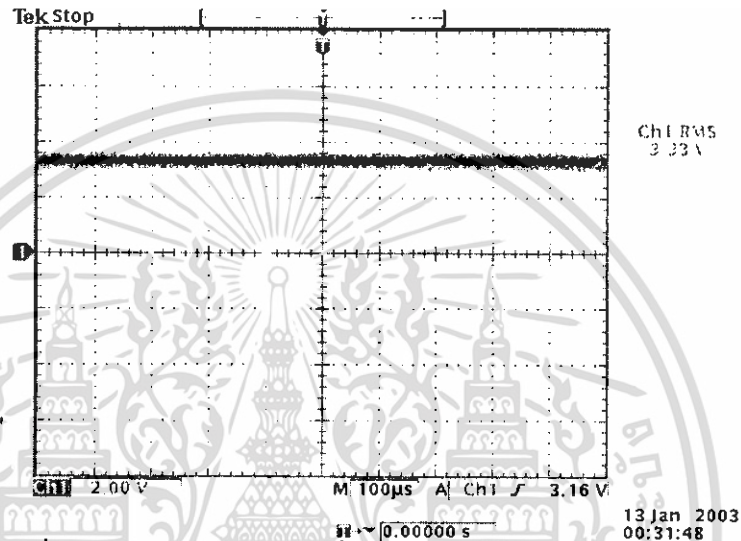
รูปที่ 4.6 แสดงเอาต์พุตของเฟสดีเทคเตอร์และสัญญาณที่ขา LD

Ch1 คือ สัญญาณที่ขา LD

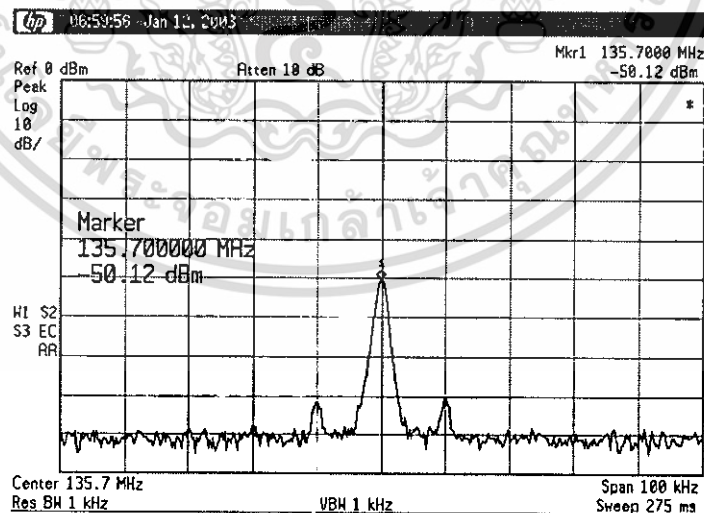
Ch2 คือ สัญญาณเอาต์พุต ϕ_V ที่ขา 7

Ref1 คือ สัญญาณเอาต์พุต ϕ_R ที่ขา 8

เมื่อผ่านวงจรฟิลเตอร์เพื่อทำการกรองสัญญาณความถี่สูงที่ออกมาจากเฟสดีเทคเตอร์ออก เอาต์พุตที่ได้จะเป็นสัญญาณไฟดีซี ซึ่งเป็นสัญญาณที่นำไปควบคุมวงจรวีซีโอ แสดงดังรูป ที่ 4.7 เพื่อสร้างสัญญาณที่มีความถี่ตามที่เรากำลังต้องการออกมาได้

รูปที่ 4.7 แสดงสัญญาณเอาต์พุตที่ออกจากวงจรฟิลเตอร์

รูปที่ 4.8 แสดงสเปกตรัมของวงจรสังเคราะห์ความถี่ 135.7 เมกกะเฮิร์ตซ์

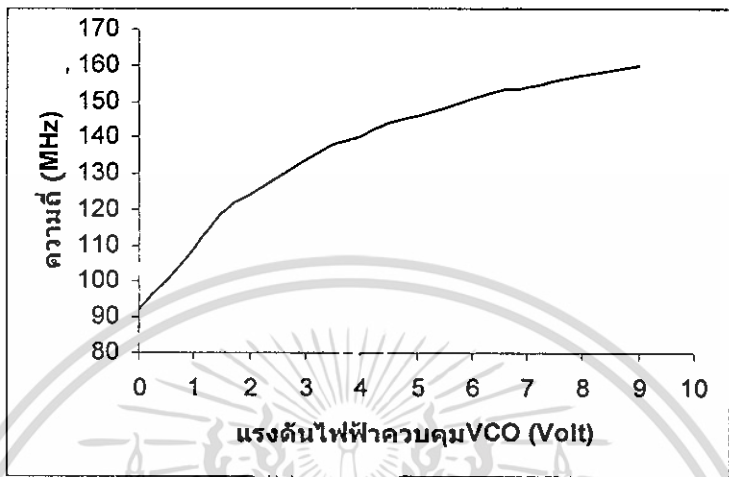
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 วงจรสังเคราะห์ความถี่ของเครื่องส่งที่มีความถี่ 136.7 เมกกะเฮิร์ตซ์

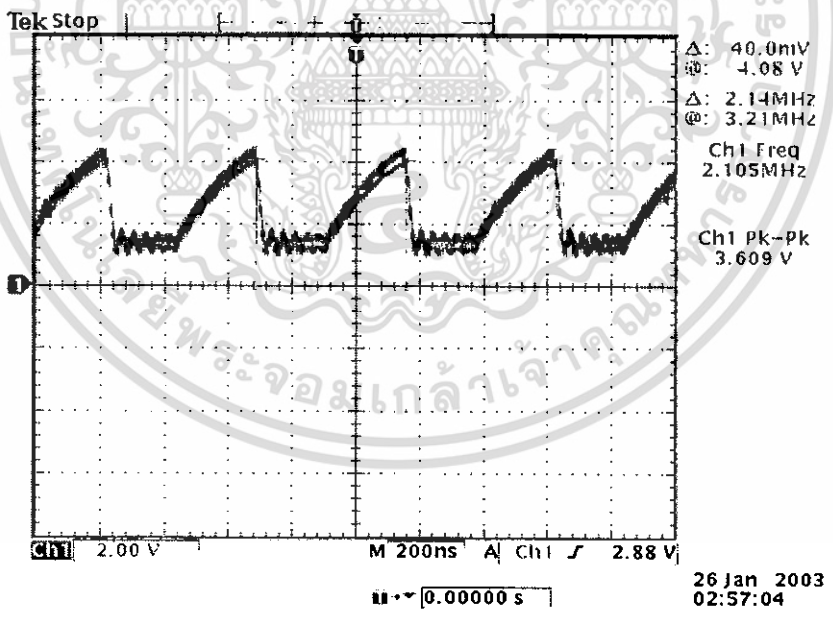
ประกอบด้วยวงจรต่างๆเหมือนวงจรสังเคราะห์ความถี่ 135.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ โดยมีผลการออกสวิตลเทศความถี่และเพาเวอร์ของวิธีโอดังนี้

Vcontrol	f(MHz)	Power(dBm)
0	92	-55.4
1.0	109	-49
1.5	119	-55
2.0	124	-51.4
2.5	129	-51
3.0	134	-49.4
3.5	138	-49.4
4.0	140	-50.2
4.5	144	-49
5.0	146	-49.8
5.5	148	-48.6
6.0	151	-47.4
6.5	153	-48.2
7	154	-48.6
8	157	-47
9	160	-49

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการออกสวิตลเทศความถี่และเพาเวอร์ของวิธีโอดความถี่ 136.7 MHz

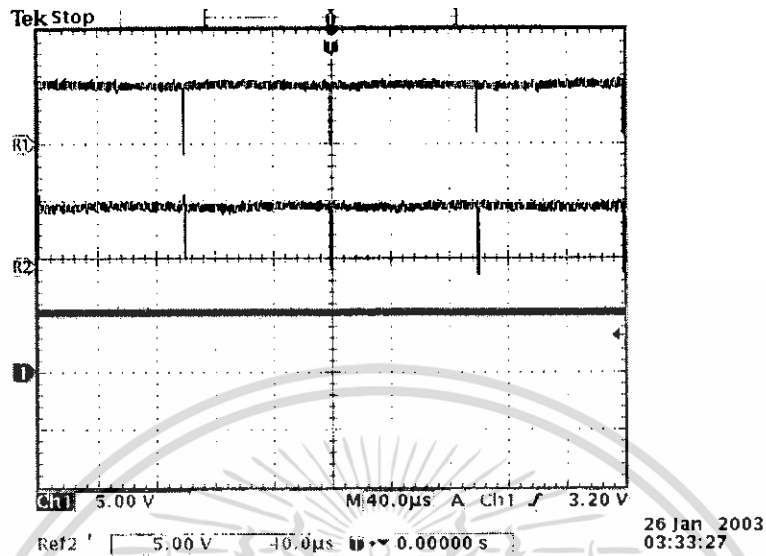

รูปที่ 4.9 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างความถี่และแรงดันไฟตรงที่ควบคุมของวีซีโอ 136.7 เมกกะเฮิร์ตซ์

รูปที่ 4.10 แสดงสัญญาณเอาต์พุตของวงจรพรีสเกลเลอร์ ทางด้านส่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

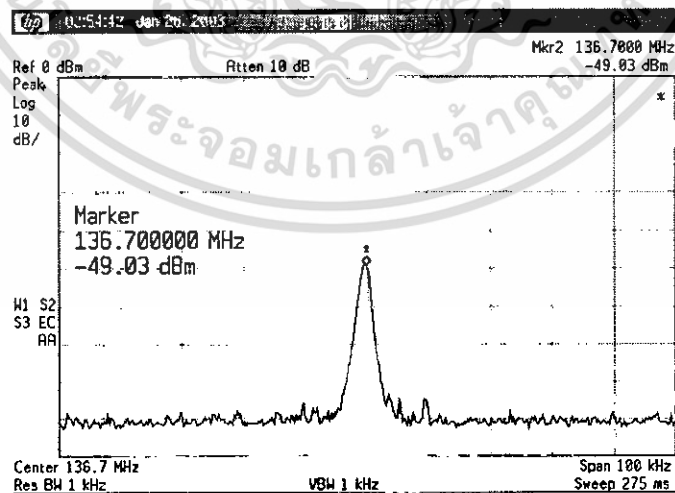
รูปที่ 4.11 แสดงเอาต์พุตของเฟสดีเทคเตอร์และสัญญาณที่ขา LD

Ref1 คือ สัญญาณที่ขา LD

Ref2 คือ สัญญาณเอาต์พุต Φ_V ที่ขา 7

Ch1 คือ สัญญาณเอาต์พุต Φ_R ที่ขา 8

เมื่อผ่านวงจรรูปฟิลเตอร์เพื่อทำการกรองสัญญาณความถี่สูงที่ออกมาจากเฟสดีเทคเตอร์ออกเอาต์พุตที่ได้จะเป็นสัญญาณไฟดิซี ซึ่งเป็นสัญญาณที่นำไปควบคุมวงจรวีซีโอ

รูปที่ 4.12 แสดงสเปกตรัมของวงจรวงจรสังเคราะห์ความถี่ 136.7 เมกะเฮิรตซ์

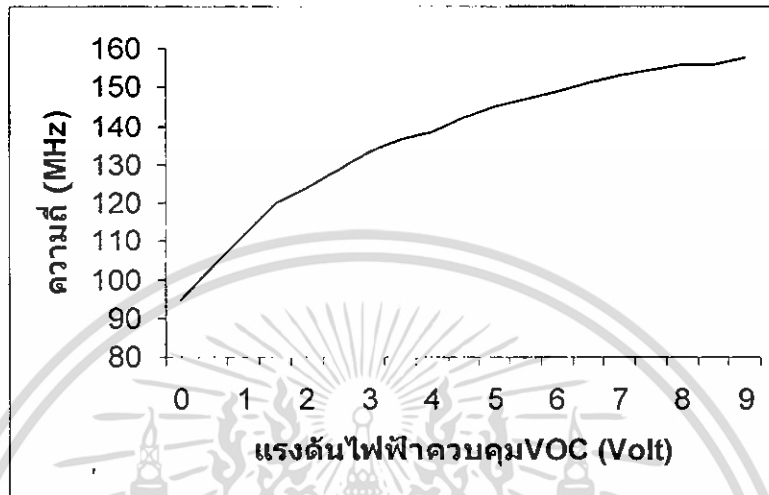
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 วงจรตั้งคราะห์ความถี่ของเครื่องรับที่มีความถี่ 125 เมกกะเฮิรตซ์

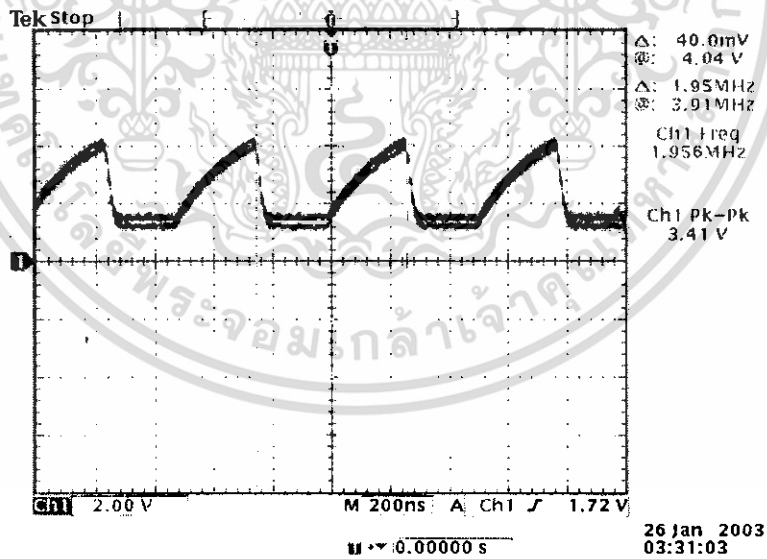
ประกอบด้วยวงจรต่างๆเหมือนวงจรตั้งคราะห์ความถี่ 135.7 เมกกะเฮิรตซ์ โดยมีผลการออกสซึลเลทความถี่และเพาเวอร์ของวีซีไอดังนี้

Vcontrol	f(MHz)	Power(dBm)
0	94.5	-59
0.5	103.1	-55
1.0	111.7	-53.2
1.5	120	-54
2.0	124	-52
2.5	128.5	-52
3.0	133	-51.6
3.5	136.5	-51.8
4.0	138.5	-52.2
4.5	142	-52
5.0	144.8	-52
5.5	147	-52
6.0	148.8	-52.2
6.5	150.9	-52.2
7.0	153	-52.2
7.5	154.3	-51.8
8.0	156	-51.6
8.5	157.5	-51.6
9.0	159	-51.8

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการออกสซึลเลทความถี่และเพาเวอร์ของวีซีไอความถี่ 125 MHz

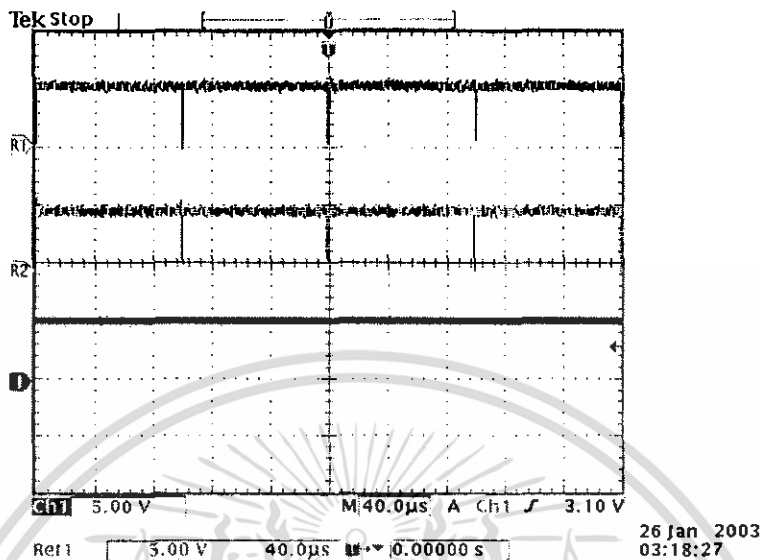

รูปที่ 4.13 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างความถี่และแรงดันไฟตรงที่ควบคุมของวิซีโอ 125 เมกกะเฮิร์ตซ์

รูปที่ 4.14 แสดงสัญญาณเอาต์พุตของวงจรพรีสเกลเลอร์ ทางด้านรับ

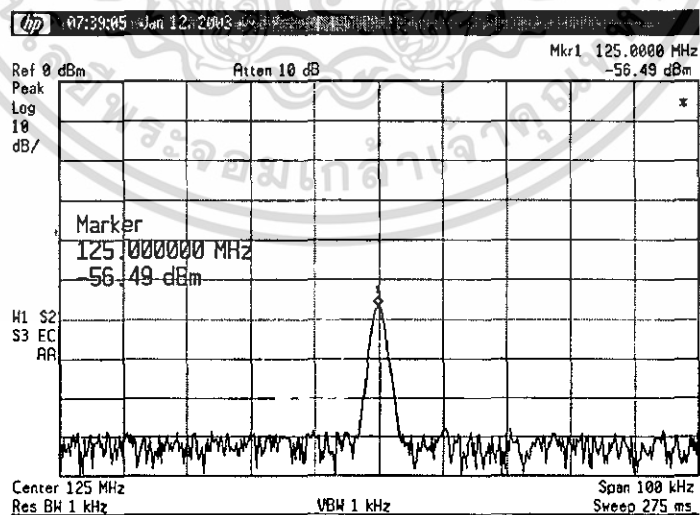
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.15 แสดงเอาต์พุตของเฟสดีเทคเตอร์และสัญญาณที่ขา LD

- Ref1 คือ สัญญาณที่ขา LD
- Ref2 คือ สัญญาณเอาต์พุต Φ_V ที่ขา 7
- Ch1 คือ สัญญาณเอาต์พุต Φ_R ที่ขา 8

เมื่อผ่านวงจรฟิลเตอร์เพื่อทำการกรองสัญญาณความถี่สูงที่ออกมาจากเฟสดีเทคเตอร์ออก เอาต์พุตที่ได้จะเป็นสัญญาณพัลส์ซึ่งสัญญาณที่นำไปควบคุมวงจรวีซีไอ

รูปที่ 4.16 แสดงสเปกตรัมของวงจรสังเคราะห์ความถี่ 125 เมกกะเฮิร์ตซ์

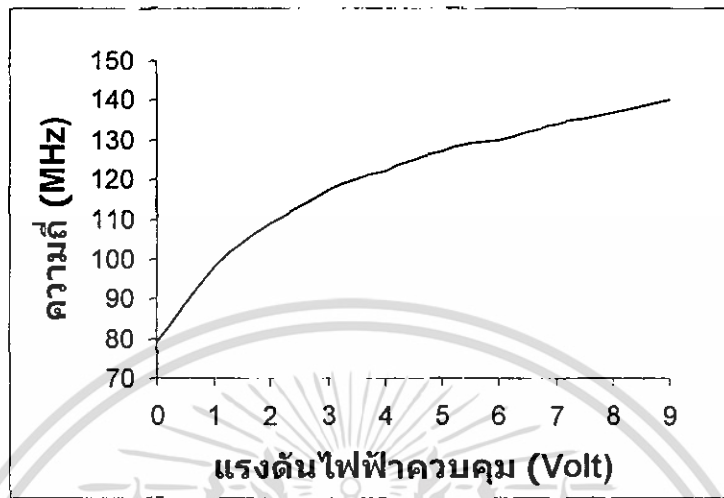
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.4 วงจรสังเคราะห์ความถี่ของเครื่องส่งที่มีความถี่ 126 เมกกะเฮิร์ตซ์

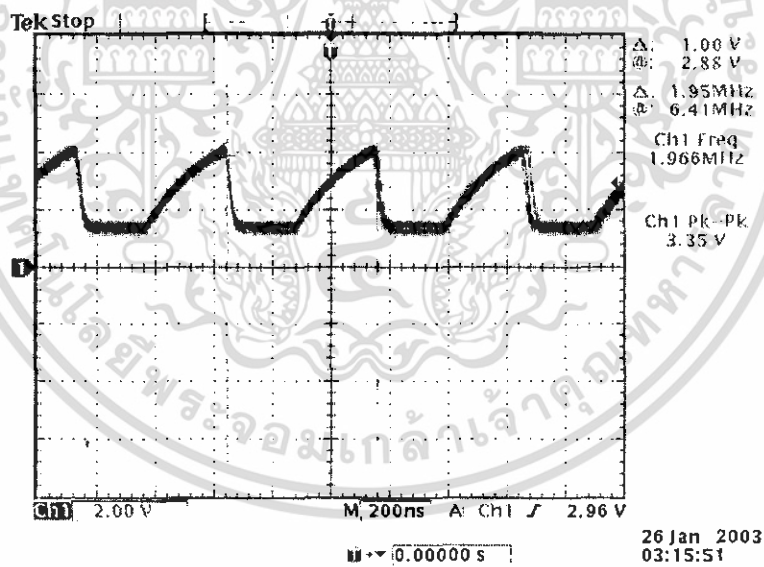
ประกอบด้วยวงจรต่างๆเหมือนวงจรสังเคราะห์ความถี่ 135.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ โดยมีผลการออกสิจเลขความถี่และเพาเวอร์ของวีซีไอดังนี้

Vcontrol	f(MHz)	Power(dBm)
0	19	-59
1.0	97.8	-55.2
1.5	104	-54.2
2.0	109	-53.4
2.5	113	-52.6
3.0	117	-54.2
3.5	120	-52.2
4.0	122	-52.6
4.5	125	-51.8
5.0	127	-52.4
5.5	129	-53
6.0	130	-53.8
6.5	132	-51.4
7	134	-53.4
8	137	-52.6
9	140	-51

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการออกสิจเลขความถี่และเพาเวอร์ของวีซีไอความถี่ 126 MHz

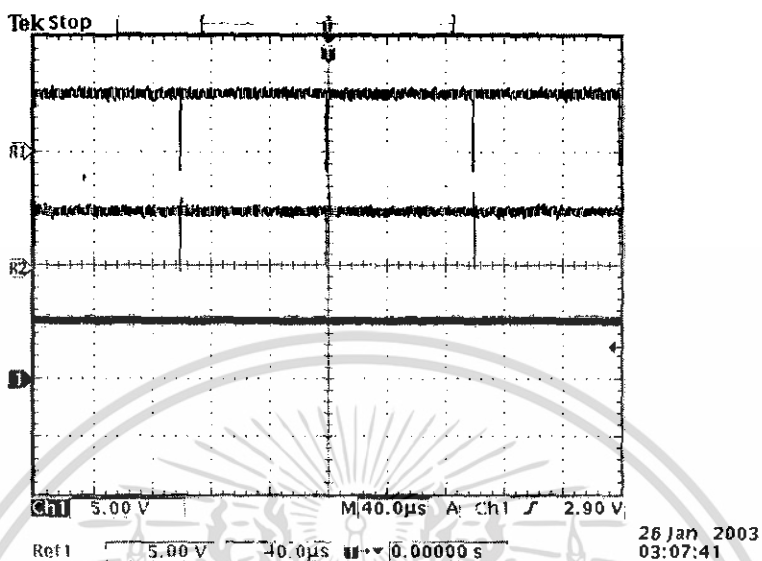

รูปที่ 4.17 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างความถี่และแรงดันไฟตรงที่ควบคุมของวีซีโอ 126 เมกะเฮิร์ตซ์

รูปที่ 4.18 แสดงสัญญาณเอาต์พุตของวงจรพริสเกลเลอร์ ทางค่านับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

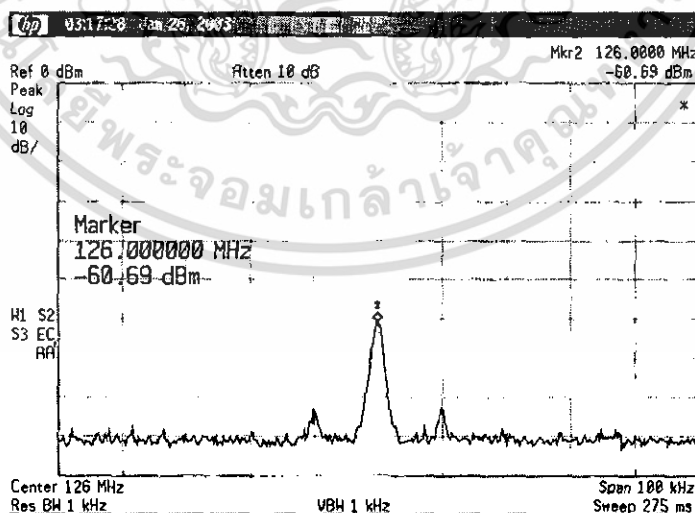
รูปที่ 4.19 แสดงเอาต์พุตของเฟสดีเทคเตอร์และสัญญาณที่ขา LD

Ref1 คือ สัญญาณที่ขา LD

Ref2 คือ สัญญาณเอาต์พุต Φ_V ที่ขา 7

Ch1 คือ สัญญาณเอาต์พุต Φ_R ที่ขา 8

เมื่อผ่านวงจรฟิลเตอร์เพื่อทำการกรองสัญญาณความถี่สูงที่ออกมาจากเฟสดีเทคเตอร์ออก เอาต์พุตที่ได้จะเป็นสัญญาณไฟดิซ ซึ่งเป็นสัญญาณที่นำไปควบคุมวงจรวีซีโอ

รูปที่ 4.20 แสดงสเปกตรัมของวงจรงสร้างที่ความถี่ 126 เมกกะเฮิร์ตซ์

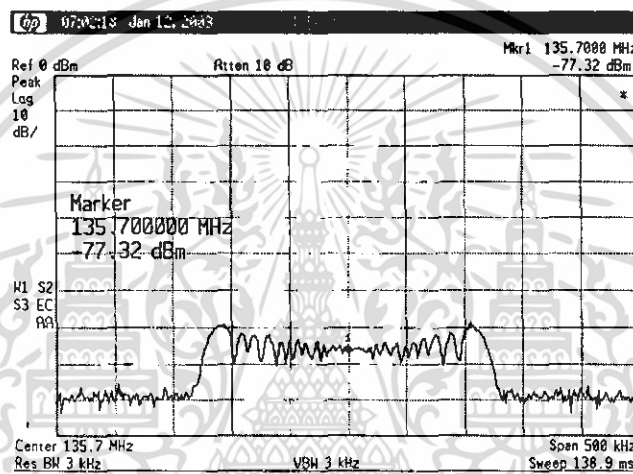
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การมอดูเลตทางความถี่

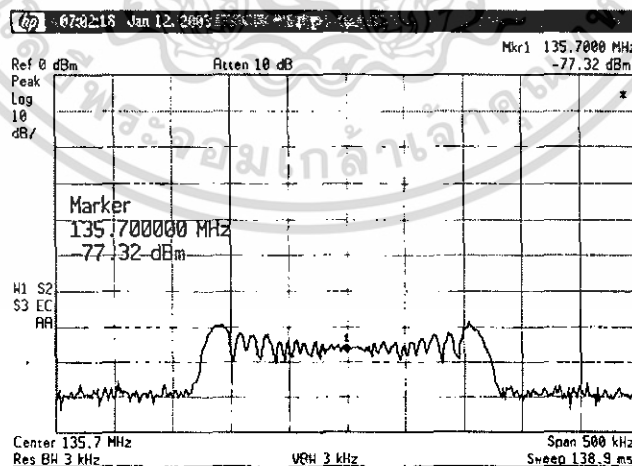
การศึกษาการมอดูเลตทางความถี่ในการส่งสัญญาณต่างๆจำเป็นต้องรู้ว่าสัญญาณนั้นมีอุปกรณ์อยู่ในช่วงความถี่เท่าไร สิ่งที่ต้องคำนึงถึงที่สำคัญคือ ค่าความถี่เบี่ยงเบนสูงสุด

4.4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของสัญญาณข่าวสารกับสเปกตรัมของสัญญาณเอพเอ็ม

สังเกตค่าความถี่เบี่ยงเบนที่เกิดขึ้น โดยทำการทดลองโดยป้อนสัญญาณไซน์ที่มีขนาดต่างกันแล้วทำการเปรียบเทียบผลของสเปกตรัมที่เกิด คือ สัญญาณไซน์ที่ ความถี่3kHz แอมพลิจูด50mV และสัญญาณไซน์ความถี่3kHz แอมพลิจูด 100 mV แสดงผลของสเปกตรัมได้ดังรูปที่ 4.21,4.22

รูปที่ 4.21 แสดงผลสเปกตรัมของการ สัญญาณFM
เมื่อข่าวสารเป็นสัญญาณ ไซน์ ความถี่3kHz แอมพลิจูด50mV

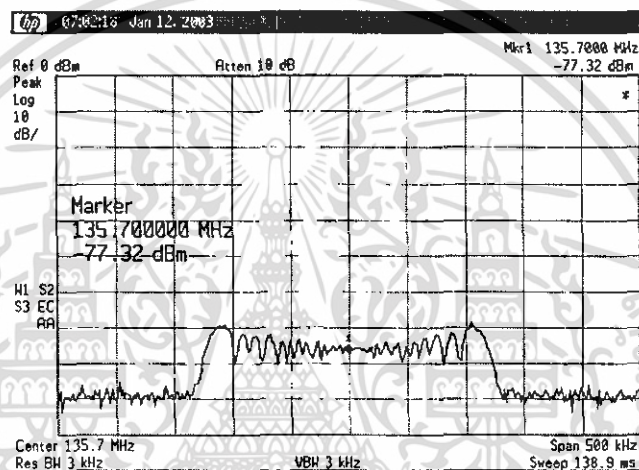

รูปที่ 4.22 แสดงผลสเปกตรัมของการ สัญญาณFM
เมื่อข่าวสารเป็นสัญญาณ ไซน์ ความถี่3kHz แอมพลิจูด100 mV

ซึ่งจะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงขนาดของสัญญาณที่นำมาถอดเลข ไม่มีผลกับขนาดของแบนด์วิดท์ของวงจรมอดูเลชัน

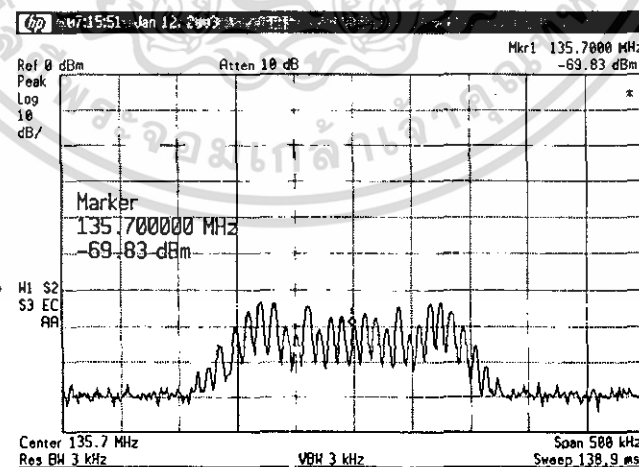
4.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของสัญญาณข่าวสารกับสเปกตรัมของสัญญาณเอฟเอ็ม

เราจะทำทดลองโดยการป้อนสัญญาณ ไซน์ ที่มีขนาดเท่ากันแต่มีความถี่ที่แตกต่างกันแล้วทำการสังเกตสเปกตรัมของสัญญาณที่ได้ คือ สัญญาณ ไซน์ ความถี่ 3 kHz แอมพลิจูด 50 mV และ สัญญาณ ไซน์ ความถี่ 10 kHz แอมพลิจูด 50 mV ผลการทดลองแสดงดังรูป 4.23, 4.24

รูปที่ 4.23 แสดงผลสเปกตรัมของการสัญญาณ FM

เมื่อข่าวสารเป็นสัญญาณ ไซน์ ความถี่ 3 kHz แอมพลิจูด 50 mV

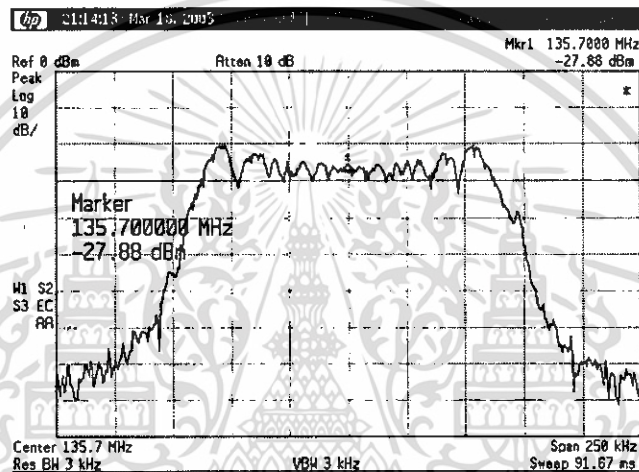
รูปที่ 4.24 แสดงผลสเปกตรัมของการสัญญาณ FM

เมื่อข่าวสารเป็นสัญญาณ ไซน์ ความถี่ 10 kHz แอมพลิจูด 50 mV

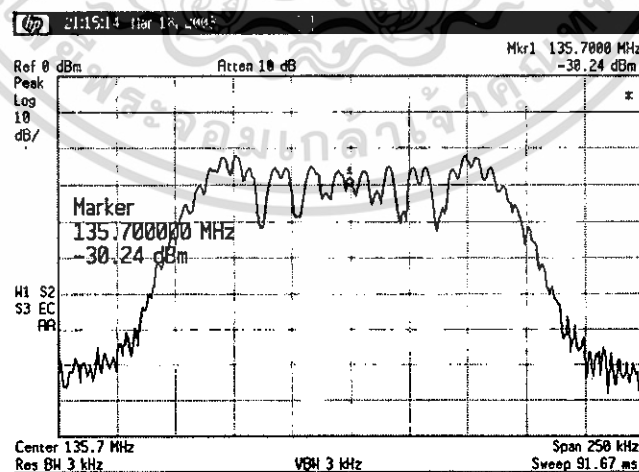
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะสังเกตเห็นว่าเมื่อทดลองสร้างสัญญาณ FM ใช้ความถี่ของสัญญาณข่าวสารที่แตกต่างกันในการมอดูเลต แต่หันมาควบคุมขนาดของสัญญาณข่าวสารแทน จะได้สัญญาณ FM ตามสเปกตรัมรูปที่ 4.23 และ รูปที่ 4.24 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันอธิบายได้ว่าความถี่ของสัญญาณข่าวสารไม่มีผลต่อแบนด์วิธของสัญญาณ FM ส่วนที่เปลี่ยนแปลงคือ จำนวนแท่งสเปกตรัมในสัญญาณ FM ที่แปรผันตามความถี่ของสัญญาณข่าวสาร

4.4.3 ผลของสเปกตรัมจากการมอดูเลตที่ความถี่ 135.7 MHz

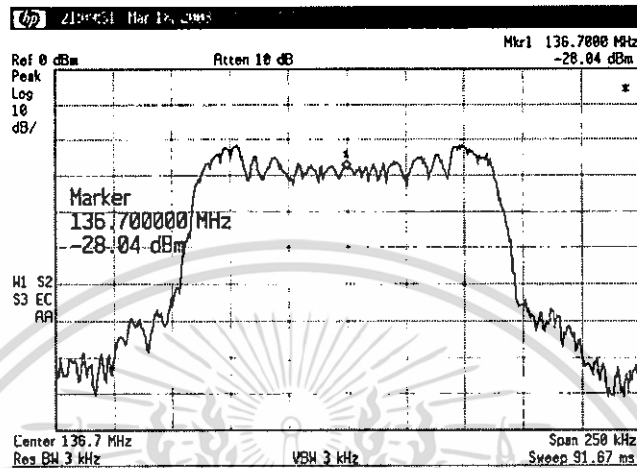
รูปที่ 4.25 แสดงสเปกตรัมของสัญญาณ FM ความถี่ 135.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ ที่ถูกมอดูเลตด้วยสัญญาณข่าวสาร 2.4 kHz

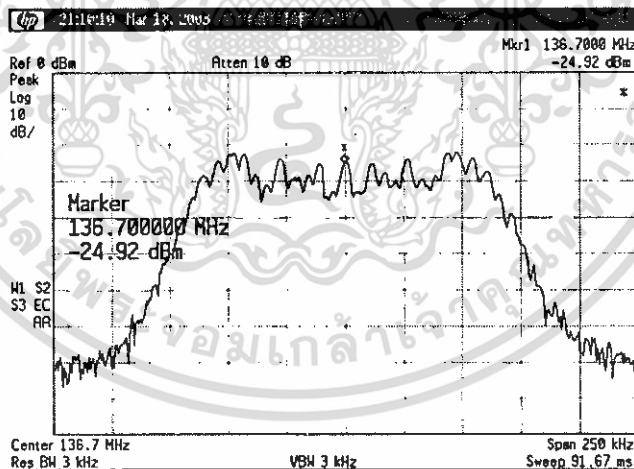
รูปที่ 4.26 แสดงสเปกตรัมของสัญญาณ FM ความถี่ 135.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ ที่ถูกมอดูเลตด้วยสัญญาณข่าวสาร 5.4 kHz

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.4 ผลของสเปกตรัมจากการมอดูเลตที่ความถี่ 136.7 MHz

รูปที่ 4.27 แสดงสเปกตรัมของสัญญาณ FM ความถี่ 136.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ ที่ถูกมอดูเลตด้วยสัญญาณข่าวสาร 2.4 kHz

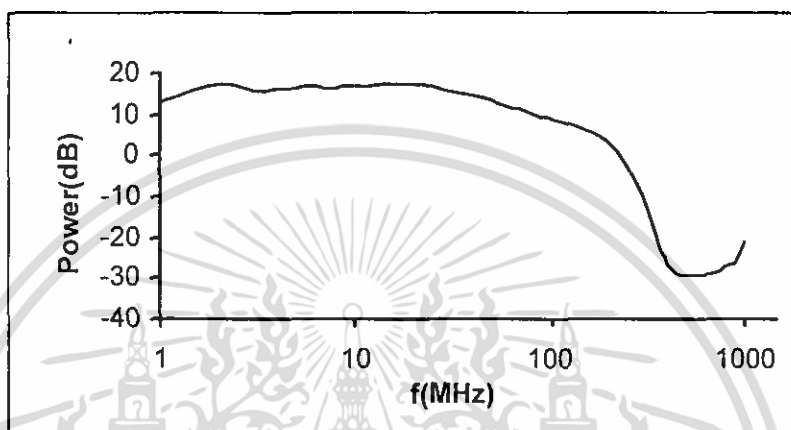

รูปที่ 4.28 แสดงสเปกตรัมของสัญญาณ FM ความถี่ 136.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ ที่ถูกมอดูเลตด้วยสัญญาณข่าวสาร 5.4 kHz

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 ผลการทดลองวงจรขยายกำลังงาน (Power Amplifier)

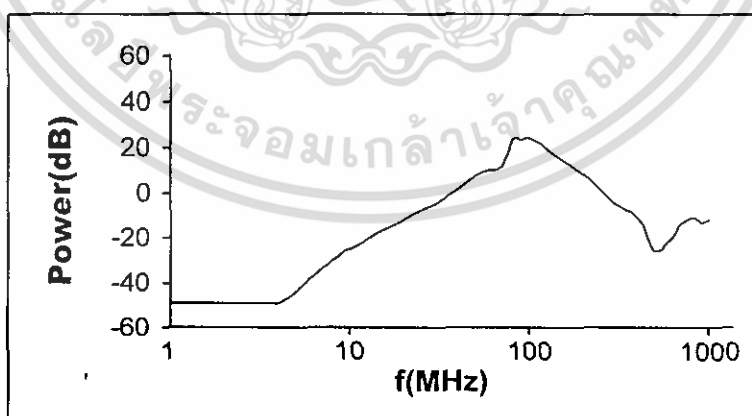
เป็นวงจรที่สร้างเพื่อเพิ่มอัตราขยายสัญญาณ FM ที่ทำการส่งออกอากาศเพื่อให้ได้ระยะทางที่ไกล และเครื่องรับสามารถรับสัญญาณ FM ที่ส่งมาแล้วนำมาทำการตีโมดูลสัญญาณข่าวสารออกมาได้ถูกต้อง รูปที่ 4.29 แสดงกราฟคุณสมบัติของวงจรขยายกำลังงาน

รูปที่ 4.29 แสดงกราฟคุณสมบัติของวงจรขยายกำลังงาน

4.6 วงจรพีเอมพลิฟายเออร์

เมื่อวัดคุณสมบัติของวงจรพีเอมพลิฟายเออร์ แล้วนำมาพล็อตกราฟจะได้ดังรูปที่ 4.30

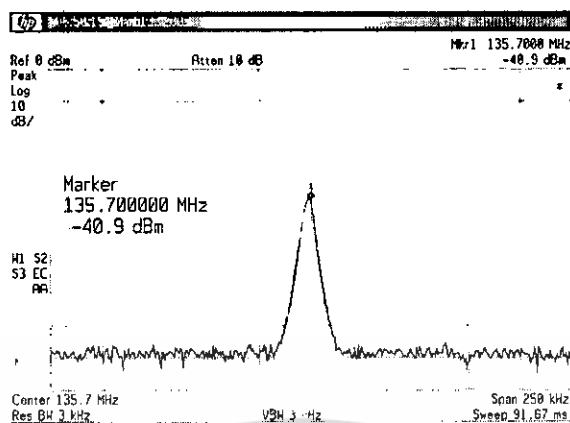
รูปที่ 4.30 กราฟคุณสมบัติของวงจรพีเอมพลิฟายเออร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

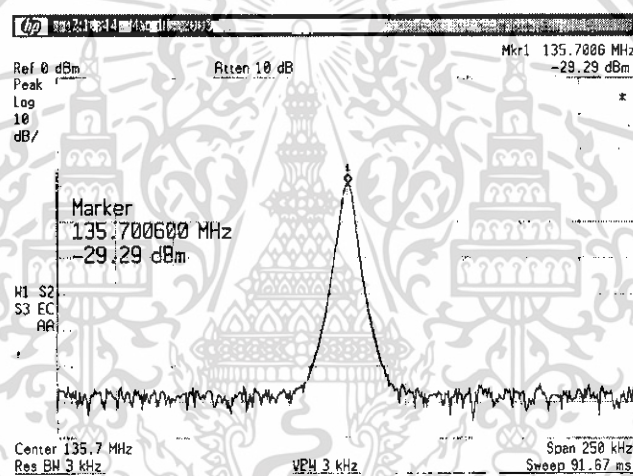
f(MHz)	Power(dB)
1	-49
2	-49
3	-49
4	-49
5	-44
6	-38
7	-33
8	-30
9	-27
10	-25
20	-12
30	-5
40	1.3
50	7.2
60	10
70	11.8
80	23
90	23.4
100	24
200	8
300	-4
400	-10.5
500	-26
600	-22
700	-13
800	-11
900	-13
1000	-12

ตารางที่ 4.5 ตารางคุณสมบัติของวงจรฟรีแอมพลิฟายเออร์

เมื่อทำการทดลองรับสัญญาณทางเครื่องรับ โดยยังไม่ผ่านวงจรฟรีแอมพลิฟายเออร์ได้สเปกตรัมของสัญญาณที่ความถี่ 135.7 MHz มี power -40 dBm ดังรูปที่ 4.31 และเมื่อทำการนำสัญญาณผ่านวงจรฟรีแอมพลิฟายเออร์ได้สเปกตรัมของสัญญาณที่ความถี่ 135.7 MHz มี power -29 dBm ดังรูปที่ 4.32 ดังนั้นแสดงว่าวงจรฟรีแอมพลิฟายเออร์นี้ มีกำลังขยายเท่ากับ 11 dB

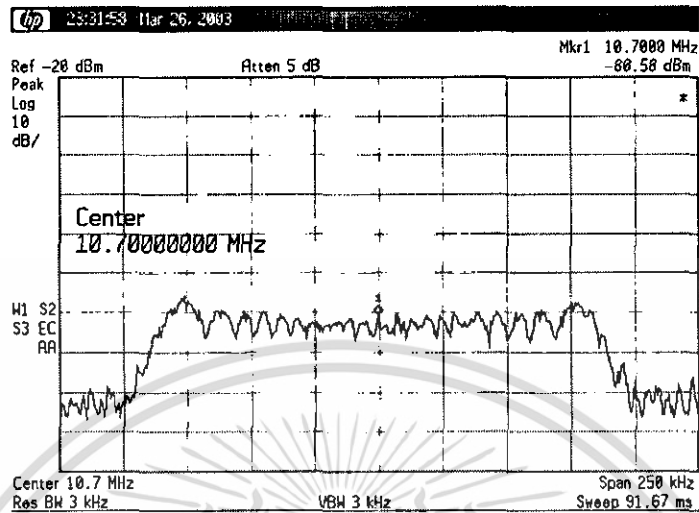
รูปที่ 4.31 แสดงสเปกตรัมของสัญญาณที่รับได้ทางเครื่องรับ
ขณะยังไม่ผ่านวงจรพรีแอมพลิฟายเออร์ ที่ความถี่ 135.7 MHz -40 dBm

รูปที่ 4.32 แสดงสเปกตรัมของสัญญาณที่รับได้ทางเครื่องรับ
เมื่อผ่านวงจรพรีแอมพลิฟายเออร์ ที่ความถี่ 135.7 MHz -29 dBm

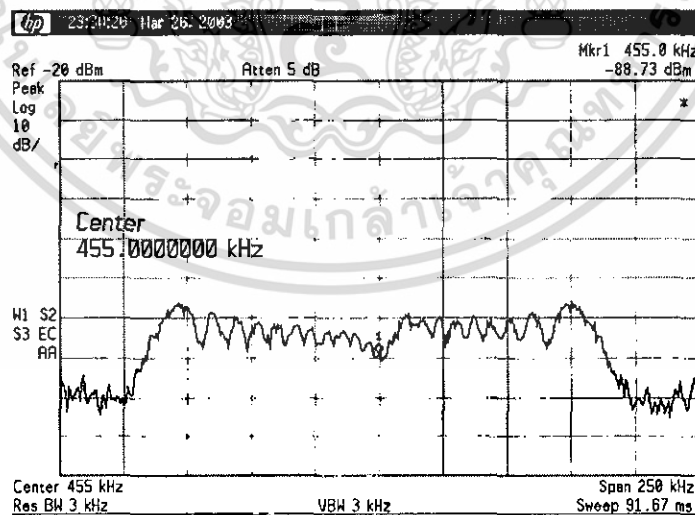
4.7 วงจรเอฟเอ็มดีเทกเตอร์

เลือกใช้ไอซีเบอร์ MC13135 เป็นตัวดีเทคสัญญาณเอฟเอ็มที่ส่งมา โดยมีหลักการทำงาน คือ ลดความถี่จากสัญญาณเอฟเอ็มที่รับมาได้เป็น 10.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ โดยใช้หลักการผสมสัญญาณ (mixer) ในที่นี้ความถี่ของสัญญาณเอฟเอ็ม คือ 135.7, 136.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ เพราะฉะนั้นสัญญาณที่นำมาผสมกับ 135.7, 136.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ คือ ความถี่, 125, 126 เมกกะเฮิร์ตซ์ แสดงผลสเปกตรัมของสัญญาณความถี่ 10.7 เมกกะเฮิร์ตซ์ ได้ดังรูปที่ 4.33

รูปที่ 3.33 แสดงผลสเปกตรัมของสัญญาณความถี่ 10.7 เมกะเฮิร์ตซ์

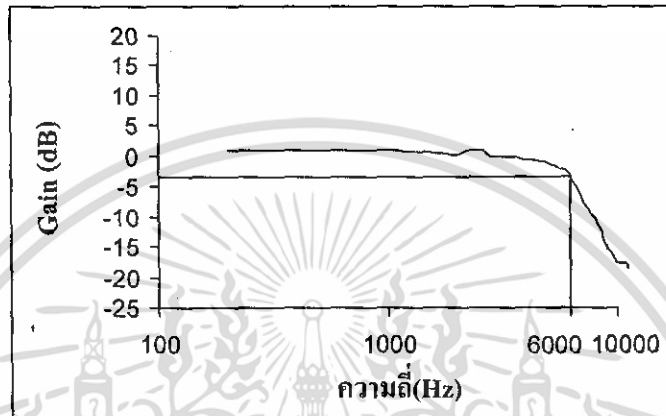
จากนั้นนำสัญญาณแอฟเอ็มที่ความถี่ 10.7 เมกะเฮิร์ตซ์ไปผสมกับ 10.245 เมกะเฮิร์ตซ์ ที่มาจาก คริสตัลอสซิลเลเตอร์ ได้สัญญาณแอฟเอ็มความถี่ 455 กิโลเฮิร์ตซ์ แสดงสเปกตรัมของสัญญาณความถี่ 455 กิโลเฮิร์ตซ์ได้ดังรูปที่ 4.34 จากนั้นนำสัญญาณแอฟเอ็มความถี่ 455 เมกะเฮิร์ตซ์ไปดีมอดูเลตโดยใช้ Quadrature Discriminator ได้สัญญาณข่าวสารที่ต้องการ

รูปที่ 4.34 แสดงสเปกตรัมของสัญญาณความถี่ 455 กิโลเฮิร์ตซ์

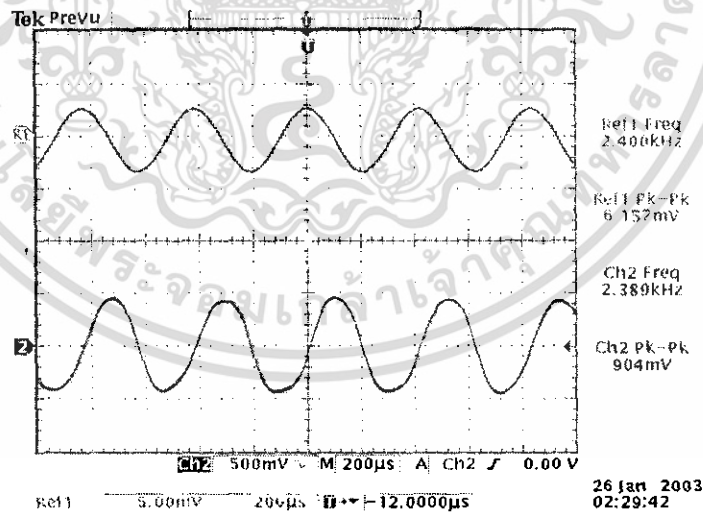
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่เนื่องจากสัญญาณที่ออกจากวงจรเอฟเอ็มดีเทคเตอร์เป็นสัญญาณที่มีค่าความถี่หลายค่าผสมกันมา จึงจำเป็นต้องมีวงจร Low pass Filter เพื่อกรองเฉพาะสัญญาณข่าวสาร โดยเลือกใช้วงจร Low pass Filter แบบ Butterworth ที่มีความถี่ cut off 6 kHz หลังจากการออกแบบและทดลองสามารถแสดงกราฟคุณสมบัติของวงจร Low pass Filter ได้ดังรูปที่ 4.35

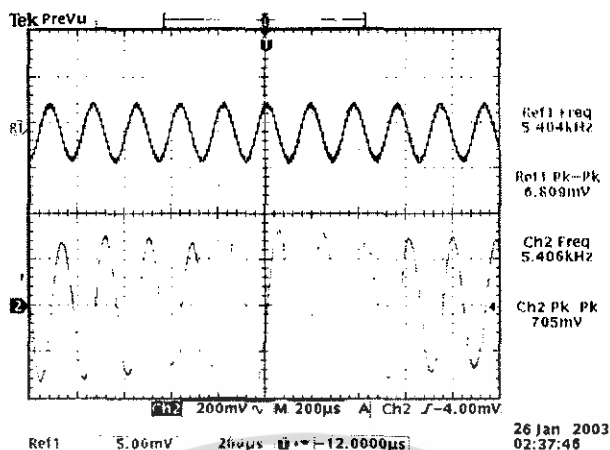
รูปที่ 4.35 แสดงคุณสมบัติของวงจร Low pass Filter

เมื่อนำวงจร Low pass Filter นี้ มาต่อรวมเข้ากับวงจรเอฟเอ็มดีเทคเตอร์ก็จะสามารถกรองเอาสัญญาณข่าวสารออกมาได้ดังรูปที่ 4.36

รูปที่ 4.36 แสดงผลการเปรียบเทียบสัญญาณไซน์ความถี่ 2.4 กิโลเฮิร์ตซ์ กับสัญญาณที่เอาต์พุตของ IC13135

Ref 1 คือ สัญญาณไซน์ความถี่ 2.4 กิโลเฮิร์ตซ์ก่อนจะถูกมอดูเลตทางภาคส่ง
Ch2 คือ สัญญาณที่ออกจาก IC13135 ซึ่งผ่านวงจร Low pass Filter ทางภาครับ

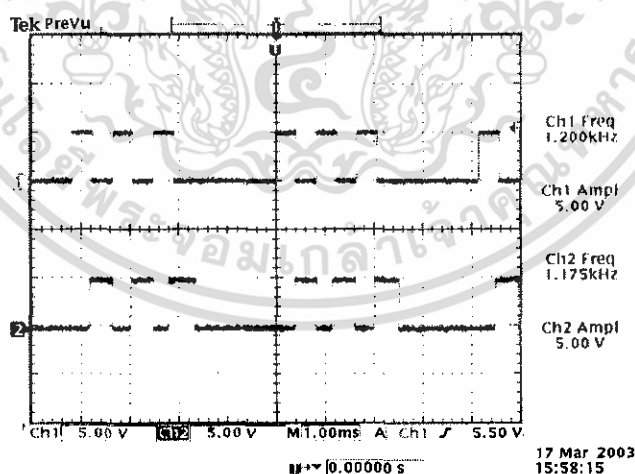
รูปที่ 4.37 แสดงผลการเปรียบเทียบสัญญาณไซน์ความถี่ 5.4 กิโลเฮิรตซ์
กับสัญญาณที่เอาต์พุตของ IC13135

Ref1 คือ สัญญาณไซน์ความถี่ 5.4 กิโลเฮิรตซ์ก่อนจะถูกมอดูเลตทางภาคส่ง

Ch2 คือ สัญญาณที่ออกจาก IC13135 ซึ่งผ่านวงจร Low pass Filter ทางภาครับ

4.8 แสดงผลการส่งและรับสัญญาณโดยวิธีการไร้สาย

จากการทดลองได้ส่งสัญญาณอักษร "A" จากไมโครคอนโทรลเลอร์เข้าสู่วงจรเอฟเอสเคมอดูเลเตอร์
เข้าเครื่องส่งสัญญาณเอฟเอ็ม แล้วทำการรับสัญญาณดังกล่าวที่เครื่องรับสัญญาณเอฟเอ็มแล้วนำมาผ่านวงจร
เอฟเอสเคมอดูเลเตอร์จะได้สัญญาณดังรูปที่ 4.38 จะเห็นว่ารูปสัญญาณที่รับได้จากวิธีการไร้สาย มีรูปสัญญาณ
ลักษณะเดียวกับสัญญาณอักษร "A" จากไมโครคอนโทรลเลอร์

รูปที่ 4.38 แสดงสัญญาณเปรียบเทียบเมื่อส่งอักษร "A" จากไมโครคอนโทรลเลอร์
และสัญญาณที่รับได้จากเครื่องรับ

Ch 1 คือ สัญญาณอักษร "A" ที่จะทำการส่งก่อนเข้าเอฟเอสเคมอดูเลเตอร์

Ch 2 คือ สัญญาณอักษร "A" ที่รับได้ทางเครื่องรับหลังจากผ่านเอฟเอสเคมอดูเลเตอร์

4.9 คุณสมบัติของสายอากาศ

ในโครงการนี้ได้นำสายอากาศไดโพลมาใช้งานจึงทำการคำนวณหาค่า farfield

จากสูตร
$$R \geq \frac{2D^2}{\lambda}$$

$$D = 54 \text{ cm}, \lambda = 2.22 \text{ m}$$

ได้ระยะ farfield

$$R \geq 0.263 \text{ m}$$

คุณลักษณะที่สำคัญของสายอากาศโมโนโพลคือมีรูปแบบการกระจายคลื่นเป็นแบบ Omnidirectional และยังสามารถหาคุณสมบัติของสายอากาศต่างๆ ได้ดังนี้

ช่วงความถี่ที่ใช้งานพิจารณาจากทฤษฎีค่า VSWR ซึ่งคืออัตราส่วนแรงดันค่าสูงที่สุดและค่าต่ำที่สุดของคลื่นนิ่ง (voltage standing wave ratio)

คำนวณได้จากสูตร
$$VSWR = \frac{E_{\max}}{E_{\min}} = \frac{E_i + E_r}{E_i - E_r}$$

E_{\max} = ค่าแรงดันที่สูงที่สุดของคลื่นนิ่ง

E_{\min} = ค่าแรงดันที่ต่ำที่สุดของคลื่นนิ่ง

E_i = ค่าขนาดของแรงดันที่คลื่นตกกระทบ

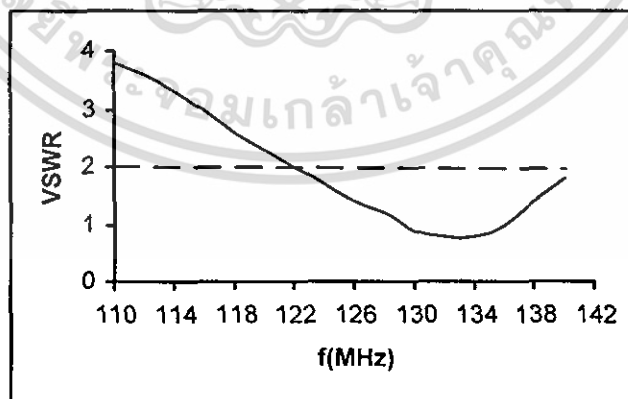
E_r = ค่าขนาดของแรงดันที่คลื่นสะท้อน

ควรมีค่าไม่เกิน 2 ในช่วง bandwidth ที่ใช้งาน จากการวัดค่า VSWR อยู่ในช่วงความถี่ 122.6 -140 MHz ที่ใช้งาน โดยใช้ Network Analyzer ในการวัดคุณสมบัติของสายอากาศซึ่งได้ค่าต่างๆดังนี้

ค่า Impedance ที่ความถี่ด้านส่ง 135.7 MHz $Z=63.352+j5.3965$

ค่า SWR ที่ความถี่ด้านส่ง 135.7 MHz เท่ากับ 1.4 :1 คือค่า SWR ที่ normalize ค่า E_{\min} เท่ากับ 1

ค่า Return Loss ที่ความถี่ด้านส่ง RL= -17.93 dB

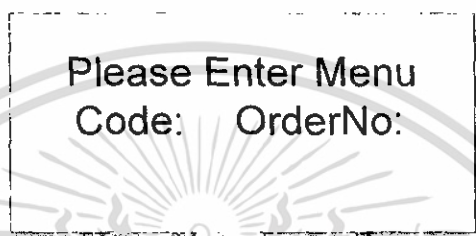

รูปที่ 4.39 แสดงค่าของ VSWR ของสายอากาศที่ใช้ในโครงการนี้ ดังนั้นสายอากาศที่นำมาใช้สามารถใช้งานได้กับเครื่องส่งอาหารไร้สายนี้

4.10 ขั้นตอนการทำงานของระบบ

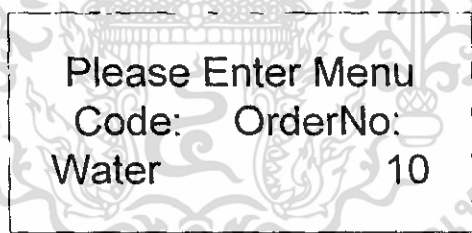
จากการได้ทดลองต่อวงจรที่ทำหน้าที่เป็นตัวรับรายการอาหารจากลูกค้าแล้วให้มีการแสดงผลทางหน้าจอ LCD พร้อมทั้งทำการส่งข้อมูลไปยังตัวรับ(Computer) โดยใช้สายส่งได้ผลดังนี้ และส่งข้อมูลโดยใช้สายส่งแล้วให้มีการแสดงผลทางด้านที่รับข้อมูลจากลูกค้ามาแสดงโดยจอ LCD ได้ผลดังนี้

1.เมื่อมีลูกค้าเข้ามาในร้านอาหารและนั่งที่โต๊ะซึ่งที่โต๊ะจะมีเครื่องสั่งอาหารวางอยู่ที่หน้าอ้อมีข้อความ ดังรูปที่ 4.40 ให้ลูกค้าทำการกดปุ่ม New Order เพื่อทำการเริ่มต้นการทำงาน

รูปที่ 4.40 แสดงขั้นตอนแรกของการทำงานของเครื่องสั่งอาหาร

2.จากนั้นลูกค้าจะทำการสั่งอาหารผ่านเครื่องสั่งอาหารด้วยตนเอง โดยเลือกจากรายการและราคาของอาหารที่เมนู โดยการสั่งอาหารนั้นทำได้โดยใส่รหัสสามหลักของรายการอาหารจากเมนูดังรูปที่ 4.41 แล้วกด Enter เพื่อสั่งอาหารรายการนั้น แต่ถ้าสั่งผิด ก็สามารถกดปุ่ม CLR เพื่อทำการยกเลิกรายการนั้นได้

รูปที่ 4.41 แสดงหน้าจอขณะทำการสั่งอาหาร

3.เมื่อได้สั่งอาหารตามความพอใจแล้ว ลูกค้าจะทำการกดปุ่ม Send เพื่อส่งรายการอาหารที่ได้สั่งไปแล้ว ส่งไปยังเครื่องรับ และที่หน้าจอของเครื่องสั่งอาหารจะปรากฏข้อความแสดงการส่งข้อมูลดังรูปที่ 4.42

รูปที่ 4.42 แสดงหน้าจอขณะทำการส่งรายการอาหาร

4. ในขณะที่ด้านรับตัวไมโครคอนโทรลเลอร์ทำการเก็บข้อมูลที่ถูกส่งมาจากเครื่องส่งแล้วทำการส่งข้อมูลไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อแสดงผลและเมื่อเครื่องคอมพิวเตอร์รับข้อมูลเรียบร้อยแล้วจะส่งสัญญาณมายืนยันผลการรับข้อมูล ไมโครคอนโทรลเลอร์ก็จะส่งค่าขึ้นมายังตัวส่งเช่นกัน หน้าจอจะปรากฏ ดังรูปที่ 4.43

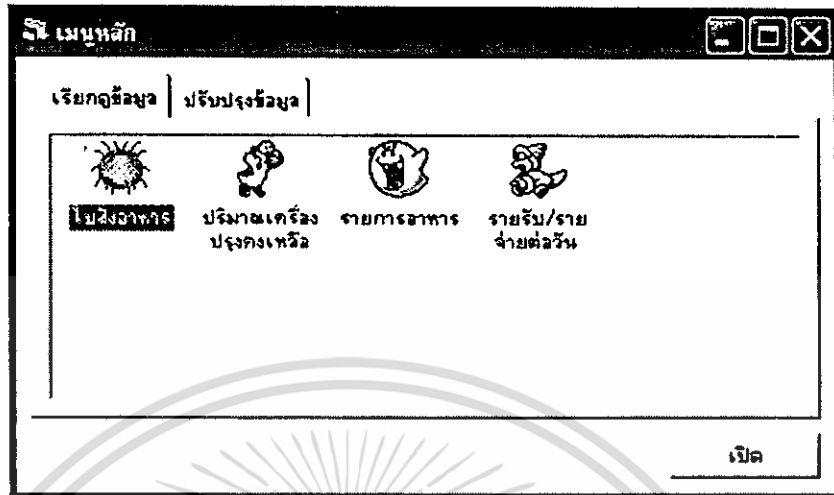
รูปที่ 4.43 แสดงหน้าจอเมื่อได้รับสัญญาณยืนยันการรับรายการอาหารเรียบร้อยแล้ว

5. หน้าจอจะกลับมาแสดงดังรูปที่ 4.40 เพื่อรับการส่งอาหารรายการอื่นๆต่อไป

4.11 การแสดงผลทางคอมพิวเตอร์

เมื่อทำเครื่องรับทำการรับข้อมูลแล้ว คอมพิวเตอร์จะทำงานดังนี้

1. ทำการเก็บข้อมูลที่ได้รับมาได้ไว้ในตัวแปรชนิด Array ตามเบอร์โต๊ะที่รับมาได้
2. ทำการเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้รับมาได้ว่าเป็นข้อมูลที่มิรหัสอาหารตรงกับในฐานข้อมูลที่เก็บไว้ด้วยใด ถ้าเปรียบเทียบตรงกับรายการอาหารตัวใด ก็จะทำการแสดงชื่ออาหาร, ราคาต่อหน่วยและราคารวมทั้งหมด
3. ต่อมาจะทำการเปรียบเทียบว่ารายการอาหารที่รับมาต้องใช้เครื่องปรุงที่มีรหัสใดบ้างตามฐานข้อมูลที่เก็บไว้ เมื่อเปรียบเทียบพบว่าเป็นรหัสใด ก็จะทำการลดเครื่องปรุงนั้นลงตามปริมาณที่ใช้
4. เมื่อต้องการจะดูว่าโต๊ะไหนมีการสั่งอาหารใดบ้างก็ทำการคลิกที่ไอคอน "ใบสั่งอาหาร" จะทำการแสดงผลรายการอาหารที่ถูกคำสั่งมาดังรูปที่ 4.44, 4.45

รูปที่ 4.44 แสดงวิธีการเรียกดูใบสั่งอาหาร

โต๊ะ:

วันที่:

ลูกค้าคนที่:

รายการอาหารที่สั่ง

ชื่ออาหาร	สถานะ
Ham Sandwich	ปรุงสำเร็จ
Combo Burger	ปรุงสำเร็จ
Club Sandwich	ปรุงสำเร็จ
Bacon Set	ปรุงสำเร็จ
Tuna Sandwich	ปรุงสำเร็จ

ยอดเงิน

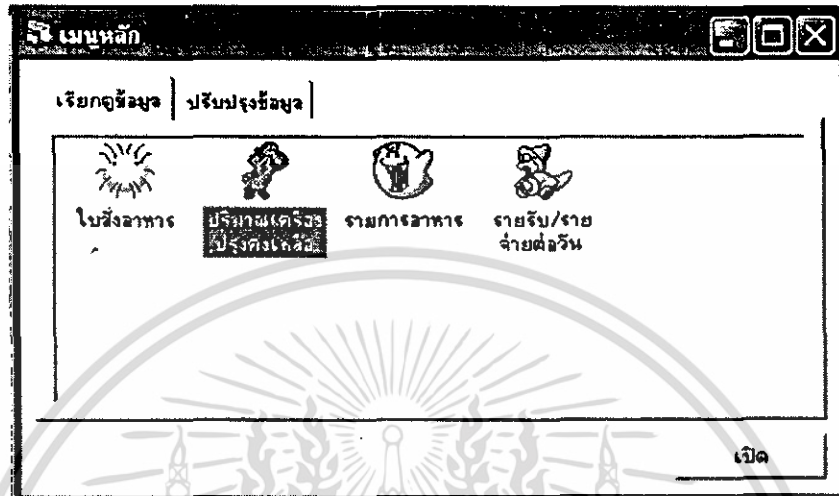
ยอดเงินทั้งหมด: บาท

ปิด

รูปที่ 4.45 แสดงใบรายการอาหาร โต๊ะที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ถ้าจะดูปริมาณเครื่องปรุงที่คงเหลือ ให้ทำการคลิกที่ไอคอน “ปริมาณเครื่องปรุงคงเหลือ” ดังรูป ที่ 4.46 และจะแสดงผลดังรูปที่ 4.47

รูปที่ 4.46 แสดงวิธีการเรียกดูใบสั่งอาหาร

The screenshot shows a window titled 'ปริมาณเครื่องปรุงคงเหลือ' (Remaining Ingredients). It contains a table with the following data:

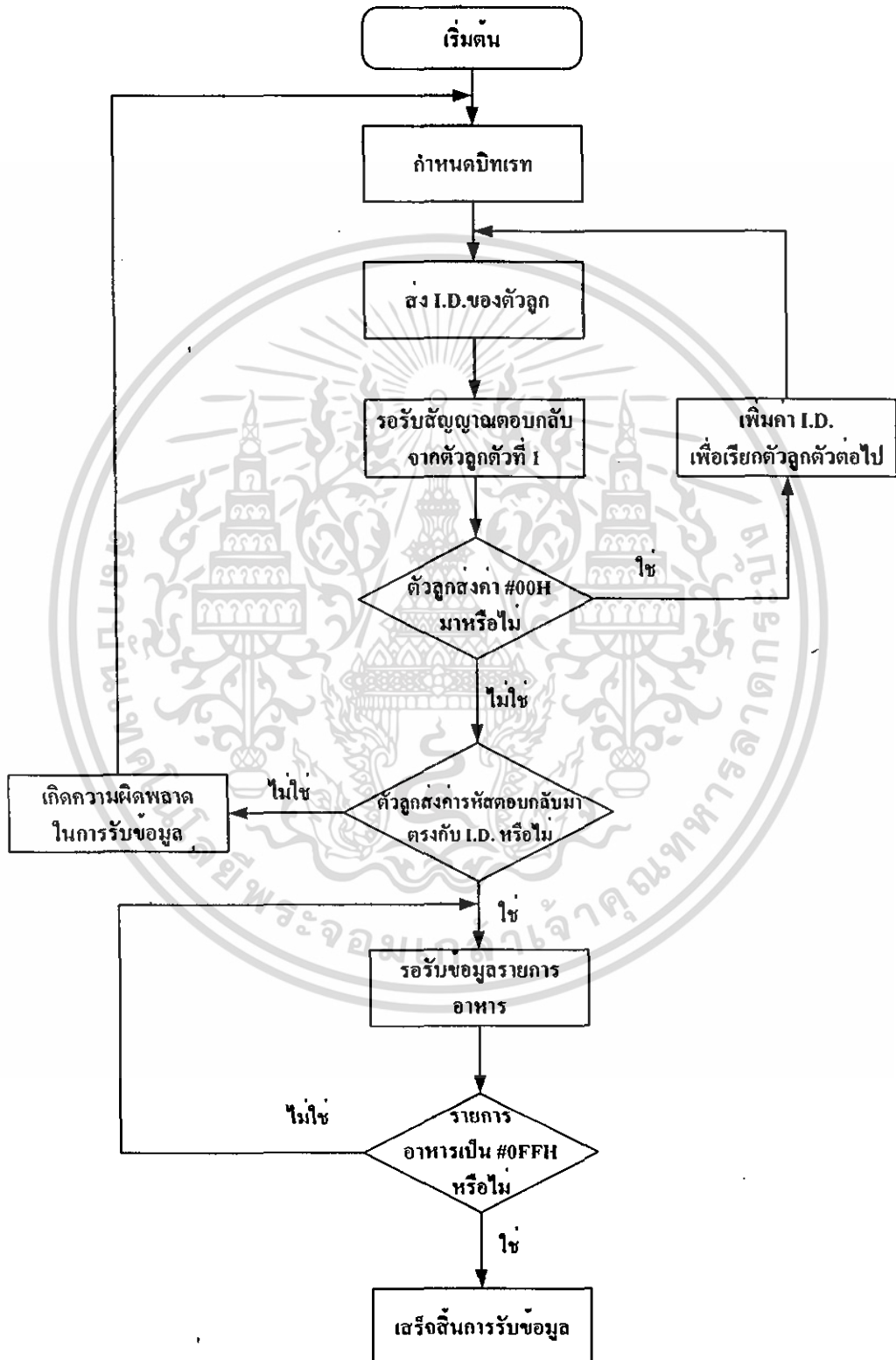
เครื่องปรุง	ปริมาณคงเหลือ	หน่วย
Conflake	5,000.00	gam
Bacon	99.00	Piece
Ham	75.00	Piece
Bread	33.00	Piece
Tuna	250.00	gam
Vegetable	560.00	gam
Chicken	393.00	Piece
Beef	163.00	Piece
Milk	200.00	Glasses
Samol	150.00	Piece

A 'ปิด' (Close) button is located at the bottom right of the window.

รูปที่ 4.47 แสดงปริมาณเครื่องปรุงอาหารที่เหลืออยู่

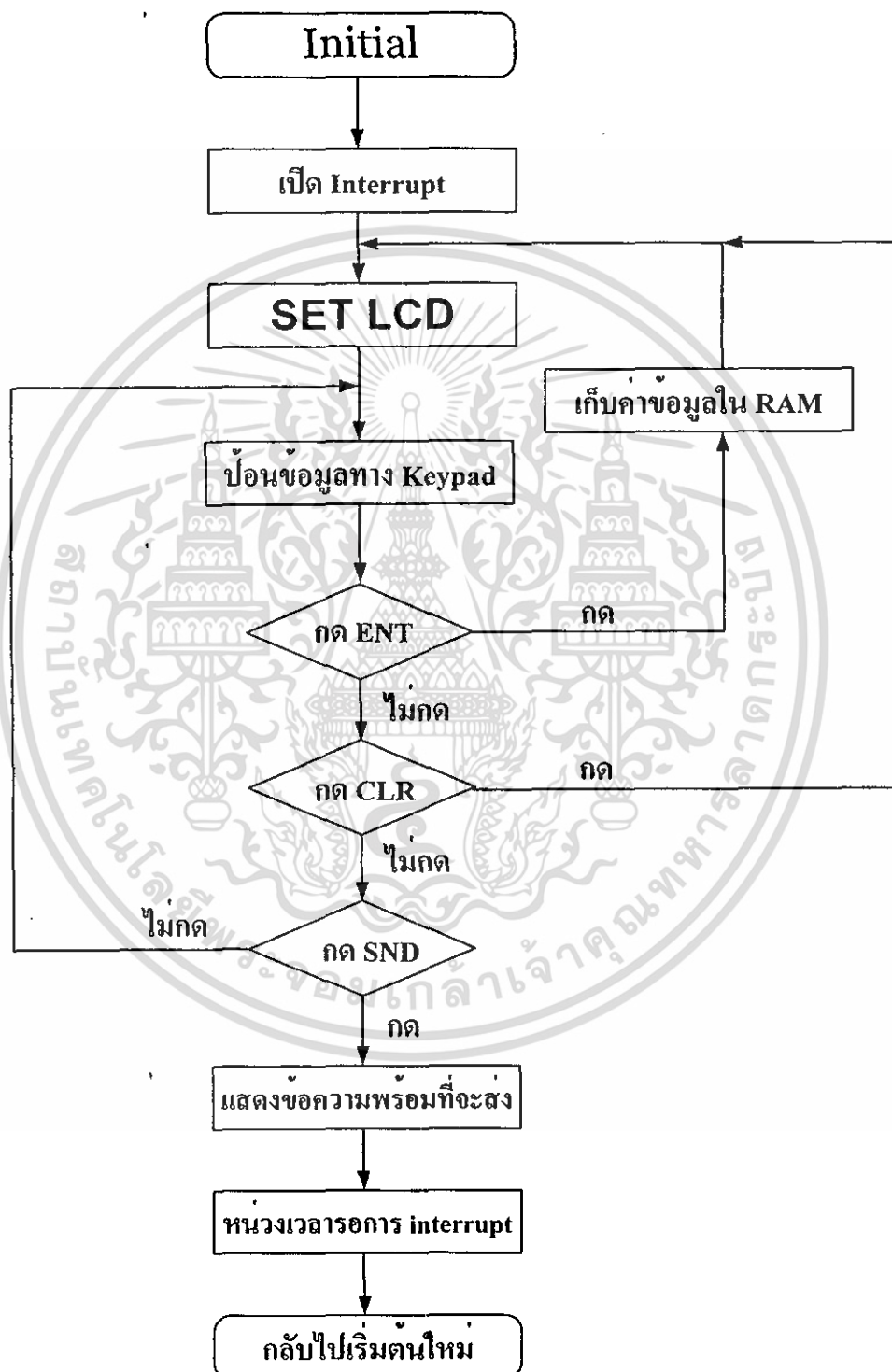
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.12 Flowchart Master (คอมพิวเตอร์)

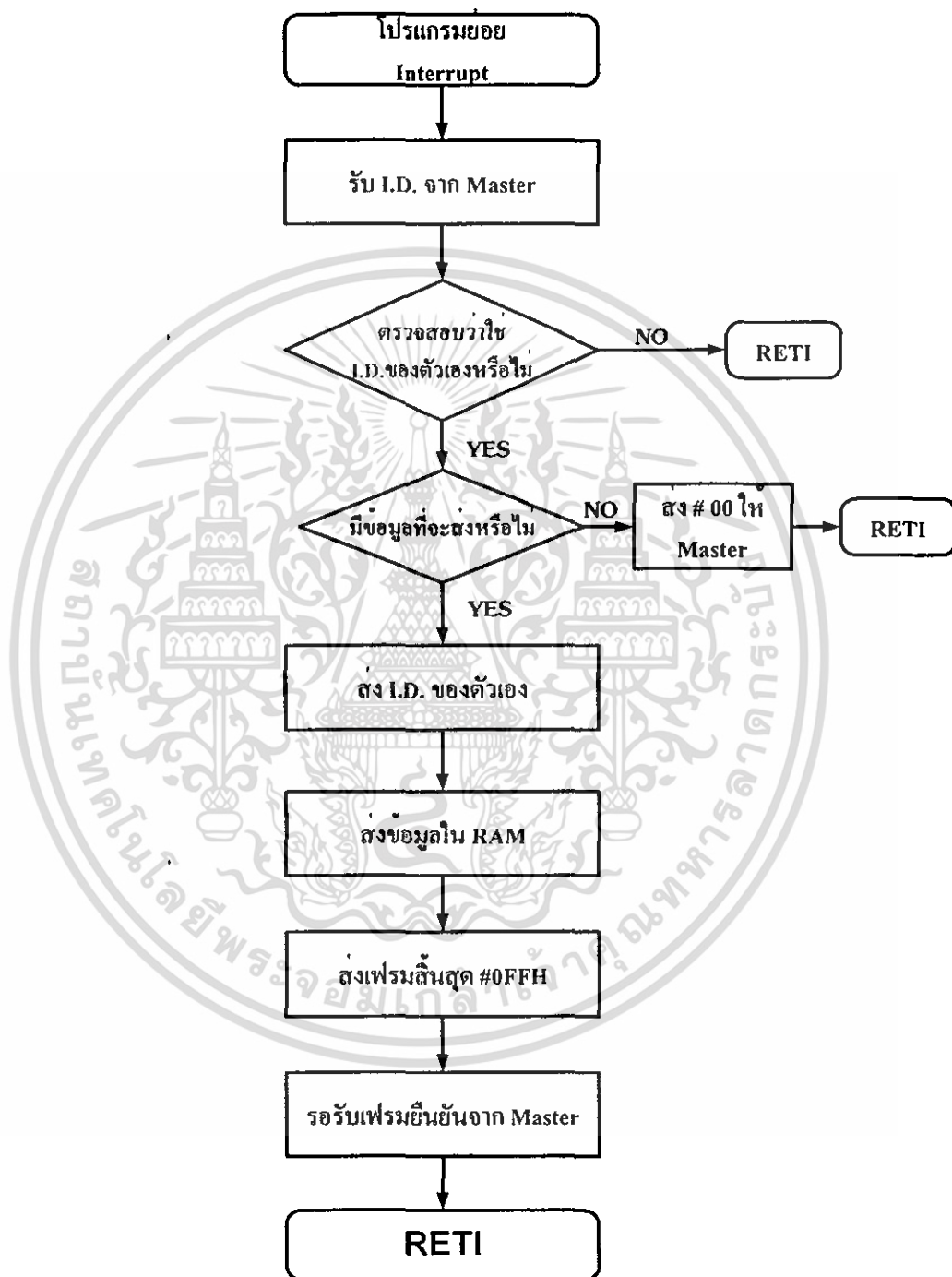

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.13 Flowchart Slave(ไมโครคอนโทรลเลอร์)

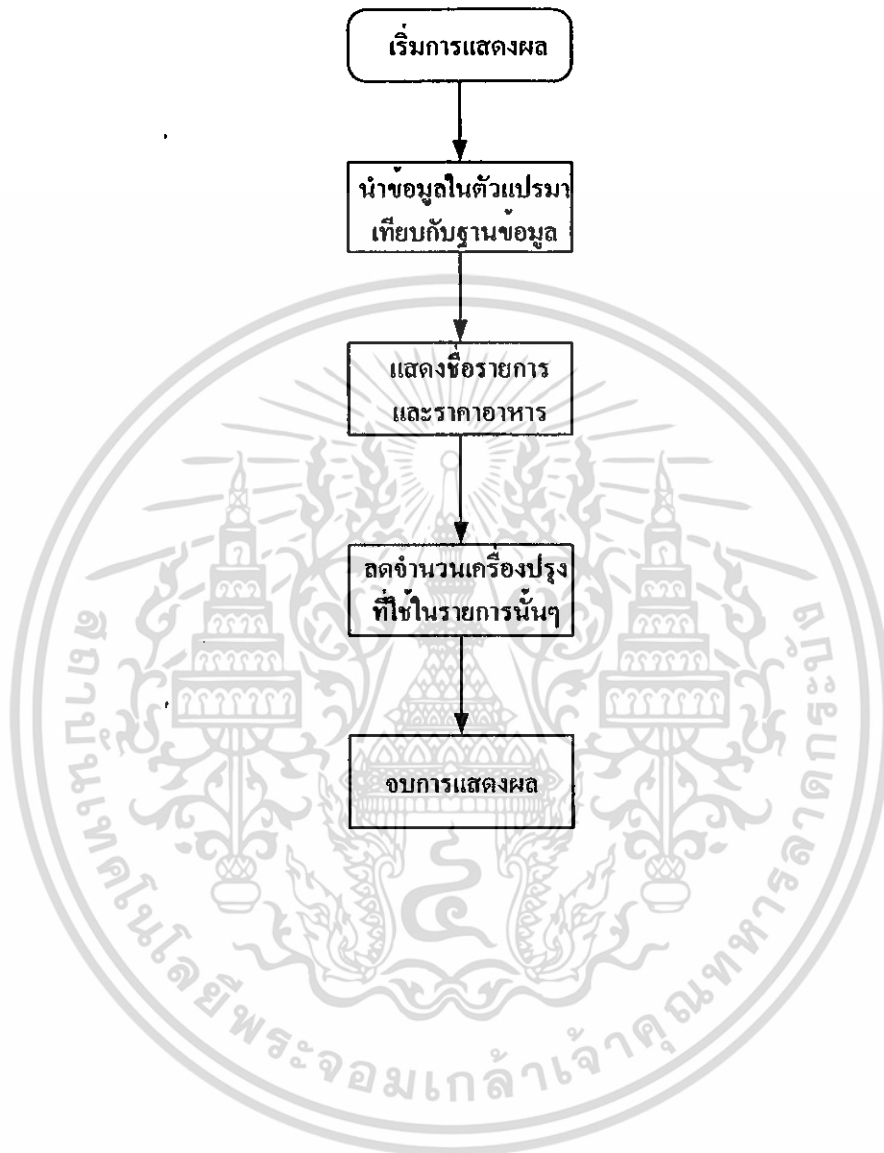

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.14 Flowchart Interrupt

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.15 Flowchart การแสดงผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- [1] สมยศ จุณณะปิยะ , การประยุกต์ใช้งาน ไมโครคอนโทรลเลอร์, พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ :2543
- [2] เกษียร สินธุวงษ์และโฆษวัฒน์ สุขฉายา, “เครื่องสั่งอาหารไร้สาย”, ปรินิพนธ์นิพนธ์วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคม,สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ,2541
- [3] วรณภา เลาวาณิชกุลและวิภาดา หัวใจแก้ว, “ เครื่องกำเนิดสัญญาณ โดยวิธีสังเคราะห์ความถี่”, ปรินิพนธ์นิพนธ์, วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคม,สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง,2538
- [4] กิตติ ภัคดิพัฒนะกุลและจำลอง กระจุดสาหะกุล. “Visual Basic ฉบับฐานข้อมูล”. พิมพ์ครั้งที่ 4.กรุงเทพฯ : เคทีพี คอมพิวเตอร์ แอนด์คอนซัลท์ จำกัด, 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 สรุปและวิจารณ์

จากการศึกษาและสร้างเครื่องส่งอาหารไร้สายนี้ขึ้นมาเครื่องสามารถที่จะทำงานได้ดังนี้ลูกค้าสามารถส่งอาหารได้โดยการกดคีย์แพดเป็นรหัสตามรายการอาหารที่ต้องการสั่ง แล้วกดคีย์ ENT และ SND เพื่อทำการส่งอาหารไปยังไมโครคอนโทรลเลอร์เพื่อทำการส่งไปเข้ารหัสข้อมูลแล้วส่งข้อมูลดังกล่าวออกอากาศทางเครื่องส่ง แล้วรับข้อมูลทางเครื่องรับ ต่อจากนั้นเครื่องรับจะทำการถอดรหัสข้อมูลแล้วส่งรายการอาหารไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์จะนำข้อมูลที่ได้ไปเทียบกับฐานข้อมูลที่มีอยู่แล้วแสดงผลเป็นรายการอาหารที่ลูกค้าสั่งมา พร้อมกันนั้นจะทำการลดจำนวนเครื่องปรุงในรายการที่ลูกค้าสั่งมาด้วย ทำให้สามารถทราบได้ว่ามีเครื่องปรุงเหลืออยู่เท่าไร

ปัญหาที่พบคือที่เครื่องรับเมื่อทำการติบอดูเสดสัญญาณข่าวสารคืนมาได้แล้ว แต่มีผลการรบกวนจากความถี่ที่สร้างจากวงจรสังเคราะห์ซึ่งมีความถี่ที่สูงกว่าความถี่ข่าวสาร จึงต้องทำการออกแบบวงจรที่สามารถลดการรบกวนนี้ได้

แนวทางในการพัฒนา คือ สามารถนำหลักการทำงานของเครื่องส่งอาหารไร้สายนี้ไปประยุกต์ใช้กับงานอื่นๆ ได้ เช่น สร้างเครื่องจำหน่ายตัวชมพูภาพยนตร์อัตโนมัติ, สร้างเครื่องจำหน่ายตัวรดโดยสารอัตโนมัติ ทำให้สะดวกและประหยัดรายจ่ายในการจ้างพนักงาน